

MOOD*ROMAAN*FILM*KÄSITÖÖ*KODUSISUSTUS*LASTENURK

Mallet

35
SENTTI

11 23

NOVEMBER
1936

Naiste ja kodude kuukiri

*Heli täis
sügavust ja elu...*

PHILIPS maailma suurimad raadiotehased on konstrueerinud 1936/37. aastaks raadioaparaatide sarja, milles kõik raadioaparaadid erikonstruktsiooni tõttu pakuvad täiesti uut stereofoonilist heliülekannet. Samuti kui stereoskoobis pilt mõjub plastiliselt ja loomutruult niisamuti omistab Philips raadioaparaatide stereofooniline kuuldavus kõlapildile täiust, sügavust ja elu ja ülekanne kõlab nagu ta on esitatud originaal ettekandes.

Vahelduvvoolule

PHILIPS „Preludio“	Kr. 250.—	Kõiki neid vastuvõtjaid on võimalik
PHILIPS „Rondo“	„ 325.—	saada alalis- ja vahelduvvoolule
PHILIPS „Sonata“	„ 425.—	koos, Kr. 15.— lisamaksu juures.
PHILIPS „Fuga“	„ 600.—	

Iga vastuvõtja eest annab PHILIPS aastase kirjaliku garantii, mis on koostatud kokkukõlas aparadi tagaküljel asuvate vabrikunumbritega.

PHILIPS sümfoonilise sarja üldisi omadusi

- Stereofooniline ülekanne — täiuslik helikvaliteet
- Adaptovisor skaala — skaala asend on muudetav
- Kolm laineala 16,5—51, 200—800 ja 725—1975 meetrit
- Automaatne üli-effektiivne feedingu tasandaja
- Helifilter, heliplaadimuusika ja lisavaljuhääldaja kasutamise võimalus
- RONDO ja SONATA juures nähtav ja kõlatu häälestus
- Kiirhäälestus automaatse peenreguleerimisega
- Võrgu antenni automaatne lülitaja
- Reguleeritav selektiivsus
- Nägus ja harmooniline välimus

PHILIPS

*Sümfooniline
Sari*

PHILIPS „MINIWATT“ RAADIOLAMBID ON 125 KORDA KONTROLLITUD

«Mareti»

jõulunumber ilmub
mitmevärvitruki-
moodudega ja kolmevärvitruki-
kaanega.

Mareti

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

November 1936

Trükitud 22.500 eksemplari

Nr. 11 (23)

ÕDE JA VEND.

Härral on nohu

Kui härra Kuremaa ühel ähmasel novembrikuu hommikul magusast unest ärkas, tegi ta äärmiselt tõsise näo. Siis tõmbusid kulmud teravasti ülespoole, suu tegi veidraid võnkeid ja sealsamas see kõmakas käiski.

Aa — — — tsihh!

Säärane ava-akord tähendas Kuremaade perekonnas väga traagiliste päevade algust. Kõigepealt muutus härra hääl kurvalt hädiseks, silmad tõmbusid rasket valu täis ja kõnakus oli tunda murtud inimese logisevat rühti.

„Too joodipudel ja piima,“ kõlas valurikas käsklus.

Juhtus nii pahasti, et piima oli küll, aga joodipudel oli kadunud kuhugi, kust teda oli võimata leida.

„Lasen kohe apteegist tuua,“ sõnas proua Ärna.

Härra tegi näo, nagu oleks saatus talle andnud hirmsa hoobi ja ta vajus murtult toolile.

„Lase olla...“ kostis ta vaevukuuldavalt, „lase olla...“ Kui kohe ei saa, pärast niikuinii enam ei aita...“

„Aga see võtab ju ainult viis minutit...“

„Lase olla...“ Ja siis väikese pausi järele: „Isegi joodi pole majas, sedasama kah ei osata korraldada...“

Selle järele käis otsekohe väga traagiliselt väljendatud kõmakas.

Aa — — tsihh!

Pidi tulema jalamaid teinegi, aga see jäi mingisugusel põhjusel poole peale kinni. Säärane õrritus mõjus meeleolule veelgi tusastavamalt ja härral tekkis nii õnnetu nägu, nagu oleks kogu elu korrapealt otsa saanud.

Suuri pingutusi appi võttes saadi lõppeks riidesse ja hommikusöögist ei tulnud endast-mõista mitte midagi välja. Haigel inimesel pole ju isu. Ja õieti oleks pidanud voodisse jääma ning sooje pudeleid seadma. Aga ei pääse ju, kui sul on suured kohustised täita ja perekonna eest hoolitseda. Tuleb vägisi kogu jõud kokku võtta ja end ohverdada. Kusjuures teised ei viitsi niigi palju hooles olla, et muretseksid joodipudelike majja.

Saanud kaasa kaks paari ninarätikuid, villase salli ja paksu kootud vesti, sai härra lõppeks nii palju toibuda, et võis asuda tööle minema. Aga väga hädine see minek oli ja trepistik oli ohkamist täis. Alles tänaval läks pisut lähedamaks, mis on ka loomulik: uimasena võid kergesti auto alla jääda.

2.

Peale lõunasööki algas põhjalik ravi.

Haige maeti tekivirna alla, anti kuuma teed mitmet sorti moosiga, mingisugust rohtu, mis tuli sisse võtta ja teist

rohtu, mida tuli peale määrada ja kolmandat, mida pidi vatiga ninna toimetama.

Õhtuks hakkas palavik kõrgele tõusma. See oli küll seda sorti kuumus, millele kraadiklaas ei reageerinud, kuid seda ohtlikum. Härra õhetas ning higistas kõva palavuse käes ja ta vaevad olid ilmselt väga suured.

„Nohust võivad tekkida igasugused komplikatsioonid, ta pole sugugi mingi nalja-asi, nagu vahest arvatakse,“ sõnas nohumees ise ja ohkas raskelt, nagu oleksid tal need komplikatsioonid juba peos. „Natuke juure külmetamist ja — ongi. Seda muidugi ei taheta kuuldagi ja mõnigi naerab, oh et mis! Homme peaks õieti koju jääma, aga...“

Ja jälle kõlas sügav ohe.

Proua Ärna talitas vaikselt ning tasahilju. Ja oli õnnelik, kui õõ tulles haige jäi täies rahu magama ning magas priskelt kuni hommikuni.

Aga nohu on kuri tõbi, ta ei taandu nii hõlpsasti. Hommikul oli atsihhe veel küllaldaselt ja neid jätkus teiseks, kolmandaks ning neljandaks päevaks. Aga hoolas ravi tegi lõppeks siiski oma töö ja nädala pärast oli härra peaaegu normaalses vormis. Ainult pea õeldi veel pisut kumisevat ja hingata oli natuke vaevaline.

3.

Mõni aeg hiljem sõnas härra Kuremaa:

„Homme peame minema Krumskite poole. Seal ei ole hea puududa, panevad pähaks ja tead isegi...“

„Atsihh!“ vastas proua Ärna. „Näe, nohu hakkab kallale tikkuma.“

„Nojah. Aga pea siis meeles. On kutsutud kella kaheksaks.“

„Seekord pead vist küll üksinda minema. Kuidas ma sedasi nohus võoraste inimeste hulgas olen?“

„Noh, ega's see nüüd nii hull...“

„Ega muud, aga on piinlik aevastada. Ikka tsihh ja tsihh. Piinlik ning tülikas. Häirib seltskonda.“

„Miks sa's aevastad? Kas sa's ei tea, et kui vajutada sõrmega ülahuulele, ei tule ühtki tsihhi. See on ju nii lihtne asi.“

„Kui nii, eks ma's katsu tulla...“

Ja proua käiski võõruspeol ning hoidis sõrme ülahuulel. Nohu on ju nalja-asi, ei ole kõneväärt.

Juhan Pahlbärk.

Tärgav elu

Sellest oli möödunud juba kaks nädalat, kui Erikale saabus esimene teade õnnetusest, mille avastas hommikusest ajalehest. Jämedate tähtedega seisis üle mitme veeru: „Suur rongiõnnetus...“ Inimesed, keda see ei puudutanud lähemalt, neelasid vapustavat teadet nagu hästi vürtsitatud toitu, janunedes samas juba täiendavate artiklite, ametlike üksikasjade, süüdlaste seletuste järele. Mõni tund närvide erutust — ning peagi vajus kõik taas unustusse.

Erikat haaras see lähedalt. Leht ta käes hakkas tugevasti värisema, pidades mitu korda lugema, enne kui taipas tõde, kõik võitles temas selle vastu. Kiirrong rööpaist välja joosnud, 12 surnut, 25 haavatut — hetkeks kadus kõik ta silmade eest. Kuid siis ütles ta kõvasti, et peletada hirmu: „Priit elab!“

Ent ta pilk tormas juba edasi, neelates trükiridu alla poole, kuni leidis surnute nimed. Seal see seisis, see ei võinud olla õige: 5. Priit Karge, prokurör.

Siis kadus teadvus.

Oleks võib-olla parem olnud, kui ta poleks kunagi sellest ööst ärganud. Kuid ta ärkas. Silmi avades vaatas ta ühte võõrasse, rahulikku ja heasüdamlikku näkku. „Rahu,“ ütles arsti tume hääl. „Rahu! Teie peate tugevaks jääma.“

Erika noogutas naeratades. Siis minuti möödudes: „Ja, ja. Ent see pole kõik ju sugugi õige! Uskuge mind, see ei ole õige!“

Arst raputas kulme kortsutatades pead ja lubas uuesti tulla.

Erika haaras öölaual olevate kirjade järele: teated raudteevalitsuselt, kaastundeavaldused tuttavatel, telegramm emalt.

Enam tuli õhtul, vajudes nuuksudes üle haigevoodi.

Erika vaatles teda hämmastunult ja silus üle ta hallide juuste. Ta ei leidnud pisaraid.

„Ema, see kõik pole õige,“ ütles ta.

Ema võttis kodus majapidamise enda juhtida, hoolitses kõige eest ning võttis vastu vaikselt, mustariietunud külalisi, kes tõsiste nägudega avaldasid mitteremidagiütlevaid lauseid. Erika hoidus eemale. Ta ei tahtnud näha ühtegi inimest.

Arst palus ema teda minutiks jätta noore naisega üksi.

„Peate harjuma mõttega, et teie abikaasa on hukkunud. Teisiti oleks hullumeelsus. Olge mõistlik — aeg parandab paljugi,“ püüdis arst rääkida veenvalt.

TORM.

Erika vaatles teda tardunult.

Sellest päevast algas tuimenemine. Oli õudne ja tühi.

Ta tõusis üles, ning vaevaselt mööda tuba käies liikus ta vaikselt nagu kustuv helk siia-sinna, rebenenud südames veel ikka nõrk lootus... , et samas lasta meeleheitel haarata hinge.

Selles abielus oli ta leidnud kõik, mille järele janunes hing, pärast abiellumist nende kuue kuu sarnledes selgele peeglile. Polnud võimalik, et pime juhus kõik hävitas. Juhus — sest kas võis uskuda, et Jumal ta mehe röövis, keda ta nii piiritult armastas?

Järelikut oli kõik vale! Võimatu, et Priit kunagi ei saabu. Päeval hoidis ta end veel kuidagi nende mõtetega ülal, ent need olid piinavad ööd, kui muutus kõik tõelikuks, tajudes kohutava selgusega oma hävitatud elu.

Oli möödunud kaks nädalat raskest õnnetusest. Ta ema elas ikka veel tema juures.

Mõlemad naised lamasid pimedas magamistoas, Erika vahtides lahtiste silmadega tardunud pimedusse.

Nad ei kõnelnud omavahel palju. Ema teadis, et tütar peab ise selle ületama. Mõnikord muutus viimane talle aga mõistatuslikuks. Siis püüdis ta teda lohotada, katkestada seda pingutavat vaikust, võib-olla lootes, et ühele sõnale järgneb teisi ning sõnade vool lõpuks enesest pisaratesse üle läheb.

„Kui sa ainult kordki nutta saaksid, laps!“ muretses vana naine.

Vastus tuli nõrgalt läbi pimeduse: „Ja, ema.“ Ning mõne aja pärast: „Kõik on nii mõttetetu, kogu elu. Kellele elan veel?“

Vana naine ohkas. Nii see oli. Ent see oli ometi tema tütar, kes seal kõneles!

„Ole vait,“ pomises ta siis, „oled ju veel nii noor!“

Erika tõmbas kae ema käest. Mida tähendas see? Kas mõtles ta, et Priidu asemele võib astuda kunagi keegi teine?

Ta hingas erutatult, tundes taas abitust, mida vahel lapsenagi tundnud oli: üksildust. Enda olemuse sügavas põhjas ollakse tihti ükski. Keegi ei suuda aidata, nägematu müüre kerkib inimeste vahele, ei mõista isa poega, ema tütart.

Vaene ema! Ta uskus teda lohotada võivat, ent haavas vaid. Uskus talle lähedal seisvat, kuid seisis lõpmata kaugel!

Pimedus rõhus tinaraskelt. Erika viskles rahutult siia ja sinna. Puudus uni. Ta haaras tablettide järele. Surnud esemed, ent siiski troostirikkamad elusast olevusest! Ta lülitas valguse.

Kitsas toruke lamas laual. Erika tõusis üles ja võttis nad kätte.

Kui neid kõiki korraga sisse võtta, oleks kõik mööda, mõtles ta. Rahustav pimedus embaks teda — kunagi ei saabuks ta sealt tagasi. Igavene unustus, viirastusteta, rõõmuta ja kannatusteta.

Noor naine avas torukese ning laskis aeglaselt tablette veeklaasi libiseda. Kaksikümmend tükki. Nüüd sulasid need ja muutsid vee piimjalt valgeks.

Ta tõstis klaasi huulteni ja kuulatas. Rahulikult kostusid ema hingetõmbed unes, rahulikult lõi ta enese süda. Pea lakkaks ta üldse lõõmast.

Seal oli klaas, ääreni mürgiga täidetud, — lühikese ajajooksul ollakse vabastatud! Erika kuulatas, järsku hakkas ta värisema, klaas libises käest. Ta haaras südame alla. Midagi liigutas end temas — sirutas end ta kehas — kas ei löönud tema südame kõrval veel teine, väiksem? Kas ei hüüdnud see kaugusest, kas polnud see nagu vaevu-tunneta-tav kellahääl pimedusest. Kas ei löönud temas helendama särava tähena noor elu, manitsedes ja lohotades?

Ülestõusmise ja loojenemise vahele tekkis sild, valgus ja pimedus, surm ning sünn.

D. M.

Sõbralikkus - kaunis voorus

Sõbralikkust pole antud igale inimesele; kes seda aga omab, tolele on kasulik kink eluteele kaasa määratud. Sõbralikul inimesel on elus kerge toime tulla. Talle avanevad kergemini südamed ja silenevad teed. Loomulik sõbralikkus ei tekita kunagi kadedust, kuna ta ei hüüga ega suurustle. On olemas kahte liiki sõbralikkust: loomulik ja külgekasvatatud. Kuna võltsitud asjade juures alati osavamat eelistatakse kohmakamale, siis tihti eelistatakse ka siin külgekasvatatud silmakirjalikku sõbralikkust, milline suud küll sõbralikule naeratusele kiskudes jätab südame külmaks ning vaenlikuks.

Kas on aga üldse võimalik sõbralikkust kasvatada? Viimasest ei saa küll kunagi südamesse minevat külgesündinud armastusväärsust, milline võlub igat inimlikku olemust, ent paratamatult on see siiski üsna mõnus segu viisakusest ja lahkusest, mis kindlasti mõjub paremini kui kare toon, millist paljud inimesed võltsilt iseloomulikuks peavad. Sõnakehvus ja terav ironia pole mingi iseloomu tublidus, pigem osutades kasvatamata inimest, kes ei suuda enese üle valitseda.

Sõbraliku näoga ilmutaj võetakse alati paremini vastu kui enese näole tarbetu üleoleva tähtsuse mananut. Kui sul on sobiv nali tagavaraks teiste tülitsemisel — siis oled sina kindlasti võitja. Kui sa oma abikaasa lõbusa ilmega vastu võtad ka siis, kui sul on kõige halvem meeleolu, siis osutub see kindlasti kasulikuks sinu abielule. Oma lihtsat kleiti lõbusaimeliselt kandes näite kenam selles, kui end eriti peenelt ehtinult oma suunurgad ebasõbralikult allapoole suunate.

Poemees, kes ka väiksemale ostjale sõbralikult naeratab, võib kindel olla, et ostja taas tuleb. Kes väsinud hotelliteenijat, müüjannat, äravaevatud konduktorit või teadetebüroo ametnikku mitte teenimismasinana, vaid inimesena kohtleb, seda teenitakse alati sõbralikult. Ebameeldivusi lõbusa ükskõiksusega ületades võib üle ebamugavuste minna nagu üle pehme aasa. Kes aga kohe kisa tõstes plahvatub, peab pugema läbi okasroosihekist. Sõbralikkude ülemuste eest lähevad ametnikud tulle, sõbraliku arsti kõnetunnid on tulvil abitarvitajaist, sõbralik õpetaja on lugupeetud oma õpilastest, sõbralikke vanainimesi austab noorus, ebasõbralikest hiilib ta suures kaares mööda! Ebasõbralikel inimesil pole ühtki tõelist sõpra, mispärast ei tunne nad ka elurõõmu, milleks on vaja ainult ausat, sügavast südamest tulevat sõbralikkust kõige vastu, mis maailmas leidub.

Kirikut ehitades

Ta lükkas enda eel läikivat vankrikest, mille õietaolistes patjades uinus, kasvas ja kosus teise naise elutäitumus. Ta lükkas vankrikest mööda varjulist teed, mille ääri palistasid juba magusasti lõhnama lõõvad pärnad. Martake oli oma vaiksest kodunurgast tulnud linna teenima. Igasugustest „mugavustest“ hoolimata polnud see sugugi nii hõlbus, võttes kaua aega, enne kui Marta õppis leppima sellega, et linnas ei lähe kõik niisama lihtsasti ja sirgjooneliselt nagu kodus maal, kus elati nii vähe tare kinniste seinte vahel, vaid palju enam väljas avaras looduses, metsas, põllul ja aasal, ja kus isegi aialapikese põõsaste vahel võisid tunda end üksi ja vabana. Kuid nüüd oli ta avastanud selle tee, kus autosid pea üldse ei sõitnud, kus ainult mõni jalgratas rudises vaikselt mööda, kella andmata, sest seks polnud põhjust. Ja sõitjad heitsid aegajalt pilgu Marta rõõmsale, rahulolevale näole, kuis ta seal oma tugevate kätega nii õrnalt hoidis vankrikese käepidet, sealjuures ettevaatlikult ning siiski nobedasti edasi sammudes. Pärnad laotasid nii sügavale oma haljaid oksid, et nad riivasid peaaegu Marta linnavalgeid juukseid, okste õiskobarais sumises ja lendles mesilasi otse tema pea ümber, kuid temataoline tüdruk ei kartnud mesilasi ega hakanud neid vehkides eemale tõrjuma. Ta tundis rõõmu nende armsast, kodusest suminast, ja vaadates enda kaitsealuse poisu uinuvat punapõselist, pahaaimamatut näoket, ütles ta endale, et ka see ei pea kartma neid sumisejaid ega lööma neid oma kohmetute käekestega, vaid rõõmustuma ja naerma ühes nendega.

Tuli aeg, mil hakati häirima Marta armastatud pargitee rahu. Pargi taga oli suur, põõsaste ja taradega ümbritsetud plats, millel asus ühel heal päeval agarasti askeldama suur

hulk mehi. Paljut ju Marta nende mõõtmistest ja askeldustest ei mõistnud, kuid ta nägi, et sinna hakatakse midagi ehitama. Nii mõnigi põõsas ja taranurk roogiti üles, ja kui viimaks hakkas kerkima vundamendi alusmüür, jäi maalt tulnud tütarlaps uudishimulikult pealt vaatama, endamisi imeks pannes, et mitte millestki tehakse midagi, mis tõuseb ja kasvab üles kõrgele ja kätkeb enda müüride vahele inimesi, uut elu, uusi saatusi, uusi soove.

Müürsepad ja ehitustöölised on tahumatud, lustlikud mehed nagu lihtsad inimesed ikka, ja nähes kena, vaikset tütarlast vaatlevat suurte silmadega nende tööd, nagu oleks see ei tea milline ime, hõiksid nad talle vahest mõne sõna, ja pistid naerma, kui ta kokkunnult tagasi tõmbus või koguni põgenes. Üks neist aga käratas mõne lohakama suuga mehe vait ja ütles: „Jätke tütarlaps rahule! Võtab see teie küljest tüki ära, kui ta pealt vaatab?“

See polnud kindlasti mitte meister ega meistri abi, aga ta oli neist meestest seal kõige suurem ja ilusam. Katmata pihaga tegi ta oma rasket ja pingutavat tööd, ja tema pronkspruunid käsivarred olid nagu elusad köied; juuste alt, mis olid peaaegu sama heledad kui Martal, välkusid tumesinised silmad.

Marta naeratas talle tänulikult vastu, ja poiss noogutas talle peaga, enne kui asus tagasi töö kallale.

Pärast seda olid töölisel vaiksamad, kui Marta jälle möödus oma beebivankriga; nad harjusid viimaks tema juuresolekuga. Tütarlaps jälgis kasvava imestusega, kui suur see maja oli, kui pikk ja kui lai ja isemoodi. Ükskord võttis ta südame rindu ja küsis selle müürsepa käest, kes oli olnud nii sõbralik tema vastu, mis sellest küll tuleb.

„Kirik,“ vastas noormees ja vaatas, millised silmad teeb tüdruk.

Ning tüdruku silmad läksidki suureks ja ümmarguseks lapselikus imetluses, mis noormehele temas nii väga meeldis: „Kirik? Oi! Ma ei ole veel ilmiski näinud, kuidas ehitatakse kirikut!...“

Ta oli nii õrnake, väike ja armas, et poiss teda sinatas: „Sa pole pooli asjugi näinud...“

„Aga ma võin veel paljugi näha,“ kaitses end tütarlaps, „ja nüüd ma näengi, kuidas ehitatakse kirikut.“

Kui armsasti värahtasid tema huuled, kui ta seda ütles! „Mis su nimi on?“ küsis noormees.

„Marta, ja ma olen siin koha peal. Hommikul koristan tube ja pärastlõunal käin lapsega väljas,“ jutustas ta.

„Ja minu nimi on Jüri! Sina võid kutsuda mind nii. Kui siit mööda käid, võime ajada alati paar sõna juttu.“

Nad jutlesid sageli. Mõnikord istus Marta tema kõrval murul, kui ta võttis õhtuoodet. Siis pidi Martagi võtma vahest lonksu poisi pudelist, kas tahtis või ei, või tükikese tema leivast. Keegi, kes neist möödus, ei julgenud riivata neid sõnadega.

Ehitis kasvas ja kasvas. Katuse kohale kerkis poolik tornimüür. Jüri ja Marta nägid teineteist nüüd palju harvemini, kuna noormees töötas nüüd kõrgel üleval tüdruku pea kohal ja ehitas ruumi, kuhu kord pidi paigutatama kellad.

Lapsuke vankris oskas ammu juba istuda ja õiendas käekesi sinna ja tänna, äigas pärnaokste järele ja tahtis tõmmata neid vankrikesse enda juurde. Lapsuke oskas käia ja joosta, varsti võidi parki tulla ilma vankritagi. Ka aastaajad olid vahetunud üksteise järele, oli tulnud talv ja jälle kevad, ja ehitis oli kasvanud ikka kõrgemaks ja võimsamaks. Ja üleval, kõrgeimas tipus, müüris Jüri seda ruumi, kust kord kellad pidid kutsuma inimesi Jumala juurde.

Proua ütles talle ühel päeval, et ta nüüd enam ei vaja tüdrukut, sest poiss on kõige tülikamast ajast läbi ja Marta võib vaadata endale teise koha.

Siis tundis Marta end nagu kodutuna, kuigi ta igal ajal oleks võinud pöörduda tagasi vaiksesse külla, kust ta oli pärit; kuigi ema isegi rõõmustuks, kui ta läheks tagasi; kuigi ta ainult kojuigatsuse sunniviisi otsinud ja leidnud selle vaikselt pargitee. Sest nüüd ei saaks ta enam näha, kuis kas-

vab kirik, kus Jüri peaaegu pilvekõrgusel töötab, ja kuis ta alla tuleb sealt pühast kõrgusest, tagasi alla inimeste ja maiste asjade juurde. Ja tema, Marta, juurde.

Ta jäi kiriku ette seisma ja vaatas, kuis Jüri seal üleval seadis kivi kivi kõrvale, ja ta seisib seal enda meelest terve igaviku, ja tema hirm ja igatsus ja armastus oli nii suur, et noormees seda tajus, ehk tüdruk küll sõnakestki ei lausunud. Noormees ütles meistrile, et ta peab minema alla. All seisvat üks tütarlaps, ta ei olewat saanud temaga kõnelda juba nädal otsa, kuid tal olewat vaja ilmtingimata kõnelda tüdrukuaga. Kui ta alla jõudis, oli Marta juba läinud, tema hele kleit virvendas veel vaid puude vahelt. Jüri jooksis talle järele... Hingetult pidas ta tüdruku kinni:

„Marta,“ ütles ta, „Marta, sa jooksed ka nii et...“

„Mind ei vajata seal enam ja ma pean minema tagasi koju,“ ütles Marta, „aga sinu kirik on ju mulle nii armas. Tahtsin jätta jumalaga — aga sa olid nii kõrgel üleval, et kaotasin julguse; ma hakkasin nii kartma, et sa ialgi ei leia enam teed tagasi maa peale, minu juurde, üldse mõne tütarlapse juurde.“

„Just sellepärast!“ vastas Jüri ja surus tema käsivarre enda vastu. „Tead sa, Marta, seal üleval, nii lähedal Jumalale, seal tulevad veel enam meelde elu seadused, Jumala tahtmine ning lootus ja armastus, mille ta istutas meie hingedesse. Sa oled nii kaua juhtinud võõra inimese last siit kirikust mööda, ehk juhid sa kord oma lapse sinna sisse! Sest kui kellad esmakordselt helisevad seal tornis, mida praegu ehitatakse, siis helisevad nad ühtlasi meie pulmapäevaks, armsakene! Siis on see täiesti nagu meie oma kirik, just kui praegugi juba... Marta, Marta, mis ma kõik sinna kiviseintesse olen kätkenud oma higi ja vaeva ja mõtetega selle pika aja jooksul, — oma kujutlused sinust, kõik, mis tunnen, kõik, millest olen unistanud... jumalakoja müüridesse, kallis! Sellest tuleb kindlasti suur õnn!“

Marta saatis ta tagasi kiriku juurde, sest meest ootas töö, ja temal oli aega. Sest nüüd läheb ta koju ja ootab kuni kellad seatakse üles...

Ta seisib lagedal platsil, pea taga kuklas, ja vaatas, kuis tema armsam ronis üles, redelilt redelile, pulgalt pulgale, peadpöörivasse kõrgusse, pühalikku kõrgusse. Kuid see kõrgus polnud talle enam kauge ega kättesaadamatu.

D. M.

Minu tütar tahab tantsitariks saada

On kerge emale, kui tema lapses juba varakult avaldub eriline anne ja huvi teatud kindla asja vastu, et leida elukutse iseenesest. Kuid ometi on nendelgi emadel küllalt muresid. Oleneb ju kõik sellest, kas see anne ka seda annab, mida ta töötab.

„Minu laps tahab tantsitariks saada,“ ütles mulle kord üks ema. „Kerge on end kiusatusse viia lasta eriti kunstialadel.“ Milline õigus oli tal oma tähelepanekuis! Mitte iga ema ei saa oma lapse üle nii asjalikult otsustada. Emalik armastus on sageli liiga tugev või liiga nõrk.

Kord esitati mulle „tantsus väga andekas“ laps, kelle võimeid pidin hindama. Pere- ja tutvuskond pidas soovitavaks ande arendamist. Pidin langetama otsuse.

Kostus lõbus tantsumeloodia. Tähele panemata muusika rütm hüples väikene varvastel esile. Nägu jäi tõsiseks, peaaegu vanalikult targaks. Ikka uuesti liigutas ta end samades õpitud tantsužestides. Kui ma selle peale palusin kord ka midagi muud tantsida, vaatas väike mulle abipaluvalt otsa, olgugi et muusika oli sobiv muinasjutule, kus härjapõlvlased ja muruneid keerlevad. Kuuldes muusika olevat loodud foxile, aimas ta õige saamatult järele täiskasvanute tantsu. „Mis sa mõtled selle juures?“ küsisin lapselt. „Ei midagi,“ vastas ta kiirelt ning kehitas õlgu. „Mõtelda ei saa ma midagi. Ma teen ju ikka vaid sama.“ Imestunult silmitses meid ema. Talle selgus, et tantsu juures oli veel miski tähtis, mida tema veel ei tundnud. Mis oli aga see uus temale tundmatu? Miks polnud mina vaimustatud nagu tema sõbradki? Miski ei sobinud. Oma lapse huvides tahtis ta seda teada. Tants on mõtete, tunnete ja sisemiste elamuste väljendusvorm, nii nagu neid vormib luuletajagi oma luuletistes, kunstnik oma pildis. Saladus luua kunstlikke kujusid, ükskõik millisel viisil, on midagi, mis inimeses uinub ja õitsele lööb nagu lill kevadel. Kus aga pole lillele idanemiseks vastavat pinda, seal ei kasva lilli, kuigi neid sinna istutatakse. Nad surevad välja. Niisama vastutulematu ja äraostmatu on ka kunst. Talle ei jätku poolest, volest ega enesepettusest. Ta nõuab kogu inimest. Ainult välisest sisemiste jõudude täielikust kontsentreerimisest jätkub millegi tõeliselt kunstiväärtusliku loomiseks. Sääraselt ka tants nõuab täielist isiku andumist. Nood tantsuliigutused, millised esitas too

väike tütarlaps, pärinesid täiskasvanute tundeilmast, olles õppinud need ühelt balletikursuselt. Need liigutused ei vasta laste olemusele, kuigi nad neid imestama paneva osavusega nagu väikesed ahvikesed järele aimata oskavad.

Deklameeriks laps suurema seltskonna ees üht armastuslaulu, oleksid nende emad kindlasti selle vastu. „Tantsitud“ armastuslaulud on aga niisama ebasobivad. Peaks mõeldama, mis sünnib sel silmapilgul noores inimeses, kes end oma seelikukeses keerutab! Kui laps õpib mingi väljendusliigutuse, ilma et ta sellele mingit mõtet suudaks anda, siis kaotab ta oma loomuliku liikumisimpulsi, milline avaldub loomulike tundmuste kaudu. Nakatavalt mõjub vaid loomulik naer, kuna selle vastu sunnitud naer pigem piinlikult mõjub.

„Jumalik säde“ peab siiski olemas olema. Viimast ei saa õppida ka mitte parimalt õpetajalt. Mida saab aga siis tantsu juures õppida? Kehatehnikat põhjaliku treeningu kaudu, milline annab kehale vajalise painduvuse ja osavuse. Samuti kujundatakse, peenendatakse rütmitunnet ja muusikalist tõlgitust. Kuid enne kõike peab siiski olema loomulikke eeldusi.

Mis aitab tennisemängijale parim reket, kui mänguks pole loomupäraseid eeldusi? Mis aitab tantsijale keheline osavus, kui ta seda õieti kasutada ei oska, tundmusi ja mõteteid tantsides väljendada.

Loomulikud võimed, tõeline kunstiline impulss väljenduvad juba lapse juures. Mängiv laps kuulatab kostuvat muusikat, valsirütm läheb üle temale. Nuku nurka lennates algab tants. Sellest algupärasest naudingust tantsida ei tee keegi suurt välja. Väikese tütarlapse elavat loomulikkust ei tohi takistada ühegi välise mõju kaudu. Viimast vaadeldes näeme liigutuste harmooniat koos kogu armsusega, mis väljub ühest muretust olemusest.

Murelik ema, kes oma lapse andest rohkem teha ei soovi, kui juba olemas on, saadab ta võimlema. Tüdruk on parim võimleja ja muinasjutu-mängud äratavad temas mõtteid rütmilistele tantsudele. Selliselt intensiivselt ja väsimatult töötav laps astub kindlasti kord enese valitud teed. Mured tema tuleviku pärast haihtuvad kohe, kui tema impulss avaldub loomulikuna.

N. M.

Mari-Ann

Lo Marx Linder'i romaan

Eelmise osa kokkuvõte. On suur talv, kui Mari-Ann Wieth jõuab Rootsist koju vaiksesse Deltovi metsamajja, kus elutsevad ta isa Stephan ja ema Gina. Nende naabriteks on lossiomaniik Philipp on Brandenstein ja Carl-Ernst Buschenhagen. Esimene on Mari-Anne vanaisa. Teine aga noor mees ja ammugi parandamatult armunud tüdrukusse. Mari-Anne emale meeldib hästi Carl-Ernst Buschenhagen ja ta näeks meeleldi, et tüdruk abielluks temaga. Mari-Ann aga vihkab Buschenhagenit. Mai algul korraldatakse Deltovi metsades suur jaht metsigadele, millest võtab osa hulka külalisi.

Mõned kuud hiljem tutvub Mari-Ann Berliini leitnant Axel Bladiga. Olgugi et Ann armub noormehesse, lükkab ta selle abiellumise-ettepaneku tagasi, sest leitnant Blad ei meeldi tema emale. Varsti peale seda sõidab Ann külla oma sugulastele Metterlingidele Wilkeni lossi, kus korraldatakse tema tulekuks kodune ball. Sääli tutvub ta vürst Lerskyga, kes Mari-Anne armub. Wilkeni lossi jääb Mari-Ann mõneks nädalaks. Sellejärele sõidab ta varsti oma vennaga Rootsi. Sellel sõidul tutvub Ann kolonel Fabian Trontega ja abiellub hiljem temaga.

Ühel pühapäeva ennelõunal Tronte oli läinud tegema viimaseid kohustuslikulaskäike linna tähtsamatele seltskonnategelastele. Mari-Ann, kel pea valutab, jäi koju.

„Oleks kena, kui oleksid kella kaheteistkümnepaiku valmis vastu võtma külalisi,“ ütles Tronte enne lahkumist. „Võib-olla teeb üks või teine vastuvisiite, vaatamata halvale ilmale, ja ma ei tahaks, et keegi jääks vastu võtmata, sest kõigil möödunud pühapäeval polnud meid kodus. Kuid seda loomulikult ainult siis, kui sul on parem!“

Peavalu vähenes poole tunni möödudes. Ann istus rõdul, põlvil ajakirjad, ja vaatas uttu, mis langes kõike varjates maapinnale. Ainult siin-seal kerkisid udust majade katused ja tornid. Ning korra viilksatus isegi päikest.

Ann ehmus. Ta polnud kuulnud koputust uksele, sest järsku seisis Kasimir ta ees, tuues hõbetaldrikul visiitkaardi.

„Härra ülemlieutnant Thiel,“ teatas ta ja kummardus nii laitmatult, nagu see sobis härraste teenrile.

Inka Martini! Ann imestus, miks tal Hanns-Jürgen Thieli nimekaardi lugemisel meelest tolle tundmatu näitlejatarini nimi.

„Lasen paluda! Kõrvale kollasesse salongi, palun,“ ütles ta rahulikult häälele, ja nüüd rõõmustus ta väikese vahelduse üle, mille tõi talle noore ohvitseri ootamatu külaskäik.

Ann kuulis kannuste kõlminat ja hiljem mõõga klirinat. Tahtmatult heitis ta pilgu peeglisse. Veidi kahvatu olen, mõtles ta kahetsedes.

Samal hetkel, kui ta astus üle oma salongi läve, avas ka Kasimir söögitoa ukse ja lasi ülemlieutnant Thieli sisse astuda.

„Oh,“ ütles Ann. Kunagi oma hilisemas elus ei suutnud ta meenutada, miks ta nii hüüatas.

„Oh,“ kordas ta veel kord ja pani nagu kaitset otsides käe liigutava väikese žestiga südamele.

Ülemlieutnant Thiel kummardus sügavalt, et suruda vormilist suudlust talle vastu sirutatud valgele käele. „Armuline proua,“ pomises ta, ning oli palju ärevust ta hääles, „loodan, et ma ei häiri. Vaevu uskusin, et mind võetakse vastu, kui kuulsin, et koloneli pole kodus.“

Hanns-Jürgen Thiel oli suures, temale arusaamatus segaduses, kui ta vaatas Mari-Ann Tronte silmade virvendavasse helki.

Palav kohmetuslaine voogas üle Mari-Anne kahvatute põskede. Ta punastus kuni juuste juurteni, tundis end nii piiritult kindlusetuna, sest tema ees seisis mees, üks mees astus tema nägemispiirkonda, nagu ta säärast polnud näinud

veel kunagi varem, kuid kelle sarnane oli mõnikord tema tütarlapse-unistustes heljunud ideaalkujuna tema ees.

Mõlmad olid nii määratult üllatatud teineteisest, et nad alles pikkamisi suutsid saavutada nõutava rahu ja endavalitsemise.

„Mis teiega on?“ küsis naine. Veel ikka oli värinat tema häälekõlas. „Palun, kas me ei istuks!“ Ta naeratas nii võluvalt, et ka Thiel lõpuks leidis iseenda.

„Andestage, armuline proua. Usun, olen väga kohmetu. Just nüüd! Ma ei tea isegi, mis mul on! Olen nii konsterneritud, see võib kõlada kuulmatult, kuid ma kahjuks kannan ikka oma südant keelele, teie nägemine löi mind täiesti roopast välja!“

Ann toetus tagasi diivani patjadele; ta naeratas vahetumalt, kuid oli saladust selles naeratuses, millest ta veel isegi ei teadnud.

Mona Lisa naeratus, mõtles Thiel haaratult; temaga juhtus sama, mis kõigi teistegagi, kes nägid esmakordselt Mari-Ann Trontet.

Peaaegu ütles mingi viisakuuluse, mõtles Mari-Ann. Kuid mida ütlen ainult? Ta ei tohiks mulle vaadata nii oma uurivate jahedate silmadega. Kuid seda ma ei või talle ometi öelda.

Ta sosistas: „Kuulsin, olite haige, härra ülemlieutnant Thiel. Loodetavasti tunnete end nüüd paremana?“

Väga osav, mõtles ta endamisi ja pahasdas oma rumaluse üle.

„Täna, armuline proua. Jumalale tänu, homme ilmun järele teenistusse,“ vastas Thiel ja oli korraga täiesti korrektne. „Gripp on salakaval haigus, nii salakaval, et tunnen end pärast tema põdemist surmasuust pääsnuna. Mehed ei tohiks üldse olla haiged, ehk kui juba, siis kohe parem surra. Oleme nii kaitsetud!“ seletas Thiel, vaadeldes sealjuures liikumatult Anne jalgadele tillukestes siidkingades, mis talle tundusid kauniduse imena.

Või tahtis ta vältida Mari-Anne pilku, mis muutis kuidagi rahutuks ta vere?

„Number kolmkümmend viis,“ ütles Ann, kes oli jälginud ta pilkude suunda.

Mõlemad naersid vabanenult, nagu oleks korraga neid vabastatud mingist hädaohust.

„Kannan samuti kahjuks alati oma südant keelele, või paremini — ütlen alati, mis mõtlen,“ vabandas end Ann.

„See on väga ilus,“ vastas Thiel. „Leidub nii vähe naisi, kes ütlevad tõtt.“

„Olen harjunud lapsepõlvest peale alati väljendama seda, mida tunnen. Olen veetnud oma elu seni alati maal. Ja meie, maainimesed, ei kohku millegi ees rohkem kui vale ees. Seal ollakse nii tihedas seoses loodusega, loomade ja maaga, et häbenetakse, kui ollakse sunnitud rääkima ebatõtt. Sest maa ja loomad ei valeta kunagi,“ ütles ta tasa.

Hiljem jutustas ka Thiel oma kodumaast. Ka tema oli pärit maalt, ta vanemal oli Sileesias mõis, mida majandas Thieli vanem vend. Ka tema jutustis väljendas ta suurt armastust maa ja kodu vastu.

See ühine tunne, see mõlemapoolne kirk looduse ja selle imede vastu ühendas neid äkitselt, nii et pärast algul tekkinud kohmetust nad sattusid hoogsasse kõnelusse.

Kui Thiel pärast ammuületatud külastus-veerandtundi lahkus, jäi mõlemasse inimesse püsima tunne, nagu nad oleksid võitnud midagi väärtuslikku, midagi äraarvamatu ilusat.

„Rõõmustun, kui külastate meid sageli,“ ütles Ann lahkumisel. Ta tundus endale kuulmatult julgena sel hetkel, kuid ta ei võinud teisiti. Kindlasti on Fabian seega nõus, mõtles ta ehmunult.

„Tulen meelsasti, armuline proua!“ Jälle kummardus Hanns-Jürgen Thiel sügavalt väikese kartliku naise käe kohale.

Sekundiks kohtusid nende silmad, kuid välkkiirelt ja süüdlaselt pöördusid nad jälle kõrvale.

Siis sulgus uks mehe järel. Ann kuulis nagu ennegi mõõga klirinat, hiljem ka kaugenevat kannuste kõlminat trepil.

Märg, külm- nüüd **NIVEA**

Sügistormide ja vihma ajajärgul vajab teie nahk kaitset. Igal öhtul enne magamaminekut hõõruge sisse nägu ja käed Nivea-kreemiga. Õhkõhukeselt võite teha seda ka enne väljaminekut, sest Nivea-kreem tungib nahasse ega jäta läiget. Nivea-kreem toidab ja puhastab nahka ja kuna tema mõju ulatab ka sügavalle alumistesse nahaosadesse, muudab ta kogu nahkkoe tugevaks ja vastupidavaks.

Hinnad alates 30-nest sendist. W. Mehks, Tallinn

Kareda naha vastu **NIVEA-KREEM**

Fabian peaks tulema, soovis ta ja sulges silmad, sest korraga haaras ta südant hirm väikese ebasõbraliku loomana.

Hanns-Jürgen Thiel sammus pikkamisi läbi villat ümbritseva aia. Väraeval ootas teda sõiduk, mille ta saatis tühjalt minema, sest teda valdavas meeleolus ta tahtis pigemini jalutada.

Milline ennenägematu naine, mõtles Thiel ja oli vapustatud.

Thiel läks pikkamisi edasi, lähenedes linnale. Ainult mitte liiga ruttu, mõtles ta, enne peab midagi minus mõõnana. Pärast seda ma vaevalt talun Inka Martini elavhõbetemperamenti. Mida tahab lõpuks see Martini minust veel, mõtles ta edasi. Miks tungis ta minu ellu? Muidugi, pean olema talle tänulik mõnegi asja eest, eriti selle eest, mis sündis viimaseil nädalail. Tema ravi oli tõesti ennastohverdav, paljud öid valvas ta voodi juures, kui mind vapustasid metsikud palavikuhood.

Nii õrnana ja hoolitsevana polnud ta Martinit näinud kogu aasta jooksul, mil nad tundsid teineteist. Ta naeratas endamisi, iga teine naine oleks samuti teinud. Oli juba naise loomuses kaitsta ja muretseda, kui ta tundis, et tema hoolitust vajati.

Jah, aga nüüd oli küllalt. Ei tohtinud liiati kaotada end Inkale, sellele päikesejumaldajale, nagu ta end nimetas. Ta oli tore armuke, kuid pikapeale närvidesse mõjuv. Ja miks ta lasi läbi paista, et ta ootab abiellumist. Naine peab viimase hetkeni olema tugev kindlus, mida tuleb võita. Mitte aga kaela viskuma, preili Martini, teie kaotate oma võlu, mõtles Thiel ega teadnud, et ta korraga mõtles ebaõiglaselt.

Kolonel Tronte sõitis temast autos mööda ja tundis ta ära. Auto peatus.

„Hallo, Thiel! Olite minu juures? Kas mu naine võttis teid vastu?“

Hanns Jürgen lähenes kiirelt autole: „Jah, härra kolonel.“

„Kahju, et mind polnud kodus. Oleksite võinud meil lõunastada. Noh, kuidas läheb, kas olete jälle terve, Thiel? See rõõmustab mind.“ Tronte oli väga lõbus ja rõõmus ning näis nii noorena. Pole ime sellise naise juures!

„Näen teid loodetavasti tuleval nädalal enda pool? Kuid te kuulete veel sellest. Jumalaga, madam ootab!“

Kolonel Tronte naeris heledalt ja rõõmsalt ning ulatas nooremale käe. Auto liikus edasi.

Kui õnnelik ta on, mõtles Thiel soojalt. Talle võib seda soovida. Mida kõik naine võib. Jah, kuid see oleneb ka naisest.

Linna lähedal pakkus talle väike tüdruk viimseid sügisilli. „Ilusad kollased astrid pruudile, härra leitnant!“

Pruut on hea, mõtles ta ja võttis kaks väikest kimpu. Inka rõõmustub kindlasti nende üle. Peab olema veidi hea ka temale.

Jah, Inka Martini rõõmustus lillede üle.

„Jumal, Jürgen, kui kena sinust. Vaata, sellised väikesed tähelepanuavaldused meeldivad mulle.“

„Pane end valmis, Amy. Läheme täna üles lossimäele. Võib-olla on see viimane ilus pühapäev.“

„Jürgen, vahetevahel on sul tõesti oivalised mõtted. Lossimäel on tore.“

Täpselt, ainult veerandtunnilise hilinemisega oli Martini Lossimäele viiva trammi peatuspaigas. Jürgen võis olla rahul tema välimusega, mis oli tagasihoidlik, välja arvatud verev nelk kostüümi nõopaugus. Thiel kandis tumedaid erarõivaid.

Alati, kui Hanns-Jürgen tegi jalutuskäike Martiniga, mida juhtus küll harva, käitus tüdruk narrina rõõmust ja üli-meelikusest. See oligi, mis Thielile meeldis selle väikese, metsiku naise juures.

Thiel oli parimas meeleolus, kui nad astusid väikesesse kohvikusse, kus kaks üliagarat kelderit vabastas nad üliroivaist ja juhtis nad imeilusale aknaplatsi juurde, kus avanes suurepärase väljavaade maastikule ja orus olevale linnale.

Nad veetsid rõõmsa päeva seal ülal. Öhtusöögi ajal kuulsid nad väljast autot ette sõitvat. Samuti kuuldus lõbusat häälteköminat.

Korraga ütles Inka: „Näen kahte ohvitseri, püha Maria, need on Tronte ja Loth. Ja vaata, seal on samuti nende naised. Üks blond daam ülmoosdes tweedkostüümis. Ja sina, see teine, kahvatu, see peab vist küll olema Tronte abikaasa?“

Thiel ehmus. Talle oli äärmiselt ebameeldiv, et teda nähti niipea pärast haigust Martiniga.

„Käitu korralikult,“ palus ta kaaslast, kes uudishimutse des vaatles sisseastujaid.

Tagasihoidliku peanoogutusega tervitati. Ann polnud veel märganud Thieli, ta ei taibanudki, et teised tervitasid meest tsiviilis ja noort tüdrukut, kes oli tema kaasas. Ann imestas vaid vana saksa võõrastemaja.

„Taevast, milline see on, see sinu uus proua kolonel!“ naeratas Martini.

„Kui sa kohe ei vaiki, läheme otsemaid!“ Thiel oli vihane, ta soovis vajuda põrand alla.

„Ära ole nii solvuv, minu armas. Oh, sa teed näo nagu äikespilv. Inka naeris häbenematult valjusti. Võib-olla oli vein talle pähe tõusnud.“

Thiel kummardus sügavalt, sest Ann oli teda märganud. Kuid ehmunult pöördus Ann teiste poole pärast tumma tervituse vastuvõttu, kui ta oli näinud naist Thieli kõrval.

„Martini,“ sosistas Karin, istudes vastasseisva nurgalaua juurde, kus härrad juba ootasid.

Ann tundis sekundiks nõelateravat pistet südames. Martini! Inka Martini! Selline siis oli üleleitnant Thieli kalim. Peen, slaavi nägu, viltuseisvate silmadega, mandariinivärvilise jumega, suu veidi lai ja punane, veidi liiga iga-

päevne. Ka tugevasti lokitud poisipea ei meeldinud Annele eriti. Üldiselt omapärane olend.

Mari-Ann ehmus enda üle, et ta pühendas sellele tütarlapsel nii palju tähelepanu, ja pöördus nüüd oma lauakaaslaste poole.

Vahepeal väljendas Thiel salaja südames palve, mis sõnades väljendatult kõlaks järgmiselt: Armas Inka, kallid väike sõbratar, palun, ära tee nüüd jumalaparast mingeid faux-pas'id. Mitte alustada indiaani võidukisa nüüd! Kui sa mind armastad, siis ole kena, ole vaikne, käitu korralikult. Sind vaadeldakse, Inka Martini! Ilus Mari-Ann Tronte vaatleb sind, ma ei taha, et ta sind... Ah, mis puutus minusse, mida proua kolonel mõtleb minu kallimast."

"Tervist, Inka-tüdruk," ütles ta ja vaatas Martinile vanutavalt otsa.

Mis on Jürgeniga, mõtiskles Inka Martini. Vahest oli see mõju, milleks Thieli väljendamatud mõtted teda sundisid, või oli teda naaberlauraa ääres istuva seltskonna juurdetulek sedavõrd mõjutanud, ta muutus vaikseks, ja kui ta kõneles, siis ta tegi seda sosistades.

"Ilus ta on, aga," ütles ta nii tasa kui võimalik ja tähen-das pilkudega, et ta mõtleb koloneli abikaasat.

Thiel ei vastanud, ta mõtiskles.

"Ta omab omapärast, huvitavat nägu!"

Thiel vaid noogutas. "Imeilusad silmad," lisas ta pärast väikest vaheaega, "jah, võluv olend."

Inka kahvatus. Ta ei tahtnud, et Jürgen leiaks selle naise juures midagi erilist, kuid ta oli ka valvel:

"Suur sarnasus Joan Crawfordiga. Tead sa, noore Fairbanksi naise! Seesama suu ja needsamad, veidi raskemeel-sed silmad."

Thiel ei teadnud, kes oli Joan Crawford, samuti ta ei tundnud noort Fairbanksi, kuid ta oli harjunud, et Inka tõi alati võrdlusi teatrimaailmast, ja selles ta ei tohtinud talle vastu hakata.

"Ja," vastas ta seepärast, et teda rahuldada.

"Kuid suu on tal ihar," jätkas Martini oma uurimust.

"Ihar?" Thiel pidi naerma vastu tahtmist. "Oled küll suur inimeste kujutaja, kuid inimeste tundmine on sul võõ-ras. Ma võin peagu kindlasti öelda, et see naine ei tunne ühtegi pattu."

"Oh, minu sõber, sa oled liiati suur ilusa proua

Tronte kaitsja," vastas Inka Martini teravalt. "Suu on tal aga siiski patune."

"Kelner, maksta!" hüüdis Thiel. Tal põles põrand jalgade all, ja ta poleks Inka Martiniga siia ruumi võinud jääda mitte veerand tunnikski enam.

Väike kummardus kõrvallauraa poole, ja Hanns-Jürgen Thiel lahkus koos Inka Martiniga ruumist.

"Kas jood minu juures veel tassi teed?" küsis tüdruk kurvastatult, kui auto viis nad alla linna poole.

"Vabanda, ei. Homme hommiku vara on mul väliteenis-tus, juba kohe pärast seitset. Ära ole kuri. Tulen homme õhtul sinu juurest läbi."

Lahkumisel suudles ta Inka Martinit tema maja esikus, kuid ta tundis, et tema veri ei ihanud tüdrukut; ja ta oli rõõ-mus selle üle.

Detsembri lõpul kutsusid Tronted enda juurde esimese õhtuseltskonna. Ann oli soovinud algul näha väiksemat ringi külalisi, kuid siiski oli kutsutud kuusteistkümmend inimest. Peale Lothide ja kahe teise noorpaari ainult vanemad inimesed oma täiskasvanud lastega, peamiselt tütardega.

Ilse Zeunerti lauanaabriks oli määratud ülemleitnant Thiel. Kuni hilispealelõunani ei teadnud Ann veel sellest, sest majori tütrele kaaslaseks oli esialgselt ette nähtud väike leitnant Redevisch. Thieli oli mõeldud kutsuda alles teisele seltskondlikule koosviibimisele.

"Redevischil on õöteenistus, ma ei teadnud seda. Ta laseb end vabandada, Ann," ütles Tronte kella viie paiku koju tulles.

"Mida teeme me nüüd?"

"Ma juba korraldasin selle, armsam, kuigi sinult küsi-mata, sest siis see oleks hilinevad. Kutsusin Thieli. See on sulle ometi meelt mööda?" Tronte võttis Anne käe ja suud-les seda õrnalt.

"Aga loomulikult, Fabian."

"Thiel tuleb kell kolmveerand kaheksa," lisas Tronte.

"Kuidas? Kuid kõik teised on kutsutud ju alles veerand üheksaks!"

"Pagan võtaks, ma siis eksisin ajas," naeris Tronte süüd-laselt. "Ah, ei tee ju ka midagi, me ei või ometi talle seepärast helistada. Pool tundi varem? Vestleme selle vahe-aja temaga. Nii õpid teda paremini tundma, enne kui tulevad teised." (Järgneb.)

Avatud ettetellimised soodustatud hindadega:

Põhjamaade romaanide

II VALIKULE, mis ilmub 1-ks oktoobriks 1937. a. ja sisaldab järgmisi teoseid (kuni 2000 lk.):

J. ANKER LARSEN: MARTA JA MARIA

Taani keelest tõlkinud A. Antik

JOHAN BOJER: UUS TEMPEL

Norra keelest tõlkinud A. Hanko

G. GUNNARSSON: ÖNDSAD ON LIHTSAMEEL-SED

Taani keelest tõlkinud A. Antik

KNUT HAMSUH: VIIMNE PEATÜKK

Norra keelest tõlkinud E. Raudsepp

SELMA LAGERLÖF: CHARLOTTE LÖWENSKÖLD

Rootsi keelest tõlkinud A. Hanko

F. E. SILLANPÄÄ: MEHE TEE

Soome keelest tõlkinud M. Lepik

Ettetellijaile kuni 1. jaan. 1937. a. soodustatud hind (iga valik): Kr. 10.— broš. ja Kr. 14.50 kal. köites. **Saatekulud:** Kr. 0.70 broš. ja Kr. 0.85 kal. köites eksempl. eest.

LASTEJUTTUDE I VALIKULE, mis ilmub 1. juuliks 1937. a. ja sisaldab järgmisi teoseid: H. C. Anderson: Muinasjutte, A. Daudet: Jutte lastele, G. Geijerstam: Mu poisud, Grimm: Muinasjutte, W. Hauff: Muinasjutte, L. Carrol: Alice seiklusi imedemaal, R. Kipling: Kaunimaid lugusid taeva all, Läti muinasjutte lastele, Muinasjutte lastele kogust „1001 ööd“. Kokku kuni 1500 lk., hulga piltidega.

Ettetellijaile kuni 1. jaan. 1937. a. soodust. hind — Kr. 12.50 (ühes saatekuludega).

Eesti Kirjastuse Kooperatiiv — Tartus. Posti jooksev arve nr. 22-87.

Sõjaromaanide

I VALIKULE, mis ilmub 1-ks aprilliks 1937. a. ja sisaldab järgmisi teoseid (kuni 1800 lk.):

H. BARBUSSE: TULI

Tõlkinud A. Aspel

G. DUHAMEL: MÄRTRITE ELU

Tõlkinud M. Sillaots

E. HEMINGWAY: JUMALAGA RELVAD!

Tõlkinud J. Variste

A. THOMAS: KATRIN LAHEB SÕDURIKS

Tõlkinud M. Pedajas

L. RENN: SÕDA

Tõlkinud Gr. Koch

R. C. SHERRIFF JA BARTLETT: TEEKONNA LÖPP

Tõlkinud J. Variste

Soengid muutuvad

Naiselikumaks

Vastavalt moele muutub ka soeng. Käesoleval sügishooajal võib märgata naise soengu meeldivamaks ja naiselikumaks muutumist. Üldiselt võib soengute juures tähele panna näo vabaks jätmist, kusjuures taga kaunis pikk juus on korraldatud rullidesse. Rullikesed võivad ulata juba kõrvade juurest. Soengu kaunistusena on väga armastatud kõrgele-kiipuv sametseos. Kitsas must samet-pael laubale köidetuna moodustab maitseka kaunistuse õhtusoengule.

Hästiriüetatud naisele tähendab õige soengu valik sama mis õige kleidimoe valik. Mõlemad peavad niihästi kandja tüübiga kui ka oma vahel sobima. Suurt tähtsust evivad muidugi ka pea kuju ja juuste rohkus.

Soeng a on moodne õhtusoeng. Eest ja külgedelt on juus täiesti sile ja ligi kammitud, taga aga kuhjuvad hästisäätud rullid kuni keskkeani. Kütkestav ja tütarlapselik on soeng b oma laubale pööratud ja tagumises peaosas lahtikammitud rullidega, kuna aga soeng d lihtsa, ühelküljel oleva joone ja kergete lainelokkidega väga naiselikuna mõjub.

Soeng e on mõeldud pikema juukse jaoks. Eest on juus siledalt tagasi kammitud, kergelt laineliseks lokitud ja taga üheks suureks rulliks pööratud, mis nõeltega kinni pistetud.

Suurepärase ja moodne õhtusoeng on soeng g. Loomulikult võib säärast soengut kanda ka päeval, kuigi ta nõuab suurt hoolt ja vaeva.

Näo auruvann.

NÄONAHA EEST HOOLITSEMINE.

Iga hää perenaine teab, et hoolikale igapäevasele puhastamisele ning korraldamisele vaatamata on aegajalt vajaline suurpuhastus.

Samasugust käitlemist vajab ka meie näonahk, nõudes ikka ja jälle igapäevase iluravi kõrval suurpuhastust.

Ses suhtes arvukaist võimalusist käsitleme siinkohal vaid kahte, mis õige kasutamise juures kindlustavad täieliku edu.

Esimene on näo auruvann. Nahk puhastatakse korralikult, mille järele täidetakse kauss kuuma veega ning istudes toolile, kummardutakse näoga üle kausi, kusjuures tuleb rätik üle pea visata, et aur satuks otse näkku. Säärases asendis peab püsima 5 kuni 10 minutit. Kui poorid on röske kuumusega avanenud, tulevad vaevalt-märgatavad vistrikud vatitupsuga hoolikalt välja pigistada. Pearõhk sel puhul pöörata ninale ja selle ümbrusele. Sääljuures ei tohi kunagi kasutada sõrmeotsi või koguni küüsi, mille tagajärjel võivad infektsioonid tekkida.

Kui kõik vistrikud sel teel kõrvaldatud, puhastada nägu alkoholit sisaldava näoveega ning lõpetada see toiming külmade ning kuumade kompressidega. Selle järele kasutame õhtul toitvat näokreemi, päeval aga rasvata kreemi ning puudrit.

Teine, unustusse jäänud, kuid vastsetl järele tarvitata meetod on näo harjamisvann. Selleks pole muud vaja kui väike käsi- või hambahari, soe vesi ja hää, pehme tualettseep. Esmalt nägu põhjalikult puhastada. Silmade ümbrus hästi rasvatada, kuna see sel juhul jääb puutumata, sest igasugune harjamine, kiskumine on silmade ümbrusele kahjulik. Märja, hästi-seebitatud harjaga tuleb nüüd nägu ringlevas liigutuses altpoolt ülespoole harjata. Sääljuures tähelepanu sellele juhtida, et seep hästi vahutaks, mispärast harja ikka uuesti seebiga katta. Tundlikku nahka evides hoiduda liigest harjamisest, nahk ei pea mitte tulipunaseks, vaid roosaks muutuma.

Erilist tähelepanu vajavad põsed ning ninaosa, kuna sääli poorid kõige kergemini ummistuvad.

Lõpuks tulevad külmavee-kompressid näole asetada, kuhu lisandatud mõned tilgad kamprivett, et sulgeda poore.

Kes kasutab neid mõlemaid puhastusmeetodeid, kumbagi kord kuus, nii et nahk iga 14 päeva järele saab eripuhastuse,

Sina ja mina — me jääme nooreks !

sealjuures mitte unustades igapäevast iluravi, üllatub varsti kui positiivselt reageerib sellele nahk.

Loetletud elementaarsete, hoolitsevate abinõude kõrval leidub veel mõningaid juhiseid, mis meid silmapilkudel, mil meie väsimusele vaatamata tahame kaunid paista, meid selles aitavad. Peaaegu kõik need kodused abinõud pärinevad vanaema-aegadest, on kergesti kasutatavad, odavad ning mõjuvad alati.

Ametiskäiv naine, kes hilja õhtul töölt koju tuleb, perenaine ja ema, kes kogu päeva on perekonna eest hoolitsenud, saades kutse teatrisse või küllaminekuks, peab pilku peeglisle heites sageli tujurikkvalt tunnistama, et ta välimus on halb ja väsinud. Viimasel juhul jätkub meile poolest tunnist, et saavutada hommikust värskust.

Vabastades end rõhuvaist rõivaist, tuleb heita hästiõhutatud tuppa, lamades võimalikult pimedas ning pingutusteta liikmetega. Enne seda oleme aga näo korralikult puhastanud ja ühe munavalge vahule löönud, millele lisandunud mõned tilgad sidrunimahla. Saadud mass pannakse sõrmetega ühtlaselt ja mitte liiga paksult näole. Maski kuivamise ajal peab jääma seljal lamades rahulikult, rääkimata ja naermata.

Kui munavalge näol kuivanud, mida tunne kangusest, tuleb nägu teiskordselt määrada. Umbes kümne minuti pärast kõrvaldame maski külma veega.

Värske, roosakas, karge nahk tasub mitmekordselt ravi vaeva. Hea tuju, mis seetõttu loomulikult tekib, laseb juba ette rõõmustuda õhtust, mille jaoks me varem end liiga väsinuna tundsimine ning mis seetõttu võib-olla ebaõnnestunud oleks. Kõigiks õnnestuvaiks asjaks elus on vajaline sise mine valmisolek. Toodud väikesele maagilisele käsitlemisele järgneb jumestus, mis on õhtuseks väljaminekuks hädavajaline, kuna jumestuseta olek teiste hulgas kahvatu, haiglase mulje jätab.

TERVED HAMBAD.

Väline ilu sõltub keha üldisest tervislikust seisukorrast. Nahk, juus, küüned ja hambad näitavad baromeetrina kehas valitsevat harmooniat.

Läiketa, kange juus, hall nahk, murdunud küüned ning pudedad hambad viitavad ebaõigele toitumisele. Naine, kes naerdes ja rääkides näitab rea ühtlaselt vormitud hambaid, evib ravitud, terve inimese võlu. Sealjuures aga isegi kõige reeglipärasemate viimistletud näojoontega nägu kaotab halbade hammaste tõttu palju oma võlust. Kahjuks tihti isegi haritud ringkonnas valitseb mingi haiglane hirm hambaarsti vastu, mis takistab õigeaegset hammaste ravi. Ometi on võimalik hoolsa raviga lõpmatu palju võites vältida lugematu ebameeldivusi. Olgu see siis halb hammaste asetus, nende ettetungimine või üksteise kasvamine, seda kõike on juba lapsepõlves võimalik reguleerida. Liiga pehmest materjalist hambaid on võimalik parandada lubjaolluste lisandamisega. Väikesed augukesed lastagu otsekohe plombeerida. Iga ema peaks hoolitsema, et laps ei magaks kunagi lahtise suuga, mis tekitab lõualuude kitsenemise. Järjekindlalt lah-tise suuga magamise põhjuste selgitamiseks tuleb pöörduda arsti poole, kas loomulik hingamine on takistatud nina pais-tetusest või kinniõlekust. Jaataval korral peab viibimata ette võtma ravi, kuna selline hingamine kogu lapse organis-mile kahjulikuks võib osutada.

Isegi lapse piimahambaid, mis sageli hooletusse jäetakse mõttega, et loodus neid ise asendab, peaks hoolika puhastamisega võimalikult kaua säilitama.

Korraliku suuravi hulka kuulub hammaste võimalikult 3 korda päevas puhastamine, ilmtingimata aga enne magama-minekut ning hommikul tõustes. Halvaks harjumuseks on juba voodis olles maiustisi süüa või lastele kooke ning šoko-laadi anda peale hammaste puhastamist, mis tasub end ena-mikus kibedalt. Harjamiseks tuleb valida mitte liiga kõva hari, kuna seega rikutakse tundlike hammaste vaap, mis on ühekordne ning ei moodustu enam. Samal põhjusel on oht-likud liiga külmad kui ka kuumad toidud.

Miks ehime endid?

Ehe — olgu ta kui tagasihoidlik — kuulub igasugusesse inimellu. Hulkur, kes pistab õie oma närusele kübarale, peadirektor, kes torkab pärlnõela hinnalisse lipsu, kirju kaelarätiga talulaps, kalliskivides daam õhtuualetis — neid kõiki sunnib sama ehtimistung. Tahavad nad endid ehtida? Või peavad nad? Vaevalt leidub inimest, kel puuduks see tung, milles tundub olevat midagi ürgset. On siin aga tõesti tegu vaid loomuomase tungiga?

Kahekümne viie — kolmekümne aasta eest mängis suurt osa seltskonnadaamide ringis paradiisilinnusulg. Too iga naise südamesoov, ehtida end ilusate võõraste sulgedega, sai saatuslikuks Austraalia ja lõunamere metsade toredaile lindudele. Uhked suled, mida kütiti nii agarasti ja halastamatult, olid nii kaunid, et leidsid armu naiste silmis. Või mängukukesuled tiroollaste kübarail — eks ole küsimus põhimõttelt sama: nad tahavad olla reipad, ja jahitrofee mõjub mehel ühtlasi ehtena, olgu see siis aafrika pealiku leopardinahk või sulekroon. Kui need linnu või looma seljast laenatud kehakatted esinevad inimese seljas ehtena, kas on neil siis loomade juures täita sama ülesanne?

Kõige esmalt: meie daamiehet kannab paradiisilinnu juures mees. Proua paradiisilind ei paista sugugi silma, on sulestikult pruun või mustjas. Isalind sellevastu esineb toredas kirjus sulestikus, ja juba vana Darwin ütles, et ta teeb seda selgest edevusest. Isalind edvistab oma sulestikuga vastassoo ees, tahtes mõju avaldada just nagu inimene. Ainult et linnule on antud juba hällist kaasa need ilusad kaunistavad suled, inimene aga pistab nad endale külge. Vahe vastab paruka ja loomuliku laka suhtele.

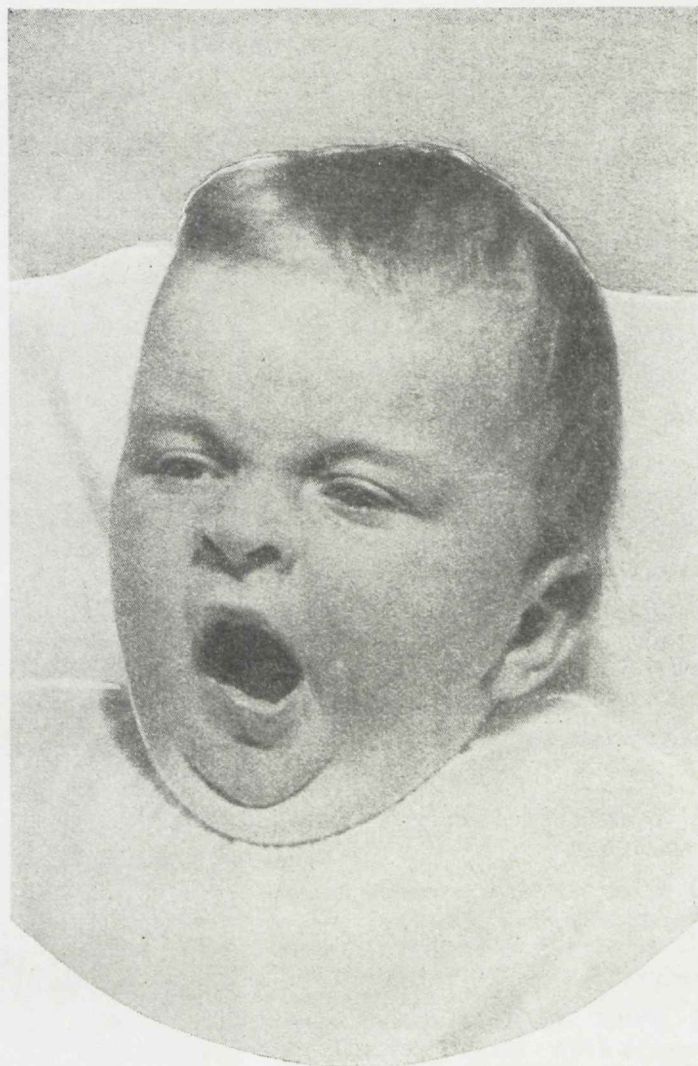
On ju päris kindel, et „kunstnikulokke“ tarvitatakse teadlikult omamoodi ehtimisvahendiks, kuid kas isalind on teadlik enda uhke sulestiku mõjust, seda me ei või öelda. Ta käitub küll nii, nagu poleks see talle sugugi teadmata. Mänguajal on see ükspuha, kellele ta end peelitab, see ei tarvitse sugugi olla tema linnusüdame daam. Nägin kord vaud, kes väärrikalt ja veidi ärevalt tegi oma tiirusid varblase ümber, näitas end siit ja sealt ja käitus üldse nii, nagu oleks värvuke emavau, keda tahtis kosida.

Darwin ütles, et vau või paradiisilind või mõtus tahavad endi suleiluga emalinnu pea segi ajada ja et see neil seda kergemini õnnestub, mida ilusamad nad on. Millest järgneb, et emalind peab olema võimeline mõistma nende mehelike atribuutide ilu, sääljuures vahet tehes mitmesuguste võistlajate eriomaduste vahel. Nii siis valitakse, ütleb Darwin, teiste hulgast kõige ilusamad mehed ja kantakse nende omadused edasi järeltulijatele. — Nõnda aga asi päriselt just pole. Nii peent eritlemisvõimet emalindudel küll kindlasti ei ole. Aga et ehe kosimisel kaasa aitab, seisab väljaspool kahtlust. Loom ei saa ainult ise määrata enda ehet, nagu inimene, ta peab olema rahul sellega, mis looduse poolt antud.

Kui näeme mõnd daami joonikus kleidis, võime mõnel puhul öelda, et see sobib talle hästi ja et ta selles kleidis avaldab kindlasti head mõju. Kui näeme triibulist looma, seebrat või tiigrit, on see ka tore meie meelest, ja me laotame naha ehteks sohva või kamina ette või laseme teha endale leopardinahast kasuka; kuid siin on asjalugu hoopis teine kui paradiisilinnu juures. Neil triipudel ja laikudel on oma mõte, nad peavad tegema nähtamatuks endi kandja. Seebra mimoosimetsas, tiiger või leopard varju-valguse sigri-migris paistaksid ühevärvilistena kergemini silma. Seebrajoonikus kleidis või leopardinahkse kasukaga daamil on vaevalt soovi mitte silma paista. — Nii et, kui nimetame looma toredaks, ei mõtle me alati seda, et ta oleks ehitud.

Puhastuseks on kasutada rida hambapastasid või ka häid pulbreid. Oleks kasulik hambaarstil soovitada lasta nii üht kui teist, kuna halbade preparaatide tõttu võib tekkida ettenägematuid vigu.

Hambaid harjatagu hoolikalt pealt- kui seespoolt, niisamuti närimispinda. Toidujäänused kõrvaldatagu vahaga kaetud siidniidiga — hambaorkide kasutamine teiste juuresolekul mõjub ebaesteetselt. Suud tuleb loputada leige veega, millele desinfitseerimiseks juurde lisatud veidi suuvett.

KUIDAS MÕJUB?

Kuid kas pole olemas loomi, kes tarvitaksid „võõraid sulgi“ samas mõttes nagu inimene? Austraalias elab üks kentsakas lind, keda õpetlased kutsuvad kraelinnuks. Pesitsemisaja saabudes ehitab paarike pesa. Kuid enne seda valmistab isalind pulmalehtla, väikese osniku. Oksad laotakse telgitaoliselt kokku ja kaetakse rohukõrtega. Põranda katab ta kivikestega, ja kannab kokku konnakarpe, kirjusid sulgi ja marju enda armutelgi ilustamiseks. Kuid lähemalt vaadeldes paistab, et pulmalehtla ehituses pole sugugi süüdi ilumeel. See on vaid imelike, värvilt ja vormilt silmatorkavate esemete korrapäratu kuhjamine, ja kui lind nad mingi selgitamatu tungi sunnil kokku tassib, siis kindlasti mitte soovist ehtida armutelgikest oma elukaaslasele.

Kuulus ahvideurija prof. Kohler jutustab, et tema šimpansid ehtivat endid iga päev millegagi, olgu see siis riidelapp, nõõriots või taimeväät. Kuid ta ütleb, see primitiivne ehtimisviis tõstvat märksa nende enesetunnet, nji et kui neil on väädiots kaela ümber, on nad kindlad, et näevad toredad välja, ja esinevad sellele vastavalt.

See ehk annab meile võtme ehtimistungi mõistmiseks. Mitte paradiisilinnu kombel sulgedega uhkeldamine ega kraelinnu kombel kiiskavate esemete kokkukuhjamine ei moodusta ehtimise ürgtungi, vaid teadmine, et su välimus on väärikas. Meie inimesed oleme laiendanud seda ürgtungi, oleme sidunud ta iluõistega ja ehime endid seepärast ilusate asjadega.

O. M.

Oleks soovitav iga kuue kuu tagant hambaarstil hambaid üle vaadata lasta. Säärase reeglipärasusega välditakse täielikult suured vead.

Hammaste väljakukkumine noores eas on asjatundliku raviga ärahoitav. Ka suulõhna tuleb kontrollida. Midagi ei mõju segavamalt inimestega läbikäimisel kui halvasti lõhnav hingeõhk.

Kõigile neile asioludele tähelepanu pööramine võimaldab keha hoida tervena, noorena ning ilusana.

Ülal: LIL DAGOVER uues „Ufa“ filmis „TUDRUK IRENE“.

Keskel: PAULA WESSELY mängib haaravalt ja lihtsalt uues filmis „LÖIKUS“ teenija Julika osa ja ATTILA HÖRBIKER noort lossihärrat Tamasy.

All: Filmis „PORT ARTHUR“ mängib noort jaapanlannat KARIN HARDT (Youki) ja ADOLF WOHLBRÜCK (Youki mees Boris) Vene torpeedopaadi ülemat. Selles filmis võitlevad armastus oma mehe ja kohustus oma perekonna ning rahva vastu. Võidab armastus. Youki ja Boris hukuvad vajuva laevaga.

kohustuse ja armastuse konflikt jaapanlanna südames, et valida meheliku armastuse ja vennaliku truuduse vahel.

Pinge jõuab kõrguspunkti.

Ühel õhtul astub Youki oma mehe töötuppa, hoides kandikut klaasidega. Hirmunult põrkub ta tagasi, klaasid klirisevad kandikul. Ägedalt sööstub ta seifi juurde, tõmmates eemale venna, kes salaja majja on hiilinud. Youki tahab seifi ust sulgeda — aga juba haarab vend revolvri ja naine karjatab hirmunult: „Boris!“ Samas summutab ta oma karjatuse käega. Tugevalt sugereeriva häälega ja tõstetud revolvriga selgitab Ivamura oma öele, et ta mehe elu temast enesest oleneb. Youki veab end ukseni, kiirustudes viimaste sammudega, kuna kõrvalt kostub mehe häält, kes teda hüüdes läheneb uksele...

Ta päästab küll oma abikaasa elu, kuid annab ära tema isamaa ja kindluse.

Alusi Sõnas ja

Port Arthur.

1904. aasta jõulud. Kogu ilm jälgib pingutatult Port Arthuri sündmusi, kus Jaapani armeed pidevate rünnakutega piiravad ümber Vene frondi Port Arthuri, et vallutada see venelaste Kaug-Ida võti ja lõpetada sellega Korea sõda päikesepoegade kasuks.

2. jaanuaril 1905. a. teatab Jaapani telegraafiagentuur lakooniliste lausetega vapustatud maailmale: „Jaapani armee kindral Nogi juhatusel vallutas rünnakuga Port Arthuri frondid. Kindral Stoessel, kindluse komandant, kapituleerus selle järele kogu meeskonnaga.“

Pärast Port Arthuri vallutamist jaapanlaste poolt algas uus ajajärk maailma ajaloo! Võitmatuks peetud tsaari hiigleriik pidi kapituleeruma Aasia saareriigi ees. Aastakümneteks oli Venemaa tähtsus Aasias kadunud. Väike Jaapan astus suurvõimude ritta.

Horisondile kerkisid esimesed Maailmasõja varjud.

Sellel ajaloolisel taustal jutustab Tobis-Europa uus film „Port Arthur“, mille stseene praegu Prahast vändatakse, ühe ohvitseri ja tema jaapanlannast abikaasa traagilist saatust.

Vähe enne sõja algust on vene kaptenleitnant Boris (Adolf Wohlbrück) abiellunud väikese jaapanlanna Youkiga (Karin Hardt). Pisut hiljem kuulub esimesi laske Jaapani ristlejatelt, millised öösi sõda kuulutamata Vene laevastikule Port Arthuri all peale tungivad. Vene laevastik blokeeritakse sadamas. Boris peab front II komando enesele võtma, milline seisab kindluse võtmena võitluse tulipunkti.

Linnas väikeses majakeses elab Youki alatises hirmus oma armastatud mehe elu pärast. Tema hingepeinad tõusevad veelgi, kui ta ühel päeval avastab, et Jaapani salaluure ülemaks Port Arthuris on tema oma vend Ivamura (René Deltgen). Viimane, kes oma noore õe pärast isa surma üleskasvatatud, ripub sügava armastusega Youki küljes. Täisverd isamaalasena püüab ta aga mõjutada väikest Youki oma isa maa ja püha Nippon'i kasuks salakuulajana töötama. Ta peaks reetma oma mehe isamaa ja front II plaanid. Hirmus on too

Stseen filmist „HANNERL JA TEMA AUSTAJA“, milles austaja osa mängib HANS MOSER. Teised austajad on Alfred Pointer ja Albrecht Schoenhals. Pildil: ALBRECHT SCHOENHALS ja OLLY von FLINT (Hannerl).

Filme pildis.

Lõikus. —

Üsna kaua pole meie enam Paula Wessely't näinud filmis. Arvata võib, et seda on põhjustanud tema noor ja õnnelik abielu Attila Hörbiger'iga, veel enam aga ta vastsündinud tütreke.

Lihtsas, talupojalikult raske sisuga filmis „Lõikus“, millist praegu Geza von Bolváry lavastab Viinis, näib Wessely enesele taas leidnud olevat sobiva osa. Talle omase tõsiduse ja inimlikkusega on ta end uude ossa sisse-elanud, kes on ainukeseks abiliseks noorele võlgadesse sattunud mõisnikule. Oma ustavuse ja vähenõudlikkusega võidab ta peagi leivaisa poolehoidu pealiskaudse ilmadaami kõrval.

See sensatsioonita, rahulikus maamiljões valmiv film annab ilusa tausta ühele nii ehtsale ja loomulikule naise olemusele, mida tuleks pidada rõõmustavamaks nähuks, millist saksa film üldse on andnud.

Tundmatu.

„Tundmatu Seine'st“ (L'inconnue de la Seine) surnumask, mis meile lugematute kipsikoopiate ja fotograafiliste reproduktioonide kaudu on saanud tuttavaks, ning mille järgi Reinhold Muschler koguni kirjutanud romaani, on lavastaja Frank Wysbar'i viinud mõttele seda kasutada oma uue filmi aina.

Ühel päeval — möödunud sajandi lõpul — tõmmatakse Seine'st välja nooruki laip. Rahulik naeratus laiba näol mõjustab üht arstiteaduskonna üliõpilast talt surnumaski võtma. Selle tumma keha ümber toimub vähestesse päevadesse ning öödesse kokkusurutud dramaatiline lugu.

Madeleine, ilus ja elegantne kuid veidi halva kuulsusega naine, keda ühest tantsubaarist angažeeritakse teise, armub tundmatusse, kes peab minema ühele uurimisretkele. Naises toimub ümbersünd, leides selles puhtas mehes, kes ta minevikku ei aima, oma tõelise, suure armastuse. Mees ei taha Madeleine'st lahkuda, kuid viimane saadab ta siiski minema, hiljem elu enesetapmisega lõpetades. Naist, kes selle sentimentaalse käsitluse keskpunktiks on, kehastab Sybille Schmitz, kelle ebatavaliselt ilus nägu ja tagasihoidlik mäng tagavad filmile suure edu.

Kümblev Susanne.

Akadeemia kunstinäitus on avatud. Kõikide tähelepanu köidab meisterlikult ja haarava loomulikkusega maalitud akt lõõmava mere taustal.

Kuidas on sattunud see kümblev Susanne näitusele, kes on julgenud maalida säärase pildi?

Küsimus ei pea jääma vastusetta. Külastajad lehitsevad katalooge. Silmad suurenevad: nr. 33 — proua õigusnõunik Schmidt. Nagu ühest suust korratakse seda nime. Siis vallandub naerulagin. Sest kes ei tunneks proua õigusnõunik Schmidt'i, kellel pole midagi ühist tolle tütarlapseliku kujuga.

(Järg järgm. lk.)

Ülal: „Ufa“ film: „JA SA, MU ARSAM, SÕIDAD KAASA“. Pildil: GENIA NIKOLAJEVA ja FRIEDEL HAERLIN.

Keskel: Uus film „KÜMBLEV SUSANNE“ on lustlik kunstnikkude elu kujutis. Pildil: HANS SCHLENK õpetajana ja ERIKA von THELLMANN, kes õpetaja pärast akadeemiat külastab.

All: SYBILLE SCHMITZ uues filmis „TUNDMATU“, mida lavastatakse Reinhold Muschleri samanimelise romaani järgi.

KÄTHE DORSCH ja ALBERT von LIEVEN filmis „TÄHTSUSETU NAINEN“. Kaasmängijateks on Marianne Hoppe, Gustav Gründgens, Hans Leibelt ja Käthe Haack.

Järg eelmiselt leheküljelt.

Ja seal astubki ta oma mehe saatel saali, seisatudes kohkunult akti ees. Sääli pidi rippuma ju tema portree, nagu kataloogis märgitud. Hämmastus on suur. Proua õigusnõunik Schmidt, härra õigusnõunik Schmidt, kogu linna abielumehed protestivad selle maali väljapaneku vastu.

Suure energiaga asutakse uurima, kes on modell. Rabatud kodanikele ei osutu see kergeks, kümbleva Susanne nägu jääb mõistatuseks.

Kuulatakse üle akti noor looja, akadeemia õpetaja Schrack, kes teab, et ta oma õpilased on noorusliku ülimeelikusega teostanud tolle nalja, kuid keeldub siiski nimetamast modelli nime. Ent roimarit leitakse siingi. Kodanike karistavate pilkude all leiavad teineteise Susanne ja Schrack.

See on ühe pilkeloo visand, milles Hans Schlenck mängib õpetaja Schrack'i osa, roimarit kehastab tema õpilane Gussy, kes pole keegi muu kui Dresdeni näitlejatar Manja Behrens. Teistes osades näeme Ursula Herking'it, Erika von Thellmann'i, Maria Krahn'i, Max Gülstorff'i.

„TÄHTSUSETU NAINE“.

Nagu Oscar Wilde'i „Lady Windermere lehvikus“ nii ka „Tähtsusetu naise“ juures on konflikti põhjus segase päritoluga. Sylvia Kelvil — mrs. Arbuthnot, kes ühe sarmika

elumehe silmis on olnud „tähtsusetu naine“, kasvatab suurima õrnusega oma väljaspool abielu sündinud poega. Ta arendab enesest hingelise ja suuremeelse mõtteviisiga olevuse, kes on tõsisel mõttes täiuslikuks naiseks. Tema iseloomu suurus avaldub eriti, kui ühel päeval ilmub võrgutaja, lord Jellingworth, ja palkab tema 19-aastase poja Gerald'i, kelle päritolu talle teadmata, oma sekretäriks. Ema on imestunud nii kasulikust pakkumisest, mis kindlustab tema poja tuleviku. Lihtsa eneseohverdamisega peab ta teiskordsest loobuma oma õnnest, et mitte seista ees oma lapse teel. Alles äärmiselt dramaatiliste asiolude tagajärjel — isa ja poeg tahavad astuda kahevõitlusse, — tunneb ta end kohustatud olevat lord Jellingworth'i ja Gerald'i vahelisi suhteid selgitama.

Võluv puritaanlanna Hester Worsley esineb filmis — kehastatuna Marianne Hoppe'ist — kauni loomuliku looduslapsena. Ka lord Jellingworth'i kuju on selles filmis loomulikumana ja publikule vastuvõtlikumana esitatud. Säärane paradoksaalne, elegantne, baseerumiseni peenestunud, südametuse ni vaimukas, küünilisuseni irooniline elumees on filmis küll veel väliselt jahe, üleolev, ent enda sisimas on ta juba siiski heatahtlik ja sümpaatne inimene. Ja Gustav Gründgens mängib lord Jellingworth'i osa! Käthe Dorsch Sylvia Kelvil'ina; Friedrich Kayssler, Hans Leibelt, Albert Lieven, Paul Henckels, Käthe Haack esitavad meile teisi osi.

Kuidas pääseda talvel haigustumisest?

Aastaaegade vahetumine on enamikul inimestel seotud kergemal või raskemal kujul haigustumisohuga. Teame kõik, ettevaatus on parem kui ravimine. Hiinlased on selle tööga juba aastatuhandeid tagasi rakendanud praktilisse ellu, tasudes arstile vaid niikaua, kui nad on terved, haigustumisel ei saa viimane mingit honorari, kuna tema ülesanne on keha tervena ja vastupanevana säilitamine, kus haigused ei leiaks soodsat pinda.

Milles seisavad siis need ettevaatusabinõud? Eelkõige mõistlikus kehahügieenis, mis talvel on tähtsam kuumast aastaajast. Alustame riietusega.

Riietus. Valida tumedamad riided, kuna need halvavad soojusejuhid olles sisaldavad suurel hulgal õhku. On kindlaks tehtud, et ühes kuupsentimeetris karusnahas on ainult kakskümmend kuupmillimeetrit naha substantsi ja 980 kuupmillimeetrit õhku. Peagu kõik villased riided sisaldavad 70 kuni 80 protsenti õhku, kuna puuvillases ja linases riides õhusisaldus on ainult 40 kuni 80 protsenti. Toodud andmeid selgub mitmesuguste riideliikide väärtus ja tarvitamiskõlblikkus teatud aastaaegadel. Selles kokkuvõttes ei saa küllalt energiliselt juhtida tähelepanu otstarbekale alusriietusele. Edevusega liialdamine, nagu „sale joon“, „hästi istuv õhtukleit“ ja teised põhjused sunnivad paljusid loobuma paksemast pesust, milline moodustaks tõelise kaitse külma, niiskuse ja tuule vastu. Pole liialdus, kui väita, et 50 protsenti kõigist naistehaigustest põhjendub õhukese siidpesu ebaõigelt tarvitamisega. Sama on maksev siidsuka suhtes, milline silmale küll kaunist pilti pakkudes soodustab otseselt külmamuhkude, gripi ja teiste selliste vältimatute talvehaiguste tekkimist. Kuna praegu on imelusaiaid ja peenelt töötatud villaseid esemeid olemas, siis peaks neid rikkalikult tarvitama.

JALGADE EEST HOOLITSEMINE.

Suurimat tähtsust omab jalgade eest hoolitsemine. Külmade, märgade jalgade raskemate külmetushaiguste eelsoodustajaks olles on vajaduse korral päeval korduv sukkadevahetus nõutav. Enamikul juhtudel on soovitatav teha õhtul vahelduvaid vanne, umbes 1 kuni 3 minutit, hoides jalgu vaheldumisi kord sooja, kord jahedas vees. Samuti on alkoholiga sissehõõrumised tagajärjekad vereringe elustamise suhtes. Vahelduvad vannid takistavad külmamuhkude tekkimist, milliste puhul tuleb pöörduda juba arsti poole.

TALVINE NAHARAVI.

Mitte üksi jalgu ei tule vastavalt ravida, vaid kogu keha vajab süstemaatilist talvist naharavi. Nahk, inimese „teine kops“, saab külmal aastaaegadel väga vähe hingata, mis pärast „kunstlike vahenditega“ järele aidata tuleb. Parim on hommikune õhuvann. Võimalikult riietumata teha hästi tuulutatud toas poollavat akna all 1 kuni 2 minutit vabharjutusi, mille järele harjata 5 kuni 10 minutit keha, eriti rinda, kuiva vannitamisharjaga, et nahk tugevamal määral elustuks. Väikeste surnud naha-epidermise rakkude eemaldades avanevad poorid jälle vabaks hingamiseks. Säärased lihtsa kuuri tulemuseks on imeliselt läikiv, terve ja paindub

nahk, olles parimaks ettevaatusabinõuks lõtvumise ja varaste kortside vastu.

VANN JA LIIKUMINE.

Omaette peatüki moodustab talvine vanniskäimine. Et kuumad vannid teevad lõdvaks ja vähendavad vastupanuvõimet, siis on otstarbekam sooje vanne mitte väga pikaks venitada. Karastamiseks tarvitada reeglipäraselt vahelduv-sooje dušše. Peale vanni tugevasti froteerida, kuni tekib hää soojuse ja värskuse tunne. Tähtis on veel küllaldane keha liikumisvõimalus külmal, pimedal aastaajal. Igaüks peab päevas vähemalt 1 tund jalutama, hoolimata ilmast, kuigi see on tormine, lume- või vihmajärgeline. Tuleb jahti pidada talvepäikesele, milline mõjub suvest palju intensiivsemalt. Kaheksapäevane talvine värskus vastab kolmenädalasele suvevärskusele.

TOITUMINE.

Kehahügieeni kõrval omab suurt tähtsust õige toitumine. Talvise dieedi puhul hoolitseda, et igapäevane toidukaart sisaldaks vastava määra kaloreid ja vitamiine, mis tasakaalustaks loomuliku kaotuse. Kalorite sisaldavus vastavate uurimuste põhjal peab olema 6800, milline jaguneb toitainete suhtes järgmiselt: liha, munad, juust 600 kalorit (250 g), leib, saiakesed 1000 kalorit (400 g), kartulid 100 kalorit (105 g), või, õli, margariin, rasv 3200 kalorit (400 g), puu- ja aedvilid 200 kalorit (305 g), suhkur, šokolaad, mesi, marmelaad 1600 kalorit (400 g), piim 100 kalorit (140 g). Nagu tabelist selgub, tuleb esmajoones pöörata tähelepanu rasvale, suhkrule ja meele kui jõu- ning kütteallikaile, milliseid tuleb rikkalikult tarvitada, samuti sidruneid, apelsine, õunu ja tomateid. Väärtuslikuks lisatoiduks neil kuul on osutunud ka ploomid. Külmal teel saadud puuviljamahlad vastavad peagu saja- protsendiliselt värskel puuviljal ja värskel aedviljal aseainele. Pahe seisab vaid nende kalliduses.

KÜLMETUSE VASTU VÕITLEMINE.

Külmetuse puhul on tähtis nii patsiendi enese kui kogu ümbruse suhtes haarata kinni kõigist abinõudest, et takistada akuutse haiguse levimist. Nimetame siin vaid mõned tähtsamat vahendit. Eelkõige joodpreparaadid, mentholi, eukalyp-tuse ja joodi kombinatsioon. Need pillid kohe esimeste iseloomustavate külmetusnähtude ilmnedes, nagu aevastamine, kerged külmavärinad, kibelemine kaelas, sissevõetult väldivad enamikul juhtudel haiguse laienemise. Iga külmetushaigust tuleb algusest peale asjatundlikult ravida. Dieedis puht vegetaarsetele toidule üleminek kaotab peagi palaviku, hoides ära ka häireid seedeaparaadis. Sama tähtis on vedelikkudest loobumine, järelikult mitte kohvi, teed, piima, suppe. Piinavat janu vähendavad sage suuloputus ja puuviljamahlad. Hästi mõjuvad ka higistamiskuurid, auru-kompressid, jala-, iste-, pool- ja täisvannid. Hoiatatud olgu tavaliselt nii armastatud „võitlusvahendi“ — alkoholi puhul ja liiga sagedasti „desinfektsioonivahenditega“ kuristamiste eest. Selleläbi hävitatakse loomulikud kaitsekihid.

Mõningate ettevaatuste abil on võimalik ületada talviseid külmetusohu. Siia kuulub enesedistsipliin, teistega arvestamine ja soov terve olla, milline avaldugu mõistlikus eluviisis.

S. P.

515

516

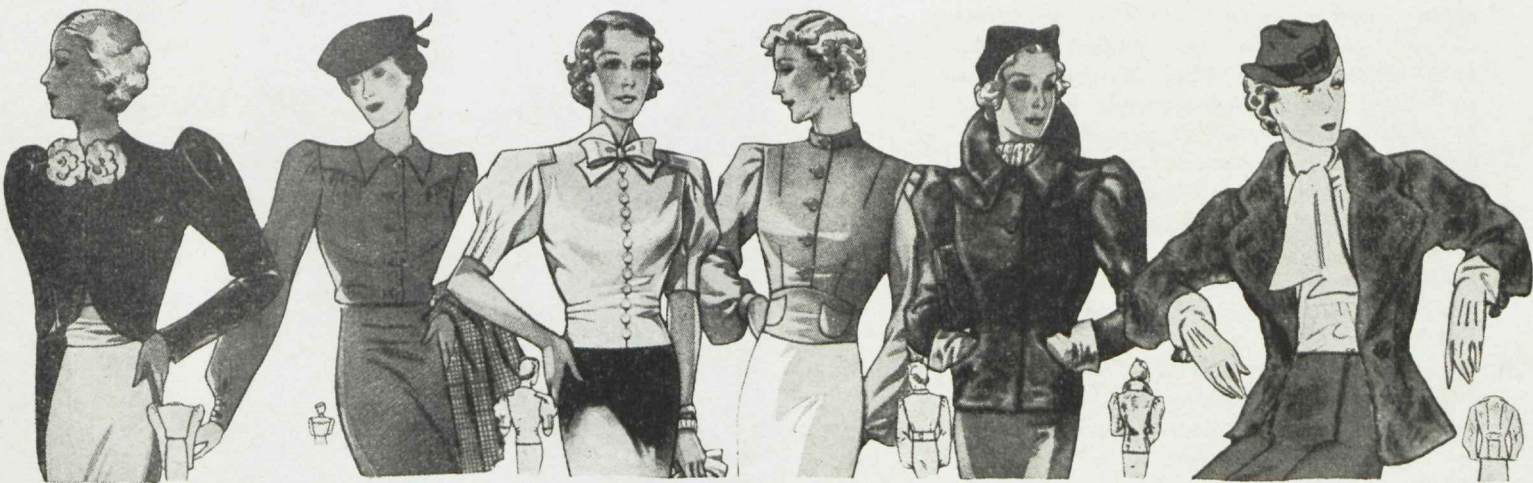
517

518

519

515. Pealelõunakleit: koosnev kitsast tumepruunist siidseelikust ja muustrilisest kreppkasakist. Muustrilist riiet asendab suurepäraselt ka ühevärviline, millele peenest valgest siidnöörist tikitud huvitavad lehekujud. Krae valgest siidpikkest.
516. Õhtukleit mustast taftist. Seeliku allosa eest lõhestatud. Eesolev klips ja nõõbid seljal on strassist.
517. Sidrunikollasest mattsiidist õhtukleit moodses lõikes. Tähelepanu vääriavad just huvitavad varrukad.

518. Moodne õhtukleit pastellrohelist siidist. Terav seljalõige lõpeb kahe oranž-värvi siidroosiga.
519. Huvitavaõikeline päevakleit hallsinisest nopeest.
520. Elegantne õhtujakk siidist või sametist. Ees kunstlilled.
521. Nägus plus villasest või pesuriidest. Lõige V lõikelehel.
522. Moodne pealelõunaplus valgest siidist.
523. Lihtne plus ühevärvilisest materjalist.

520

521

522

523

524

525

1.

1. Lihtne moodsejooneline õhtukleit õrn-lillast klokeest. Hästikukkuv seos muutub laiemaks ja moodustab väikese vediku. Esiosa on lihtne ja kaelani ulatuv. Kaunistuseks ees kahest või kolmest kunst-orhideest kimbuke.
2. Vööga talvemantel tumesinisest villasest riidest. Tepitud lainelised reväärid ja laiad varrukad on üks moe iseloomustavaid jooni. Krae karakullist.
3. Lihtne sirge talvemantel helehallist velour'ist. Moodne krae hõberebasest või skunksist on elegantne ja mõjub hästi.
4. Elegantne õhtu- või teatrikleit, koosnev mustast kitsast süidseelikust ja särav-valgest klokeest frakk-kasakist. Nägusa kaunistuse annab mustast kolmekordsest tüllist kroogitud žaboo.

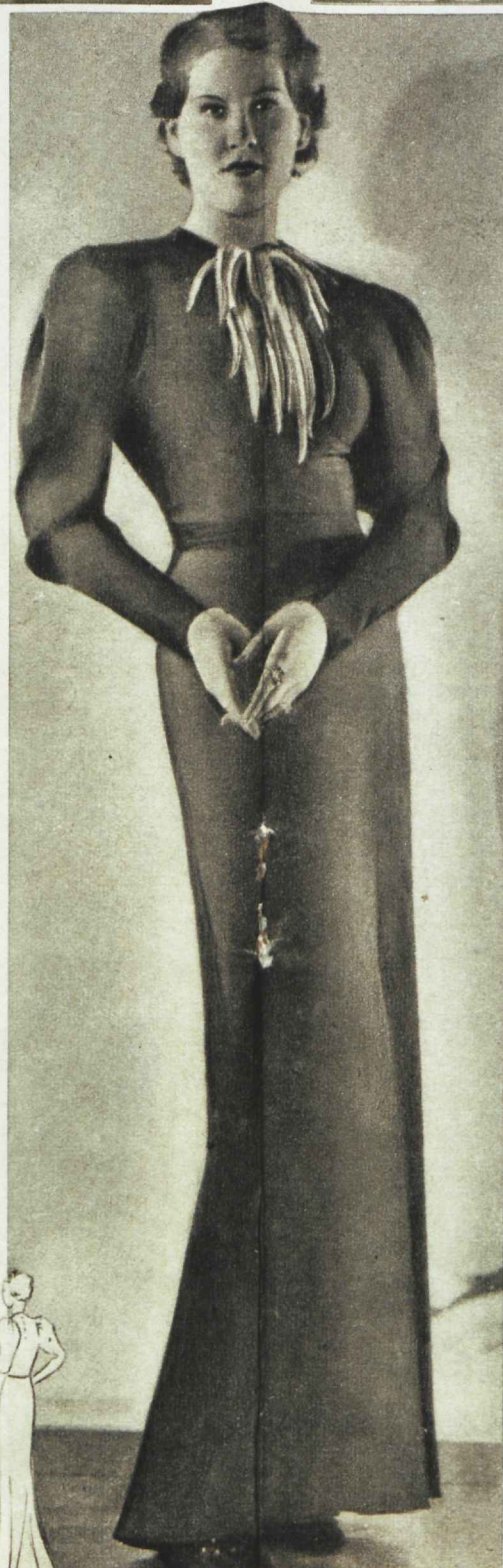
2.

7.

6.

3.

5.

4.

5. Nooruslikult mõjuv kleit villasest riidest. Garnituur koosneb teistvärvi lingudest, mis on saadud lõngade väljakiskumise teel, riba ääred kokku pandud ja voldiga vahele õmmeldud, nagu näha pildi juures oleval proovil. Vahele õmmeldud ribad võivad olla ka kleidimaterjalist plisseerivad. Lõige I lõikelehel 100 sm rinnamõõdule.
6. Saledalt mõjuvas lõikes teatrikleit tumedast süidist. Nägusa kaunistuse annavad valgest või värvilisest süidist õmmeldud rippuvad peened torukesed. Seljal nõopkinnis.
7. Lihtne nõõrvolt-kaunistustega päevakleit villasest riidest. Kahekoradne krae on vooderdatud värvilise süidiga. Vööl ja kinnisel lakknahast pandlad.

526

527

528

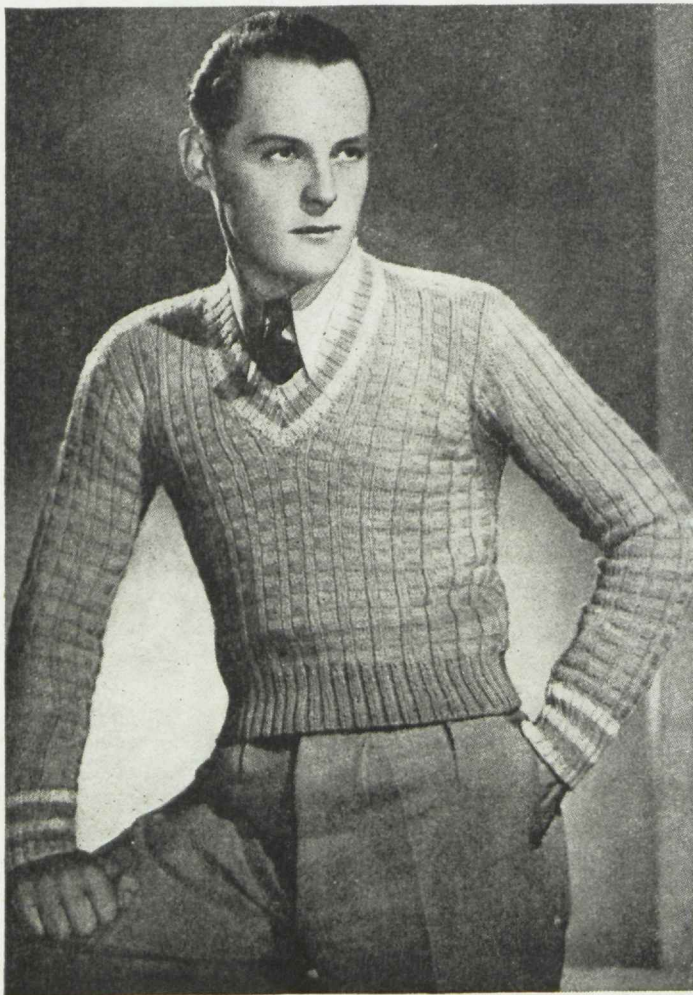
529

530

531

MEESTE PULLOVER.

Materjal: 400 g keskmist ja 50 g heledat liivakarva vil-
last lõnga. Pullover kootakse üksikutes osades edasi-tagasi
käivates ridades lõigete järgi. Esimene silm igas reas parem-
pidi kudumata võetakse ja viimane silm parempidi kootakse.
Esikülge alatakse alumisest äärest 122 silmaga ja kootakse
alumise ääre jaoks 24 rida vaheldumisi 2 silma parempidi ja
2 silma pahempidi. Selle järele kootakse ruutmustris edasi,
milline parempidi olevate silmade triipudest katkestatakse.
Esimene rida: 1 silm kudumata, 1 silm parempidi ja
siis korduvalt 6 silma pahempidi ja 2 silma parempidi.
2. rida: 1 silm kudumata, 1 silm pahempidi, siis korduvalt
6 silma parempidi ja 2 silma pahempidi. 3. ja 4. rida: nagu
1. ja 2. rida. 5. rida: 1 silm kudumata, 1 silm parempidi *,
1 silm pahempidi, 4 silma parempidi, 1 silm pahempidi, 2
silma parempidi *, edasi korduvalt. 6. rida: 1 silm kudu-
mata, 1 silm pahempidi, 1 silm parempidi, 4 silma pahempidi,
1 silm parempidi, 2 pahempidi jne. 7. ja 8. rida: nagu 5.
ja 6. rida. Need 8 rida korduvad nüüd järjest. 84. mustrireal
poolitatakse töö kaelaväljalõikeks, kusjuures 2 silma ära
jäetakse ja kõigepealt vasem õlatükk kootakse. Selg ala-
takse alt 122 silmaga ja kootakse äärerida ja põhimuster
nagu esiküljelgi. Varrukas alatakse õlalt 22 silmaga ja koo-
takse pulloveri mustris. Esimeses reas kootakse 2 korda
vahelduvalt 6 silma parempidi, 2 pahempidi, siis veel 6 silma
parempidi. Õlakumeruseks luuakse 2. kuni 19. reani igas
reas 5 silma juurde, nii et on 112 silma, mida ringikujuliselt
edasi kootakse. 7. reas ja igas järgnevas 7. reas koonda-
takse esimene ja viimane silm, järele jääb siis 64 silma. Edasi
kootakse 3 ringi. Siis kootakse vahelduvalt edasi 2 silma
parempidi ja 2 silma pahempidi ja nimelt 2 korda vaheldu-
misi 6 ringi heledat liivavärvi ja 8 ringi keskmist liivavärvi
ja siis veel 6 ringi heledat liivavärvi. Selle järele tuleb lõpe-
tada ja käis külge õmmelda. Kaelakandiks kootakse 154 sil-
ma heledat liivavärvi ning kootakse selle päale eest keskelt
alates vahelduvalt 2 silma parempidi, 2 silma pahempidi ja
lõpuks veel 2 silma parempidi. Värvijärjestus on: 6 rida
heledat, 8 rida keskmist ja 6 rida heledat liivavärvi. Ees-
mise terava tipu moodustamiseks kootakse 2.—9. ringini ja
siis veel 5 korda igas teises järgnevas ringis esimest ja vii-
mast silma koondades. Lõige lõikelehel.

532

533

534

535

536

537

538

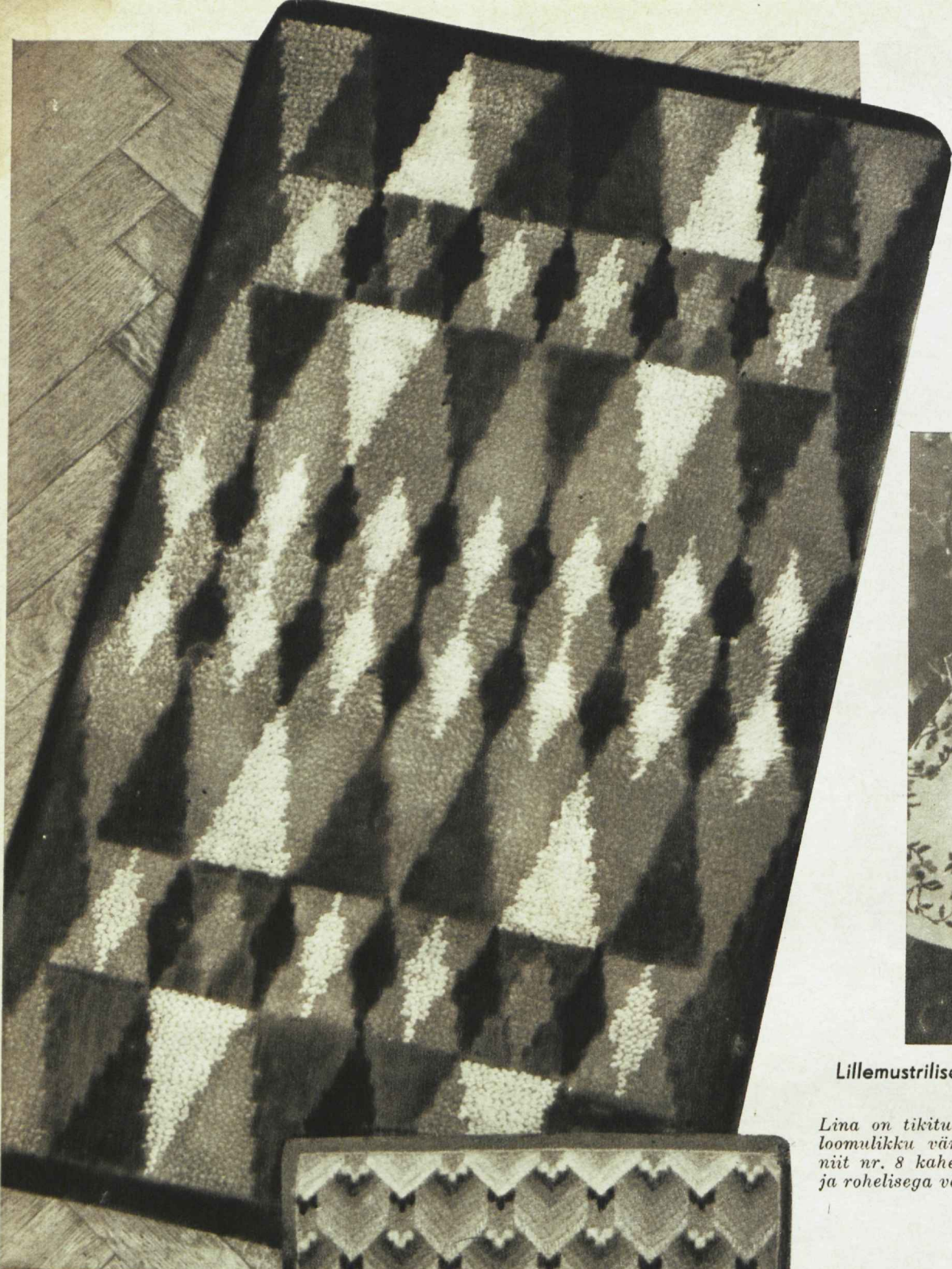
539

540

541

542

543

Väike moodsamustriline sõlmvaip.

Muster muustrilehel.

Vaiba suuruseks on 85×158 muustriruutu. Kui iga ruut võtta 1 sm², siis saame vaiba suuruseks 85×158 sm. Vaipa võib õmmelda ka rist- või keelimpistes, põimida või valmistada smürna-töös. Värvid A. Trässi villatööst. „Ekstra“ kaardi järgi: tumepruun 55, kollakas beež 60, tumeroheline 66 (selle rohelise asemel võib tarvitada ka roostepunast nr. 10) ja heleroheline 68.

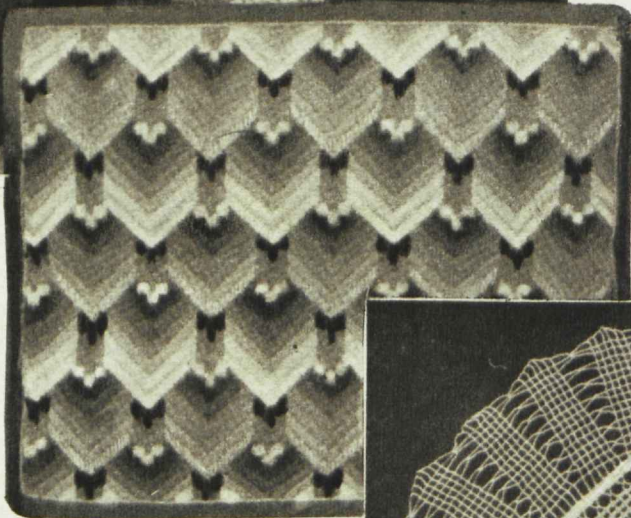
Lillemustrilise ristpistetikandiga laudlina ja kannusoendaja.

Lina on tikitud kanvaat abil peenele valgele või loomulikku värvi linasele riidele. Tikkida pärlniit nr. 8 kahes või mitmes värvis, näit.: oranži ja rohelisega või pruuniga jne. **Muster muustrilehel.**

Sohvapadi.

Muster muustrilehel.

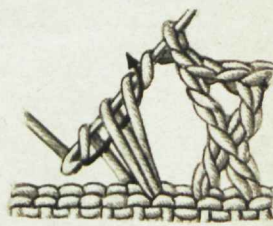
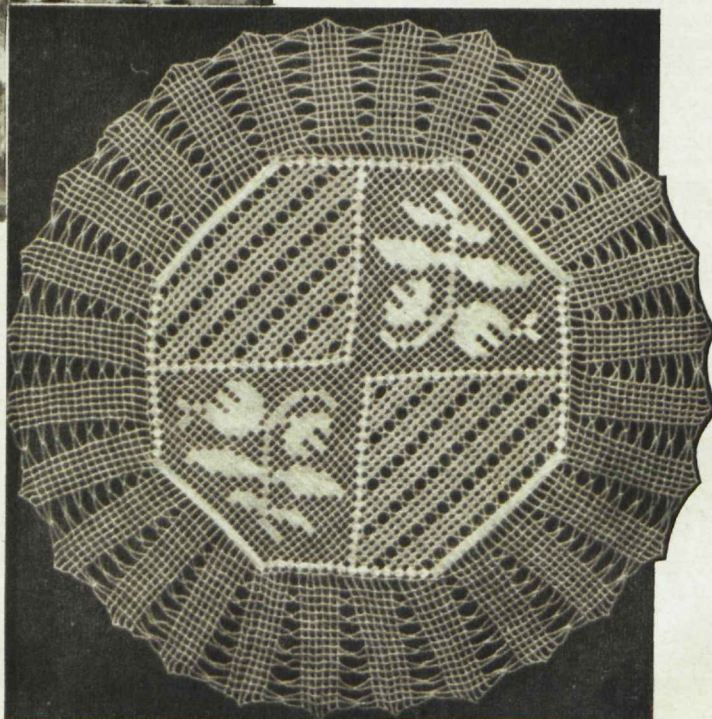
Padja suurus on 45×55 sm, kui õmmelda peenele juteriidele, kus 4 pistet annavad 1 sm. Antud padi on õmmeldud lihtsas lamepistes, kuid võib valmistada ka igasuguses teises tehnikas. Ilusad värvitoonide grupid annavad padjale nägusa välimuse.

Heegeldatud lina.

Muster muustrilehel.

Lina heegeldada niit nr. 25, väiksemat ja õrnemat lina soovides heegeldada peenema niidiga. Esiteks heegeldatakse kaheksanurkeline keskosa, alates muustril noolega märgitud kohast 93 õhusilmaga. Edasi heegeldatakse edasi-tagasi käivates ridades. Iga muustril oleva musta ruudu asemele heegeldada 4 kahekordset sammast, tühja ruudu asemele 1 kahekordne samm ja 3 õhusilma, iga viltu risti asemele 1 ristsamm ja üksikute ristsammaste vahele 1 õhusilm. Väikesed ristid tähendavad ühte kinnissilma. Ristsambad valmistada juuresolevate proovide a, b ja d järgi. Edasi heegeldada muustri järgi. Keskosa lõpetamise järele heegeldada ääreosa ringi. Esimene ring on lina ümmarguseks muutmiseks. Kinnituses nurkadele, pikenevad vaheosas sambad järjest, nagu näitavad arvud muustril. Edasi muustri järgi. Valmis-töö niisutada lahja suhkrulahuga ja kinnitada uõõpnõeltega ihisaks ringiks põranda või laua külge, kuhu laotatud pehme valge riie. Lasta täiesti kuivada.

Proov a.

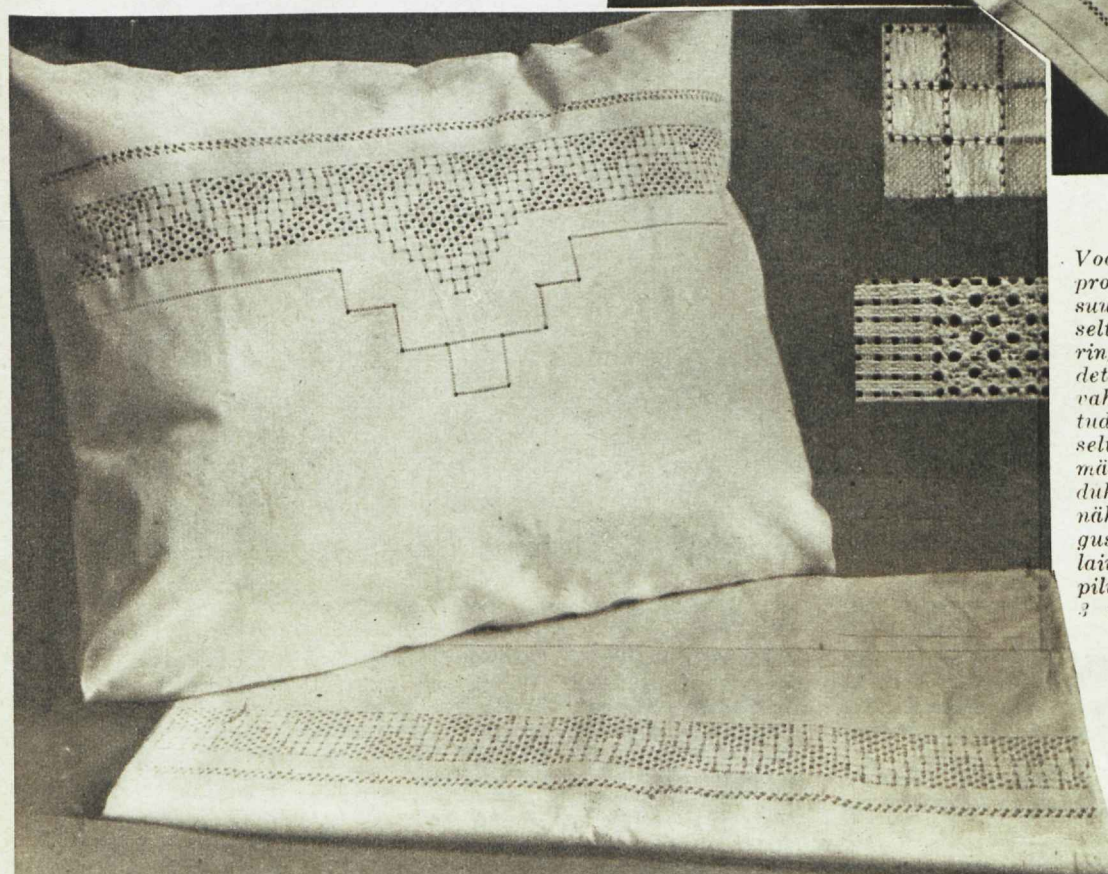
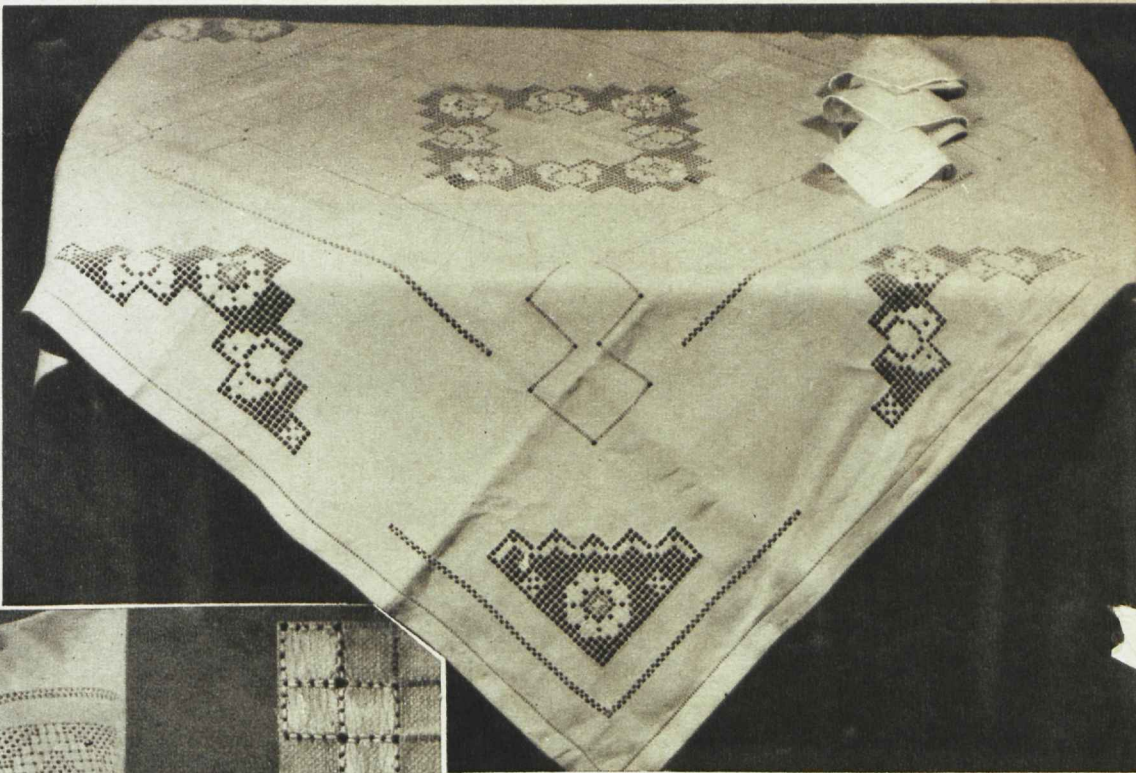
Proov b.

Proov d.

Suurättidega kohvilaudlina toleedomotiivide ja piludega.

Lina on valmistatud peenest valgest lina-sest rüdest. Lina suurus 110×110 sm, suurättidel 25×25 sm. Põimel toleedomotiividel on valmistatud Ankur märkimisnii nr. 25. Kitsas pilu linal on äärest 2 sm kaugusel, siis laiem nurkpiilu kitsast pilust 3 sm kaugusel ja nurgamotiiv 2,5 sm kaugusel laiemast pilust. Suurättide ääre laius on 1 sm ja ühes nurgas asub väike toleedomotiiv. Motiivide mustrid ja laiema pilu tehniline joonis asuvad mustrirehel.

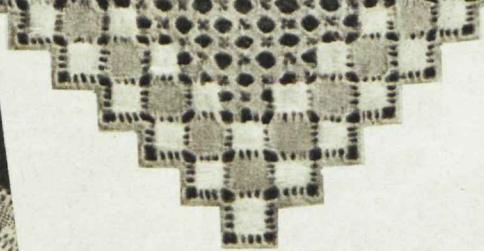
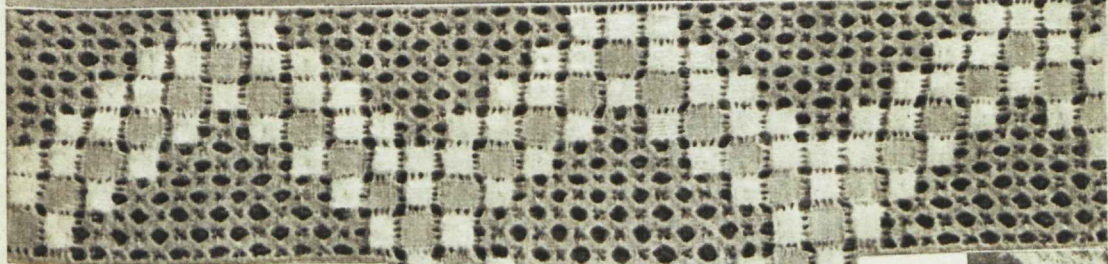

Pilutöös voodipesu.

Voodipesu kaunistus õmmelda juuresoleva proovi järgi. Suuremad ruudud on 6 mm suured, lõngu välja tõmmata 2 mm laiuselt. Mustrirehel olevad heledad ruudud on ringi piibutatud ja siis pealt aedpistel täidetud Ankur märkimisnii nr. 25. Pitsilise raheosa jaoks tõmmatakse veel suurte ruutude keskkohast risti ja pikuti 2 mm laiuselt lõngu välja. Nüüd õmmeldakse vahed märkimisnii nr. 40, jättes ikka üks ruuduke tühjaks ja teise tõmmata lingud, nagu näha mustrirehel oleval joonisel. 2 sm kaugusel mustrist tõmmata lõngu välja 7 mm laiuselt laia sik-sak pilu jaoks. Kitsas lihtpilu padjapiiril on mustrist äärteosades 3 sm ja keskosas alumisest ruudukesest 3½ sm kaugusel.

Heegeldatud lapsetekk.

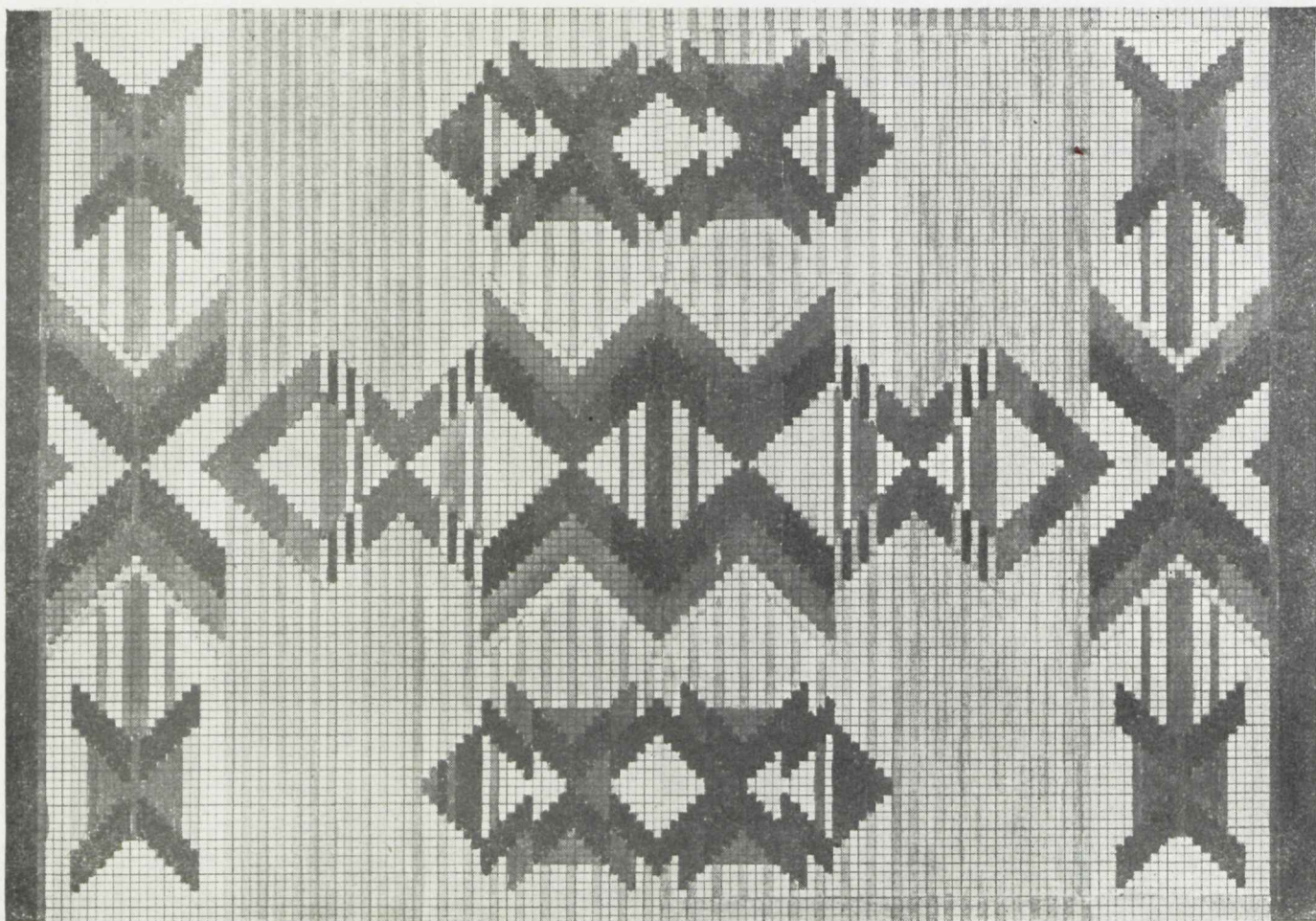
Tekk koosneb kahtvärvi ruutudest, millised heegeldatakse juuresoleva proovi järgi, võttes ühte kinnituskoha seitse sammast. Teki suurus ja ruutude arv võtta vastavalt soovile. Valmis-tööle õmmelda alla värviline satäänvooder, mis tõstab eseme nägusust ja ei lase venida.

Heegeldatud öösärgi-passe.

Passe heegeldada värvilise heegelnii nr. 60—80 särgile vastavas värvis. Passe heegeldamist alata kaelaäärest. Antud särgi-passel on üles loodud 690 silma ringis. Heegeldamist jätkatakse edasi-tagasi käivates ringides, nagu näha mustrirehel antud ühe mustriosa skeemil.

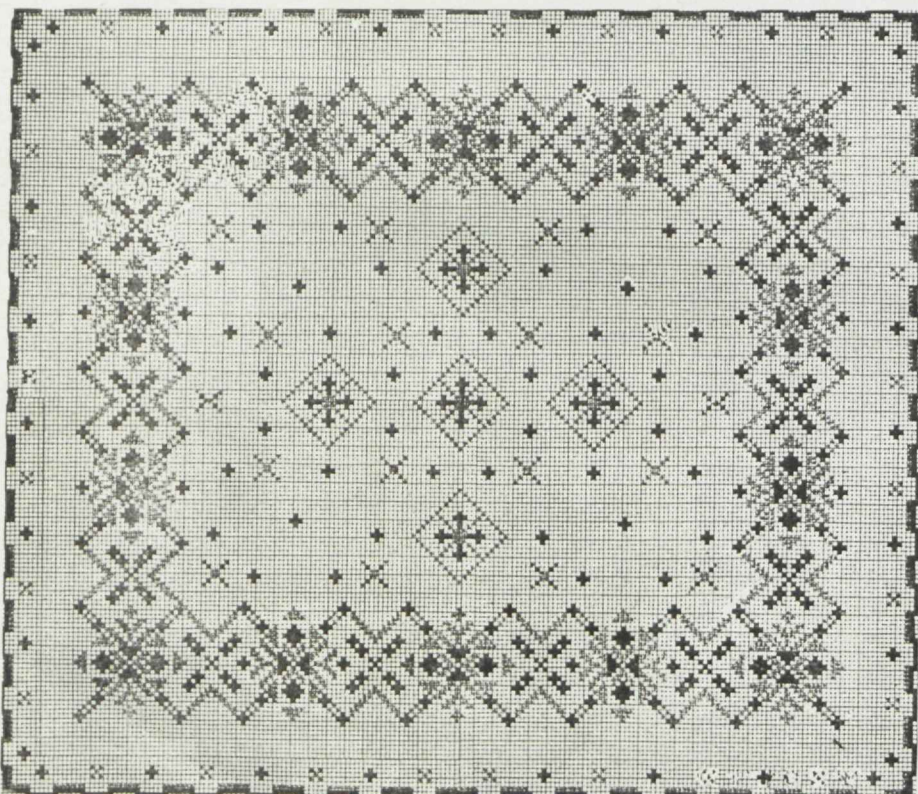
V A I P

Suuruseks on 107×155 sm, kui iga muustril olev ruut võtta 1 sm. Muster sobib hästi telgedel põimitud vaibale. Viimasele käärida 214 lõnga 4 × purjeniiti või takust nr. 6/4. Suga nr. 20/1. Koeks tarvitada kodumaa kahe- või kolmekordset vaibalõnga.

Vaipa võib õmmelda ka rist- või keelimpistes. Õmmeldes ristpistes, tuleks võtta ½ sm lõngalausega juteriidel iga

muustriruudu asemele igatpidi kaks pistet, siis saame ülal tähendatud suuruse. Värvid on antud kahes koosseisus A. Trässi „Ekstra“ värvikaardi järgi muustrilehel. Lõngaproove võib saada toimetusest tasuta, postiteel tellides lisada 10 s. postikulu. Ka värvilist muustrit saab üheks nädalaks kasutamiseks 50-sendilise tasu eest + 10 s. postikulu. Muster muustrilehel.

Aniita Oeste.

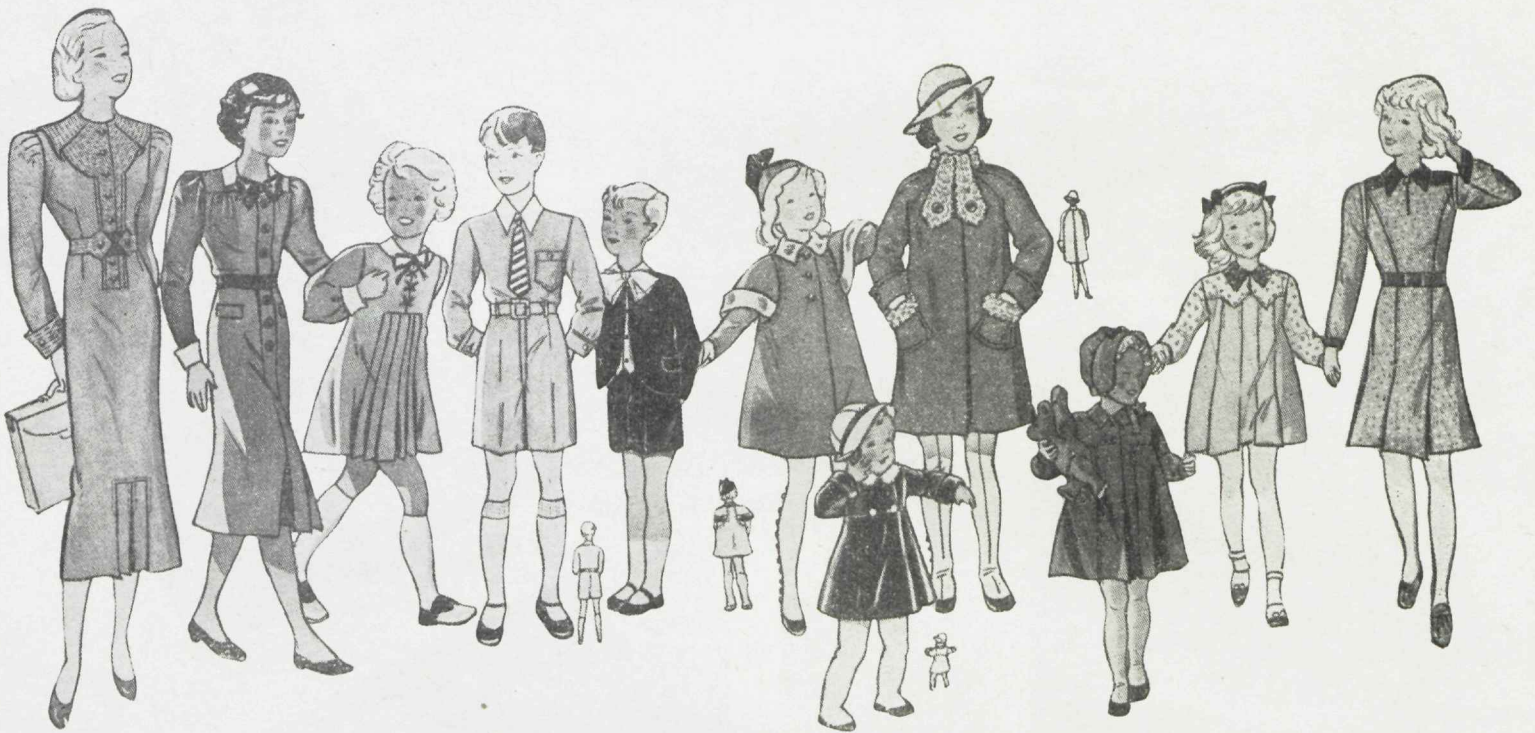
FILEE-PÄEVATEKK.

Fileemuster on koostatud eestimotiividest ja on väga nägus ning pitsiline. Suurust võib võtta vastavalt vajadusele, sest üksikud motiivid on korduvad. Fileevõrgu augu suurus võib olla 1 kuni ½ sm. Põimed kahesugused. Tihe labane ja mingisugune hõredam põime. Materjaliks võib olla valge peen linane või kalavõrgu niit. Hõredaks põimeks kasutada soovikorral kunstiidi. Muster muustrilehel.

Aniita Oeste.

TRÜKIVEA ÕIENDUS.

R. Tohveritrukikojas on ära vahetatud moefotode lehekülgedel piltide nr. 5 ja nr. 7 juures olevad numbrid. Pilt keskelt vasakul all peab olema nr. 5 (lõikega) ja paremal nr. 7.

544

545

546

547

548

549

550

551

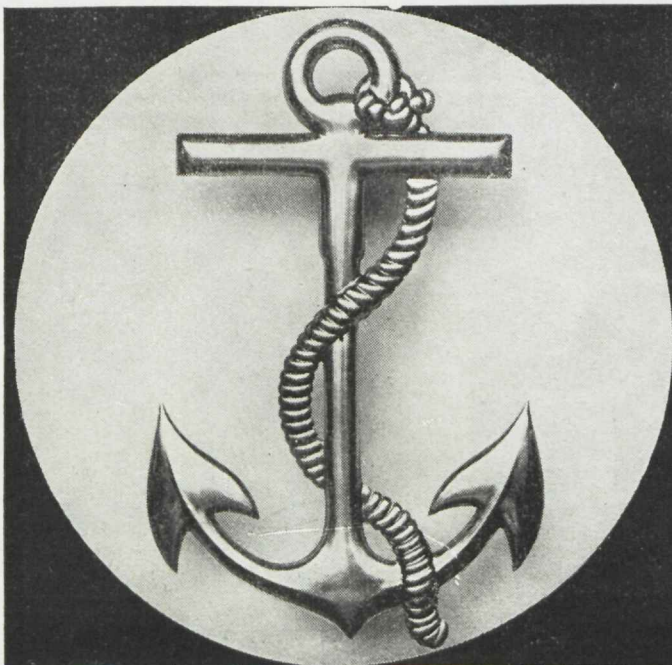
552

553

554

- 524—525. Kaks moodset karusnahast jakki.
 526. Lihtsas tegumoes talvemantel, mis sobib igale kujule. Kraeks bibrett või kotik.
 527. Pehmelt langeva kraega võõta mantel. Ees nööri-kaunistused ja puunööbid.
 528. Lihtne mantel karakullkrae, suure seose ja muhviga.
 529. Moodne mantel hõberebase- või skunkskraega.
 530. Huvitavalõikelise seljaga talvemantel kotiknahast krae ja muhviga.
 531. Nooruslik talvemantel lihtsas sirges tegumoes.
 532. Pealeõunakleit mustast marokäänist. Ilusa efekti loob paelatõõs valmistatud passe, millele alla pandud lõhe-roosa žoržett.
 533. Sportlik päevakleit villasest materjalist. Sõlmatud krae on ruudulisest taftist.
 534. Päevakleit kahtvärvi materjalist. Varrukad ja vöö on kaunistatud peente nööri-kaunistustega.
 535. Päevakleit tumerohelisest kreppvillasest. Taskud ja krae koosnevad üksteisel lamavatest tepitud tükkidest.
 536. Pealeõunakleit ploomisinisest siidist või villasest. Krae valge. Vööpandlad on valmistatud siidnööri-kaunistustega.
 537. Moodne pluus ekrüvärvi tüllpitsist. Lõige VI lõikelehel.
 537-a. Pitspluusi juurde kuuluv siidseelik. Lõige VII lõikelehel.

538. Väike-õhtukleit helesinisest žoržetist või hiinakrepist. Seljal samuti kui eeski plisseegrupp.
 539. Kroogetega kaunistatud kleit helehallist villasest kreppist.
 540. Nägus kleidimood kahesugusest materjalist valmistamiseks. Sobib kasutada ümbertegemisel.
 541. Sportlik pluus punasest ja seelik hallist villasest riidest.
 542. Kahest riidest kleit. Võib kasutada ka vana kleidi moderniseerimiseks.
 543. Nägus öösärk muustrilisest pesuriidest. Lõige VIII 108 sm rinnamõõdule lõikelehel.
 544. Teppkaunistusega koolikleit suuremale tütarlapsele.
 545. Passega kleit suuremale tütarlapsele.
 546. Kleit 4—6-a. tütarlapsele. Lõige IX lõikelehel.
 547. Targeldatud kraega poisiülikond.
 548. Pidulik sametülikond 4—6-a. poisile. Lõige X lõikelehel.
 549. Mantel tütarlapsele. Lõige XI lõikelehel.
 550. Mantel ½—1-a. lapsele. Lõige XII lõikelehel.
 551. Raglanlõikeline tütarlapsemantel.
 552. Tütarlapsemantel. Krae võib teha karusnahast.
 553. Kleit kahest riidest.
 554. Tütarlapsekleit tumedate lisanditega.

ANKUR

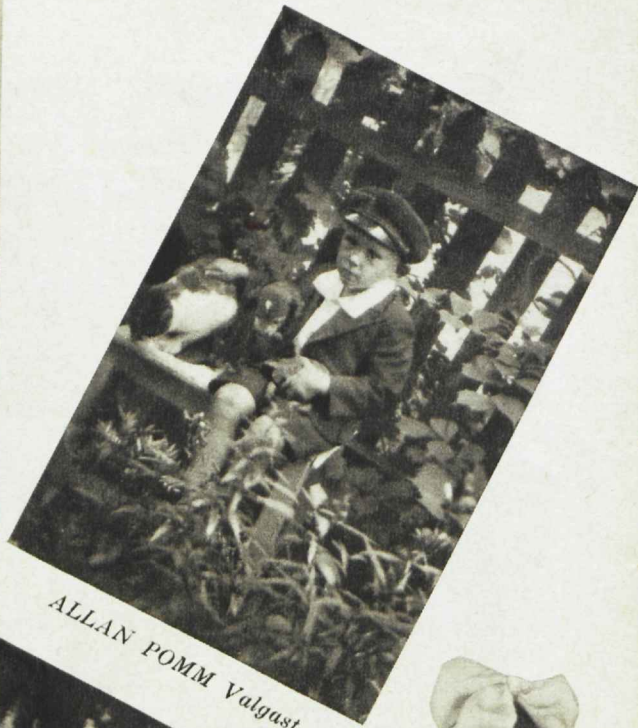
TIKKIMISLÕNG ON PARIM

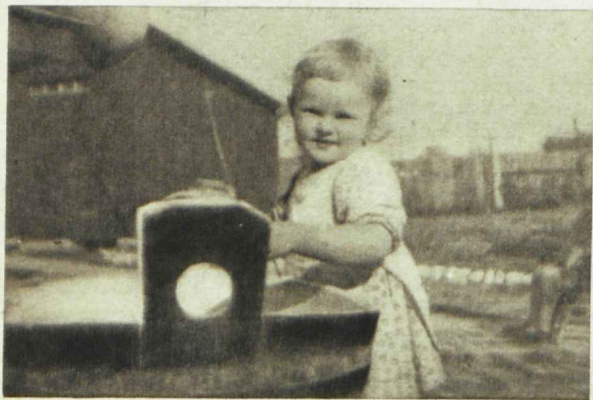
TÖNU, bajaanimängija Akkel'i poeg Tartust.

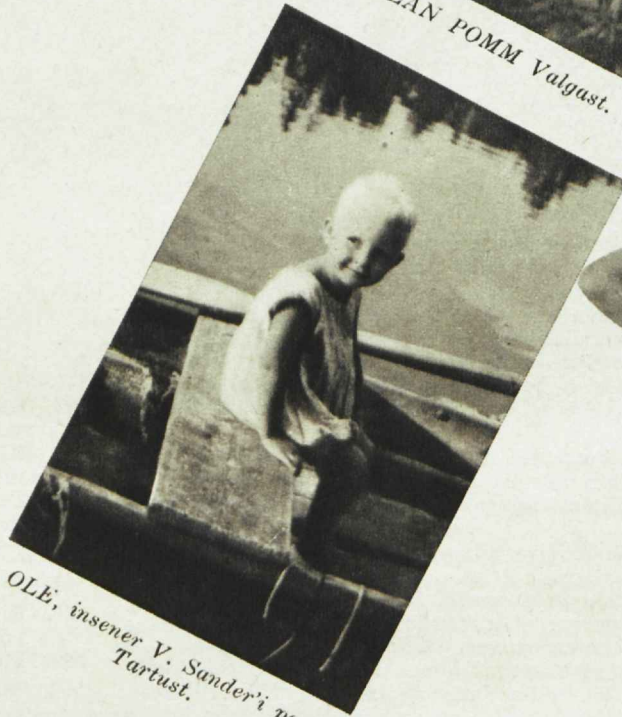
MARIS, ltn. Mikk Rajur'i tütar Tallinnast.

ALLAN POMM Valgust.

MAI-LII, autojuhi Rud. Grepp'i tütar Kuresaarest.

OLE, insener V. Sander'i poeg Tartust.

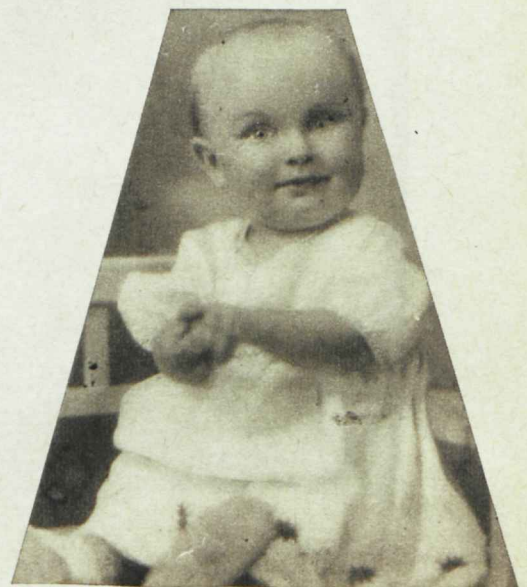
INES, saapakaupmees A. Joll'i tütar Tallinnast.

VIVI ja KARIN, ametniku Vold. Männik'u tütred.

LINDA, kooliteenija Päär'i tütar Tartust.

EEVI-MAIE, Vold. Kirheiding'i tütar Tartust.

JUMPERPLUUS LEHEMISTRIGA.

Materjal: 350 g veinipunast tugevat villast lõnga. Jumperpluusi üksikud osad töötatakse välja edasi-tagasi käivates ridades. Alatakse esitüki alumisest äärest 112 silmaga. Kootakse 26 rida vaheldumisi 2 s. pahemp. ja 2 paremp.. Nüüd järgneb põhimuster. Kõige pealt kootakse 4 rida pahemp. silmi ja siis vahelduvalt 1 rida pahemp., 1 rida paremp. ja siis kudumismustri järgi edasi. Kudumiskirjeldis annab ainult ühtpidi minevate ridade kirjeldise, kuna tagasitulevate ridade juures tuleb paremp. olev silm paremp. oleva silma peale ja pahemp. olev silm pahemp. oleva silma peale ja pöörded kootase alati pahemp.. Ainult 16. ja 32. rida mustriks kootakse paremp.. Piirjoonte vahel olev mustriosa töötatakse 13 korda kõrvuti, enne ja pärast piirjooni asuvad märgid annavad ääresilmad. Pärast 32. rida korratakse veel 2 korda 1.—32. reani ja 1 kord 1.—16. reani, vastavalt kirjeldisele. Siis kootakse vahele 1 rida: * 1 õhusilm, 2 silma otsast kokku *, korduvalt rea lõpuni. Tagasi rida kududa pahempidi ja siis kogu aeg pahempidi. Selg kootakse samuti kui esitükk kudumiskirja järgi. Varrukas alatakse 48 silmaga, alt äärest kootakse 26 rida vaheldumisi 2 silma paremp., 2 s. pahempidi ja edasi kudumiskirja järgi. Üksikud tükid õmmeldakse kokku pahemalt poolt ja pressitakse. Kudumiskiri muustrilehel ja lõige lõikelehel.

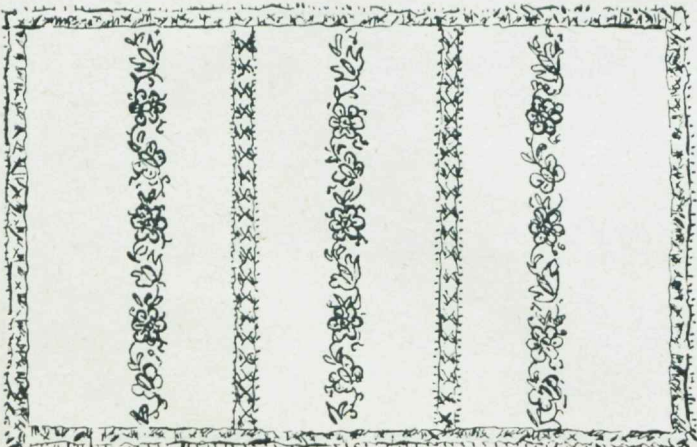
SPORTLIK PULLOVER.

Antud pulloverile kulub umbes 350 g sinist villast pärl-lõnga ja kraeks valget angooralõnga. Kudumist alatakse alt äärest ja kootakse ringi kuni varruka-aukudeni. Antud pullover on alatud 196 ülesloomissilmaga, kududes 35 ringi 1 silm parempidi, 1 s. pahempidi. 36. ring kootakse parempidi, kasvatades iga 14 silma järele 1 silm juurde, nii et saaksime 210 silma. Edasi kootakse antud kudumiskirja järgi, millel antud üks mustriosa. Seda tuleb 14 korda kõrvuti korrata. Varruka-auk jäetakse silmade mahakudumise teel lõike järgi. Varrukas alatakse alt 50 silmaga. 45. rida kootakse 1 silm paremp., 1 s. pahemp., siis 46. rida parempidi kududa ja iga 5 silma järele 1 silm juurde kasvatada. Edasi kududa kudumiskirja järgi, mida 4 korda kõrvuti korrata. Kududes kasvatatakse lõike järgi juurde mõlemast äärest. Kaeluse äärde kootakse 4 ringi 1 silm paremp., 1 s. pahemp. ja heegeldatakse silmad maha. Ühele õlale jäetakse kinnis. Krae heegeldatakse valgest angooralõngast 1 õhusilm ja 1 kinnissilm korduvalt. Krae laius on 4,5 sm. Kudumiskiri ja lõige 88 sm rinnam. lõikelehel.

LINA RAHVUSLIKU LILLEMISTRIGA.

Lina materjaliks on peen linane pleegitud riie ja niblatud või heegeldatud vahe- ja äärepits. Vahepitside asemele võib valmistada ka laiad põimitud pilud ja ümberringi narmad. Tikandi materjaliks võib olla villane, linane või puuvillane (mulinee, perle) lõng ja vähe hõbedat. Värvide võib koostada igasuguses variatsioonis, näiteks: 1) must, sinine, hõbe; 2) tumepruun, roostepunane, kuld; 3) roostepruun, roosa, kuld või hõbe. Metall-lõng peaks olema tingimata pesukindel, vastasel korral võiks kasutada ka kollast ja hõbehalli siidi. Muustril tähendatud pisteid võib meelega muuta. Samuti võib võtta linalle ka teine kuju, näiteks ovaalne või ümmargune, vastavalt soovile. Ka pole suurus olulise tähtsusega, kuna edasipõimuv lillekiri laseb ennast pikendada ja lühendada. Muster muustrilehel.

Aniita Oeste.

Käesolevaga avame tellimiste vastuvõtmise 1937. aastaks

TELLIJATELE SAADEKSE AJAKIRI VÄLJASPOOL TARTUT PÄEV VÕI
PAAR VAREMALT KÄTTE, KUNA ÜSIKMÜÜGILE JÕUAB AJAKIRI HILJEM

Soodustatud hinnaga kiirtellimised

Soodustatud hinnaga kiirtellimisi võtame vastu kuni 23. detsembrini 1936. a.

AASTATELLIMINE KR. 3.20 • Kiirtellimised soodustatud hinnaga tulevad meie talituses sooritada või käesoleva numbriga vahel oleva posti jooksva arve sissemaksu kaardiga meie posti jooksvale arvele sisse maksta.

Tellimised postkontorite ja tellimiste vastuvõtjate kaudu ei kuulu soodustatud hinnaga vastuvõtmisele, vaid arvestatakse tavaliste hindadega.

Harilikkude hindadega aastatellimisi võtavad vastu kõik postiasutised ja tellimiste vastuvõtjad. (Kr. 3.50)

Kiirtellijail ja teistele aastatellijail on kingitusteks välja pandud järgmised väärtuslikud asjad:

- Moodne jalaga «SINGER» õmblusmasin
- RAADIOAPARAAT vahelduv. voolule
- 1 KOHVISERVIIS
- 1 ELEKTRI-TRIIKRAUD
- Priimusel küpsetamisapar. «PERENAISTE RÕÖM»
- 100 eksemplari Katrin Holland'i romaani «SÜDAMETE MÄNG» (broš.)
- KLEIDIRIIDEID
- 1 paar meester. kalosse — Eesti Kummitööstuse o/ü. «PÕHJALA»
- 1 paar naister. botikuid — Eesti Kummitööstuse o/ü. «PÕHJALA»
- 1 kleidirie — Suuräri firma M. JÄNES
- 1 meesterahva ülikonnariie — Firma «EKSTRA», A. Träss, Tartus
- 25 priipääset 1937. a. Tartu E. Põllumeeste Seltsi näitusele jne. jne.

Astatellijail soodustus:

„MARETI“ aastatellijail on võimalus tellida soodustatud hinnaga **kr. 3.25**

Nobeli laureaadi Thomas Mann'i kuusla romaani „VÖLUMÄGI“ (kuni 1000 lk.)

Ilmudes maksab raamat harilikul müügil vähemalt kr. 10.—. Romaan ilmub neljas vihkus. Romaani esimene vihk saadetakse „Mareti“ jaanuari-numbriga ilmumise päeval kirjastuse poolt postikuludeta kätte. Romaan ilmub Eesti Kirjastuse Kooperatiivi väljaandel. „Mareti“ tellijail soodustatud hinnaga tellimiste sissemaksu võib teha „Mareti“ posti jooksvale arvele nr. 2201 või talitusse, Tartus Suurturg 18.

Kingituste saamisest osavõtu võimalus on neil aastatellijail, kes ajakirja on tellinud hiljemalt 15. jaanuariks 1937. a. aasta peale, kas otse meilt või tellimiste vastuvõtu kohtade kaudu

KINGITUSTE SAAJATE NIMED AVALDAME OMA AJAKIRJA VEEBRUARIKUUS NUMBRIS

Rutake ajakirja tellimisega 1937. aastaks!

Katsetage meie köögiga

Punasekapsa salat õuntega.

HANIPRAAD.

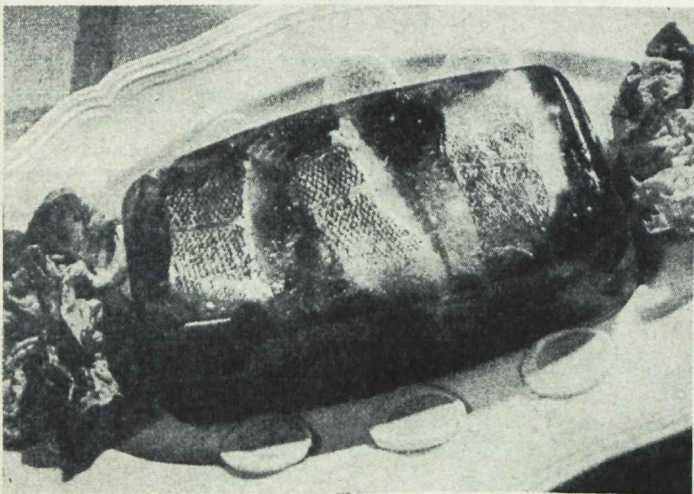
Puhastatud hani lasta seista 1 või 2 ööpäeva. Siis hõõruda seest ja pealt sidruniga. Täita õuntega, õmmelda kinni ja lasta pannil praeahjus pruunistuda. Järgnevalt soolaga üle riputada ja pannile vett lisada. Aegajalt määrada võiga, pöörata ja valada üle pannil oleva leemega. Pannile palju rasva kogunemisel valada viimast vähemale. Hapukapsad keeta veega pehmeks, maitsestada suhkruga ja soolaga, ning lisada hane praerasva. Kui hani täiesti pehme, tõmmata niit välja, õunad ettevaatlikult välja võtta, et ei laguneks ja hani tükeldada. Kastmele lisada soovikorral veidi jahu ja koort, kuid sobib tarvitada ka ainult praerasva. Serveerida kapsaste, õunte ja kartulitega.

SÜLT SUUREST KALAST.

Puhastatud kalatükid keeta soolases vees peaaegu pehmeks ja tõsta välja. Leem maitsestada sidrunimahlagaga. Ühele liitrile leemele lisatakse 15 lehte kalaliimi, mis külma veega pestud ja väheses kuumas vees sulatatud. Lamedasse vormi valatakse veidi kalaleent ja lastakse kiiresti tarduda. Nüüd asetatakse vormi kurgilõike, marineeritud seeni ja kalatükid, ning valatakse ülejäänud pooljahtunud leem peale. Lastakse tarduda.

JÄNESE-MOORPRAAD.

Jänesel tõmmata nahk maha, lüüa pea ja jalad otsast ja puhastada seest. Sisikonnast on maitavad maks ja süda, mis ühes lihaga moorida. Sisikonna väljavõtmisel toimida ettevaatlikult, et sapp katki ei läheks. Pesta korralikult mitme veega ja soovides, et praad oleks valge ja vähesese hapuka maitsega, leotada mõni tund enne moorimist nõrgas äädika-

Sült suurest kalast.

vees, mis ühtlasi muudab ka liha muredamaks. Järgnevalt puhastada kestadest nii palju kui võimalik, mille järele kuivatada puhta lapiga seest ja väljast. Selg ja reied pikkida suitsu- või hariliku pekiga, lüüa suurteks tükkideks ja moorida pajas võiga ning rasvaga ümberringi pruuniks. Nüüd lisada sool, $\frac{1}{2}$ kl. hapukoort, lihaleent ja lasta kaaneall vahete-vahel ümber pöörates pehmeks moorida. Kastmele lisada veidi jahu, veel $\frac{1}{2}$ kl. koort ja läbi keeda lasta. Liha tükeldada, asetada sügavale liuale ja valada üle kastmega. Süüa kartulitega ja marjasalatiga. Soovikorral anda sinna juurde veel punaseid magushapuud kapsaid.

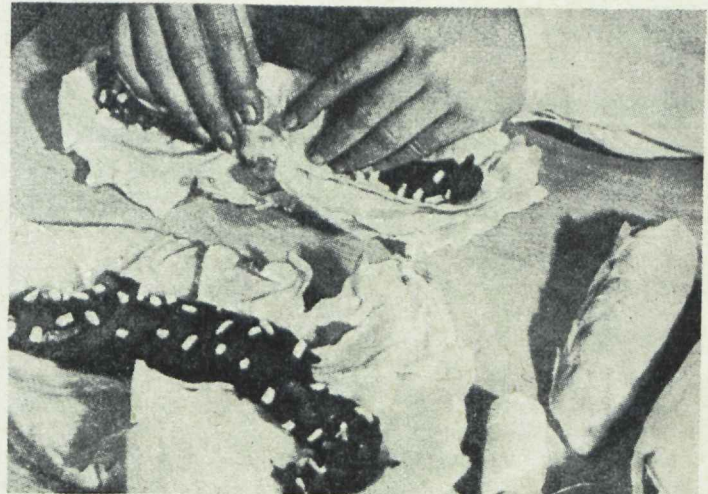
ÕUNAD VANILLIKREEMIGA.

Ained: 1 kg õunu, 4 spl. suhkrut, 2 spl. vett, veidi moosi või puuvilja-marmelaadi ja vanillikreemi.

Õunad koorida ja südamed välja lüüa. Keeta suhkruga ja veega pehmeks, kuid nii, et nad ei laguneks. Lasta jahtuda, täita moosi või marmelaadiga ja asetada klaasvaagnale. Valada üle vanillikreemiga, mis valmistada järgmiselt: 1 l 100 g suhkruga ja vanillikangiga keevale piimale lisada väheses külmas piimas lahustatud 50 g tärklisist ja segades läbikeda lasta. Siis juurde segada 2–3 muna kollane ja lõppeks vahustatud munavalged. Lasta jahtuda.

JÄNES KUUES.

Mets- või kodujänesel liha vabastatakse suurematest kontidest niipalju kui võimalik ja pikitakse suitsu- või soolapekiga, mille järele rullitakse lihatükid 5 minutit keedetud valge või punase kapsa lehtedesse. Praetakse ahjus või ja rasvaga tihti üle valades. Lõppeks lisatakse kastmele juurde lihaleent ja hapukoort. Süüakse praekartulite ja palukasalatiga.

Jänes kuues.

HAUTATUD KAALID.

2 keskmist kooritud kaali lõikuda kuupideks ja keeta veidi soolases vees pehmeks. Lisada maitseks 1 tl. soola, 1/2 tl. suhkrut, 50—100 g võid ja peenendatud petersellilehti. 1 spl. jahu segada piimas või rõõsas koores ja juurde lisada. Lasta haududa veel 5—10 minutit kaane all.

PUNASEKAPSA-SALAT ÕUNTEGA.

1 pea punast kapsast hakitakse hästi peeneks ja valatakse üle keeva veega, kuhu lisatud veidi äädikat või sidrunimahla. Lastakse kuni 1/2 tundi seista ja pannakse mõneks tunniks vajutise alla. Nüüd segatakse juurde 3 riivitud õuna, 3 spl. pohlakeedist, 3 spl. hapukoort. Maitsestatakse soola ja suhkruga. Kaunistatakse keedetud õunalõikudega. Antakse lauale praega või praetud vorstikestega.

HERNESUPP KARTULIPIRUKATEGA.

Vajalikust hulgast herneist keedetakse paras paks tumine supp, kuhu lisatakse võis pruunistatud saiakuubid.

Ühele taldrikutäiele riivitud ja keedetud kartulitele lisatakse 200 g jahu, 1 muna, veidi soola ja muskaati. Segatakse taignaks ja rullitakse saialauale. Täide valmistatakse singist või lihajääkidest, lisades ühe leotatud prantssaia, 1 muna, soola, pipart. Segu tõstetakse lusikaga kuhjakestena taigale, äärest veidi kaugemale, käänatakse äär üle ja vajutatakse pirukavormiga või klaasiga pirukad välja. Küpsetatakse ahjus määritud plaadil või pannil rasvaga. Maitsevad hästi supi juurde.

KÕRVITSAVORM.

A i n e d: 2 l kõrvitsatükke, 2—3 kl. riivsaia, 1 kl. hapukoort, veidi soola, suhkrut ja 50—100 g võid.

Võiga määritud ja riivsaiaiga riputatud vormi asetada kõrvitsalõigud, riputades iga korra vahele riivsaia, koorele lisada sool ja suhkur ja valada üle. Pealt katta võitükikes- tega. Süüa eritoiduna või kalatoitude juurde.

SEENEKOTLETID.

Soolatud seened leotada, kuivaks pigistada ja läbi hakk- masina ajada ühes sibula ja leotatud saiaga. Lisada 2 muna- kollasega 100 g vahustatud võid, 1 spl. jahu, maitse järgi soola ja munavalge vaht. Vormida kotletid, riputada jahuga ja küpsetada võis või rasvas pannil küpseks. Kastele lisada 1 spl. tomatipüreed, 1/2 spl. jahu, koort ja veidi vett.

KAERAHELBEKOOGID.

A i n e d: 100 g võid, 1 kl. suhkrut, 1/2 sidruni koor ja mahl, 200 g kaerahelbeid, 2 muna.

Munad suhkruga vahustada, lisada sulatatud või, sidruni- mahl ja riivitud koor ning lõppeks kaerahelbed. Segada segi ja määritud plaadile tõstes asetada keskmise kuumusega ahju, kus küpsetada helepruuniks.

MUNAD TOMATITEGA SPINATIRÕNGAS.

750 g spinatit soolaveses keeta, külmalt loputada, läbi sõela ajada, uuesti kuumutada, vürtsitada ning rõngakujuli- selt plaadile asetada. Siis sooja panna ja võiga üle tilgutada. Kuus muna lahti kloppida, soolata, pipardada. Tomatid võis hautada ning munadele hästi segades juurde lisada. Kaks supilusikat võid pannil kuumutada ning segust valmistada õrn munakook. Viimane asetada spinatirõnga keskele.

SPINATI-MUNAKOOGID SEENETÄIDISEGA.

Neli munakollast vahule hõõruda, 500 g hästi paksuks keedetud ja läbi sõela aetud jahtunud spinatit juurde lisada, samuti 30 g jahu, neli vahustatud munavalget, veidi soola. Segust küpsetada ahjus kaks munakooki. Seened võis koos hakitud sibula ja peterselliga pehmeks hautada. Niipea kui spinatikoogid valmis, täita seentega ja anda kohe lauale.

SITKE LIHA PEHMENDAMINE.

Sitket liha võib pehmeks muuta järgmiselt: lihale va- lada üks lusikatäis kuni pool veiniklaasitäit rummi või kon- jakit, vastavalt liha hulgale. Umbes veerandtunni pärast on alkoholi lõhn ja maitse täielikult haihtunud, kuna liha aga on muutunud pehmeks ja maitsekaks.

* Ostke ainult kodumaa kalasse ja botikuid selle märgiga *

FLORA, TATARI 21-B, TALLINN

I
G
A
L

pudelil
kollane
kauba-
märk

TALLINNA
KOSMEETIKA-LABORATOORIUM

FLORA

TALLINNA
KOSMEETIKA-LABORATOORIUM

K O L N I V E S I

Tüüp	SOIR DE PARIS	Muguet ekstra	Jardinière	Chypre	Capri	Jasmin
"	L'ALMANT	Crêpe de Chine	L'origan	Fougère	Lilas	Reseda
"	CHANEL 22	English Chypre	Chinchilla	Orchidée	Ramona	Muguet
"	CHANEL 5	Coeur de chéri	Leatrice	Violette	Gitana	Rose
"	PARIS	Quelles fleurs	Lilas blanc	Narcisse	Tréfle	jne. jne.

elegantsetes ilupudelites kui ka lihtpudelites kaalu järgi à 100 ja 50 gr.

Müügil igas paremas äris.

Raamatuid jõululauale

Anatole France: „SYLVESTRE BONNARD'ï ROIM“. 294 lk. Hind kr. 3.—.

Romaanis kujutatakse kummalisi seiklusi tuntud prantsuse teadlase Sylvestre Bonnard'ï elust. Otsides Lõuna-Itaalias „Kuldse legendi“ vana käsikirja, kohtub ta seal ilusat naist, keda ta oli kunagi abistanud raskes seisukorras, ning tema kaudu saab viimaks tolle ihaldatava manuskripti enda kätte. Elu lõppaastail, auväärt raugana, romaani kangeline saab imelikul kombel „roimariks“, kuna ta viib ära kinnisest õppeasutisest ühe noore tütarlapse, päästes tema sadistliku inspektrissi meelevaldalt. Õilsa teo sooritanud, peab aga vaene Sylvestre Bonnard tänama saatuse õnnelikku pööret või õigemini autori heatahtlikkust, et tal ei tule kanda mitmeaastast vanglakaristust alaealise tütarlapse röövimise pärast.

Teos on täis seda sädelevat vaimukust ja humaanset skeptitsismi, mis iseloomustavad A. France'ï loomingut. Geniaalne prantslane jutlustab siin rõõmsalt-rahulikku üleolu elu viperustest, põlgust silmakirjalikkuse ja fanatismi vastu ning süüdistab valjult „õiguse“ õiglusetust, mille täht vaimu tapab.

R. Rolland: JEAN CHRISTOPHE I. 488 lk. Hind kr. 3.50.

R. Rollandi monumentaalne teos jaguneb 10 raamatusse, millest käesolevasse köitmesse kuuluvad esimesed kolm: „Puhe“, „Hommik“, „Noormees“. Romaani peategelaseks on saksa muusikamees, kes mõningais joonis sarnaneb Beethoveniga.

1. ja 2. raamatus R. Rolland kirjeldab Jean-Christophe Krafft'ï lapsepõlve, mis möödub vaikes Reini-äärses linnakeses Saksamaal. Christophe'ï vanaisa ja isa on kutselised muusikud ning õige varakult ärkab lapses huvi helidemaailma vastu ühes omapärase muusikalise andega; ta hakkab mängima klaverit ja isegi komponeerima. Juba poisikesena esineb ta kontserdil suurhertsogi lossis ning teda esitellakse kuulsale heliloojale Hassler'ile. Ent Christophe'ï kodune elu kujuneb üsna raskeks; pärast vanaisa ning isa surma ta on sunnitud enda peale võtma kogu perekonna ülalpidamise. Ühtlasi ootavad teda varased pettumused sõpruses ja armas-

tuses ning juba lapsena langeb ta ühiskondlikkude vastuolude ohvriks.

Romaani 3. raamat on pühendatud Christophe'ï noorusaastate kujutamisele. Läbi esimeste kirkede puhastustule astub ta ellu tarmuka, küpse mehana ja andeka muusikuna.

EHA SIREL: TERVISLIK ILURAVI. Kirjastus „Eesti Raamat“, Tartu, 1936. a. R. Kiviti kaanelustus. Hind 1 kr. 25 s.

Teose koostaja on ülevaatlikult käsitlenud kõiki tähtsaimaid praktilises iluravis esinevaid võtteid ja vahendeid, eriti rõhutades praktiliste näpunäidete osa, tuues arvukalt retsepte ja andes üksikasjalisi juhatusi iluravitehnikas. Kuna tänapäeval ükski moodne daam ei pääse mööda iluravi küsimusist, siis on kõnesolev teos käsiraamatuna iluravi alal teretulnud, seda enam et eestikeelne kirjandus sellel alal on küllaltki piiratud.

Raamatu kaanelustus R. Kiviltl äratav tähelepanu oma värvirõõmsa ilmega.

S. Lagerlöf: JERUSALEM. I. 336 lk. Hind kr. 2.75.

Käesoleva romaani käsitluselaks on talupojaelu Rootsi lähemas minevikus. Huvi tulipunkt koondub vanimale taluritesuguvõsale kogukonnas. Ingmaripoegadele, kes mitmesugustel põhjustel on kaotanud oma endise pärisomandi, säilitades tugevaina vaid perekonna vankumatud vanad traditsioonid. Suguvõsa viimne järeltulija, noor Ingmar, asub nende pühaks peetud kommete sunnil talu tagasi võitma, loobudes selleks koguni oma armastatust ja naides rikka mehe tütre, kelle kaudu ihaldatud talu pääseb jälle tema valdusse. Varanduse tagasivõitmine aga ei vabasta teda igatsusest kaotatud armastuse järele ega südametunnistuspäinast armastatule valmistatud kannatuste pärast. Selle isikutragöödia taustana kujutatakse paikkonda vallanud lahkusu arenemist võimsaks liikumiseks, mis kulmineerub massilises väljaränus Pühamaale. Köide lõpeb haaravate stseenidega maasse kiindunud talupoegade lahtirebimisest oma kodukohast, pidulik-leinalise akordina eksalteerunud vaimu võidust maiste ihade ja vajaduste üle.

SINGER

ÕMPLUS
SINGER
MASINAD

Õmblusmasinad kodudele ja koolidele

Kõik arukamad perenaised

värvivad ja hakkavad värvima ainult näitustel kuldaurahadega kroonitud kõrgeväärtuslike kude

F. Tischleri riidevärvidega

Ep. daamid!

Tähtis pole kus lokke tehakse, vaid on tähtis kuidas ja millega tehakse. Teen spetsiaal VELLA õlidega ja Vella aparaadil ilusaid ja kauapüsivaid **kestvuslokke** soodsa hinnaga ja vastutan 10—12 kuud hea töö eest.

Juuksur
A. Reitsnik,
Tartus, Jul. Kuperjanovi 9.

KARTUL PERENAISE ABINA.

Kartul on köögis ja korteris mitmest küljest väärtuslik abimees. Ses mõttes on teda seni osatud liiga vähe hinnata ja kasutada. Eeskätt on tal puhastusvahendina silmapaistvaid teeneid.

Mõtleme enne kõike heledaile määratud rõivastele. Seks otstarbeks kooritakse kartulid ja keedetakse, mille keeduvees pestakse asjad puhtaks. Tumedate rõivaste jaoks keedetakse kartulid koorega — enne tulevad nad muidugi hästi mullast puhtaks küürida. Ka villased riided — mantlid, ülikonnad, laste rõivad — lähevad kartulite abil väga puhtaks. Meeste ülikonna jaoks arvestada 5 l vett ja 2 naela kartuleid, vähematele asjadele vähem, suurematele rohkem. Rõivapesuks veel kohasemad — olgu see eriti toonitatud — on aga toored kartulid, mida tuleb tarvitada riivitult või läbi riivmasina aetult. Riivkartulid segatakse külma veega ja pannakse siis rõivaesemed sisse, loputatakse hästi läbi ja jäetakse mõneks tunniks sinna ligunema. Väga mustad kohad harjatakse kartuliveega läbi. Viimaks väänatakse vesi välja ja harjatakse kartulikübemed küljest. Siis loputatakse puhta veega ja riputatakse varjulisse kohta kuivama, kui võimalik — riidepuuga. Triigitakse poolniiskelt pahemalt poolt. Puuvilja või marjade keetmisel plekistunud või värvunud keedupotte saab samuti puhtaks kartuli abil. Hoiame kartulikoored alal, paneme nad peotäie soolaga puhastatavasse nõusse ja keedame veega pool tundi.

Kuld- ja hõbeasju, samuti kullatud pildi- ning peegiraame ja pronksitud esemeid võib harjata ning puhastada toore kartuli veega. Eeskätt kärbsemusta saab sel teel eemaldada. Lõpuks teavad ehk vähesed perenaised, et kartulikoorte abiga saab hõlpsasti puhastada ahjutrüpe nõest! Selleks visata pärast kütmist, kõige parem õhtul, peotäis kartulikoori hõõguvale tulele ja sulgeda kindlasti ahju uks ning muud avasused. Kartulikoortest moodustuvad gaasid võtavad nõe lahti ja viivad korstnasse.

PRAETUD KARTULID on ainult siis raskesti seeditavad, kui neid ei valmistata õieti. Neid ei tohi kunagi pruunistada emailpannil, viimane peab olema rauast või terasest. Vajalik hulk rasva lastakse nii palavaks minna, et ta suitseb, misjärele lisatakse juurde peenendatud sibul ja lastakse üks hetk rasvas pruunistuda. Siis lisandatakse kartulilõigud, pöörates neid 2—3 minuti tagant korduvalt ümber, et rasv hästi läbi imbuks ning sibulad liiga tumedaks ei muutuks. Lõpuks soolata ja pruunistada lõplikult. Kunagi ei tohi rasva ja kartuleid ühel ajal pannile panna või rasva ainult sulada lasta, kuna muidu kartulid võtavad enesesse liiga palju rasva, eriti juhul, kui nad on jahused, muutudes selleläbi raskesti seeditavaks. Tervislikust seisukohast lähtudes ei tohi pipardada ega üleliia soolata. Kus praekartulid sageli laual esinevad, katsutagu neid kord vahelduse mõttes vürtsitada tilli, köömne või majoraaniga, milliseid lisada veidi enne serveerimist.

KRISTALLESEMED saavutavad ilusa läike, kui neid loputada leiges vees, millele lisatud juurde veidi salmiaaki (iga 2 liitri kohta üks supilusikatäis) ning siis pehme linase lapiga hästi üle poleerida. Soodavesi ei kõlba, samuti mitte maalitud portselanile ega teistele kuldäärtega esemetele.

Kõik

„MARETI“ lugejad tarvitavad pesu- ning nõudepesemiseks ainult kloorivaba

PESUPULBRIT *Maret*

Käesoleva numbriga on kaasas meie posti jooksva arve **sissemaksu kaart** ajakirja tellimiseks soodustatud kiirtellimise hinnaga uueks aastaks.

Selgitav seletus p. j. a. kaardil. **Rutake sissemaksimisega!** Kingituste saamise võimalused.

Maret

Jah.
perenaise töö
teeb
käed
karedaks...

Jah, perenaise töö teeb käed karedaks

... kuid EUKUTOL 6 teeb nad jälle õrnaks ja paenduvaks, sest EUKUTOL 6 (rasvasisaldav) evib teinud bioloogilisi nahalähedasi toimeaineid. Need toidavad nahka, noorendavad teda ja annavad Teile noorusvärske õrnuse. EUKUTOL 6 (rasvasisaldav) imendub sügavale nahka ja olles läiketa, nahk jääb tummiks ja õrnaks. Kui Teie alati hoolitsetud ja ilus väljanäha tahate, siis võidke oma nägu ja käsi korrapäraselt EUKUTOL 6-ga

Eukutol

Ainuesindaja:
A/S. „EPHAG“, Tallinn

Pilt=ilus

on ainult sine noorusele värste nägu. Isegi teie, ilusajoueline nägu võib muutuda vastitaks, kui ta kõhuga niiskustega ja tebratähtedega üle on jälwatud

Kuidas saab ilusaks?

Quwitawaid andmeid naha ja ilu eest hoolitsemiselt leiate teie Amourette iluseebi juures. Amourette iluseebi on tarvilik, kui näol asuvad: Tebratähed. Müürid. Katerdatud poorid musta peadega. Sigilid. Punetus. Kõnni või muu naha ebapuhtus. Võrattu abindu kauni nooruse, nõojame omamist. Diebiton.

Juuksevärv

Rekord

värvib hallid juuksed ja habeme pesuehtsalt blondiks, satääniks, pruuniks ja mustaks. Värvimine on lihtne, õpetus on kaasas. Ehtne „punase ankruga“. Saadaval apteekides, kosmeetikarohukauplustes.

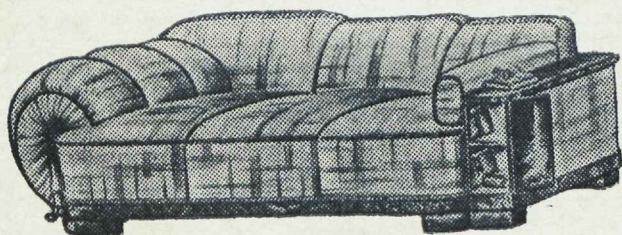
MÖÖBLIPOLSTERDAMISE TÖÖSTUS

"SPETSIAAL"

Mööbli vedrude sidumisüsteem patenteeritud

Valmistab igasuguseid polsteritöid odavate hindadega
GUSTAV ADOLFI TÄN. 16

Igasugust mugavat

polster-mööblit

soovitab odavasti

A. Näksi polstermööblitööstus

Tartus, Kalda tän. 14 (Kivi- ja Vabadussilla vahel)

A. FREDERKING-TARTU

% RIIETURITE ÜHISKAUBAMAJA

TALLINN, SUUR KARJA TÄN. 19. TELEFON 455-77
Tartu osakond: Aleksandri tn. 5, telef. 16-20

SOOVITAB
RIKKALIKUS
VALIKUS
IGASUGUSEID

meester. ja naister. riideid ja manukseid.

Suurim riidekaupadeladu Eestis.

SOODSAIM OSTUKOHT IGALE!

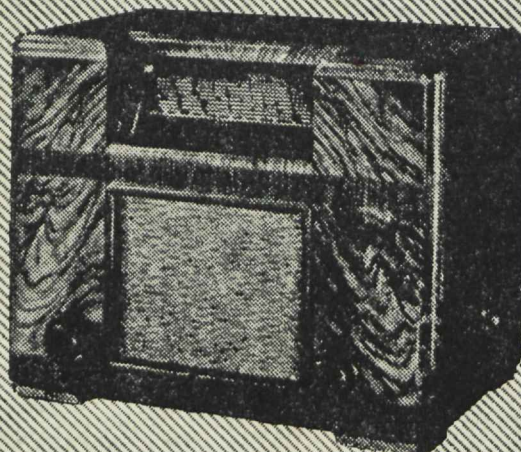
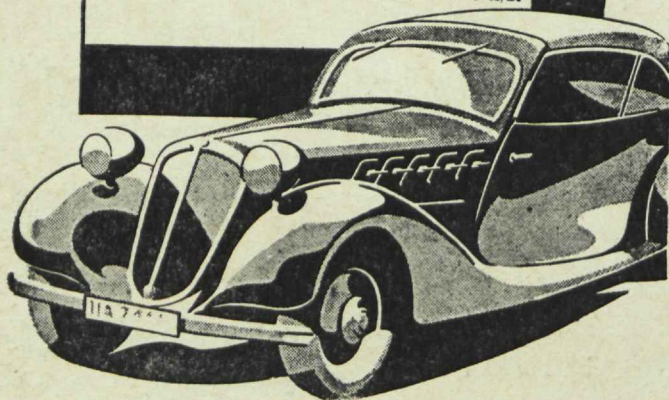
..... on kiireim

Alati valmis näitama oma üleolekut, selle juures, Teie sõidu nõudmiste kohaselt, mänglevalt kergesti juhitud.

Võime, mugavus ja sobiv hind on otsustavad:

HANSA on trump.

Esindaja:
Tallinna Manufaktuur & Kaubanduse A/S.

Ainuesindaja Eestis:

Tallinna
Manufaktuur &
Kaubanduse A/S.

RAADIO-LADU

TALLINNAS, Raekojaplats (Jegorovi majas),
telefon 426-56.
TARTUS, Võidu t. 19.

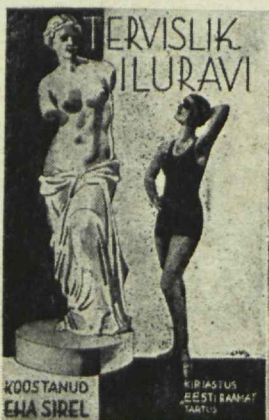
Tuntud headuses **RAADIOANOODE**
taskulambi patareisid ja
mitmesuguseid muid elemente

INSENERID N. RAAG ja F. HEINMETS

Tallinn, Narva mnt. 36, telef. 300-32

pakub Elemenditööstus

«JKA»

Ilu tähendab õnne!

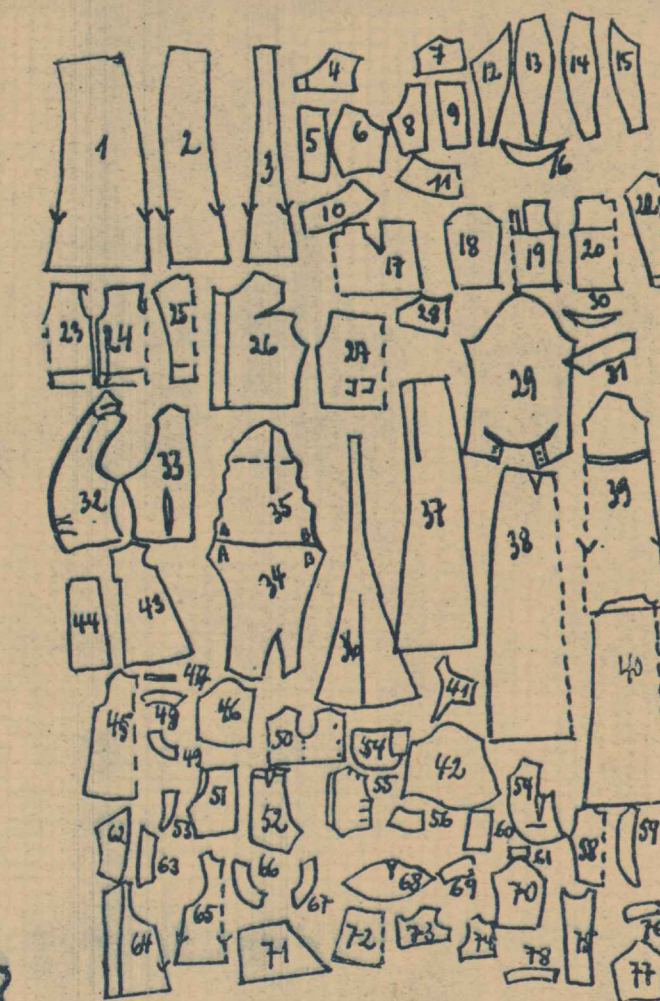
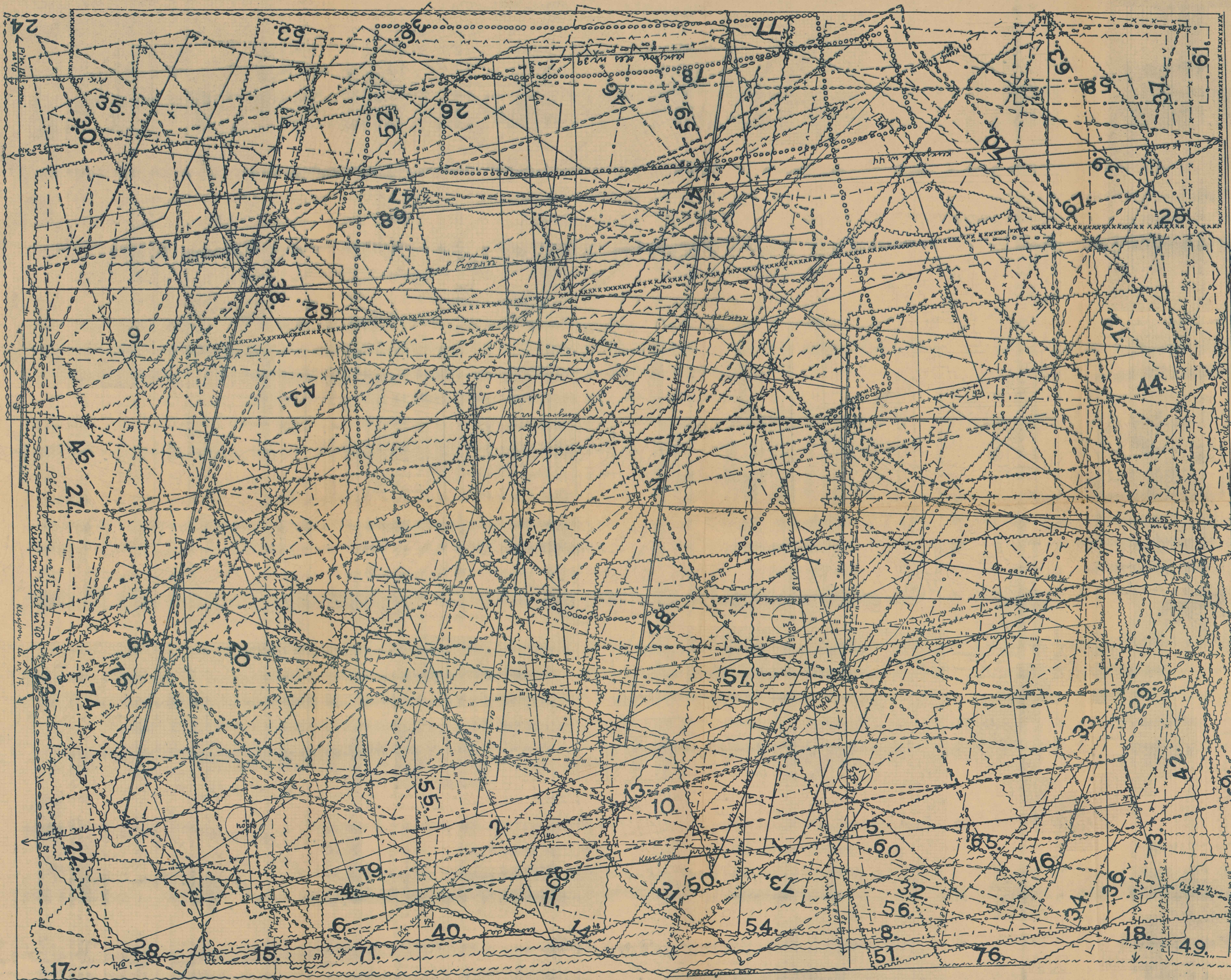
Naiseliku võlu saladus peitub oskuses ravida ja esile tõsta oma loomulikku ilu. Asendamatu teejuht ja nõuandja selleks on äsja ilmunud

Eha Sireli „Tervislik iluravi“.

Retseptid ja juhatused iluraviks. Hind 1 kr. 25 senti. Iga moodne naine, kes tahab põhjalikult tutvuda iluravi saladuste ja võtetega, saadab otsekohe tellimise ära. Raha saata markides või maksta posti jooksvale arvele nr. 2304.

NB. Raamat saadetakse tellijaile **kinnipakitult** postikuludeta koju kätte.

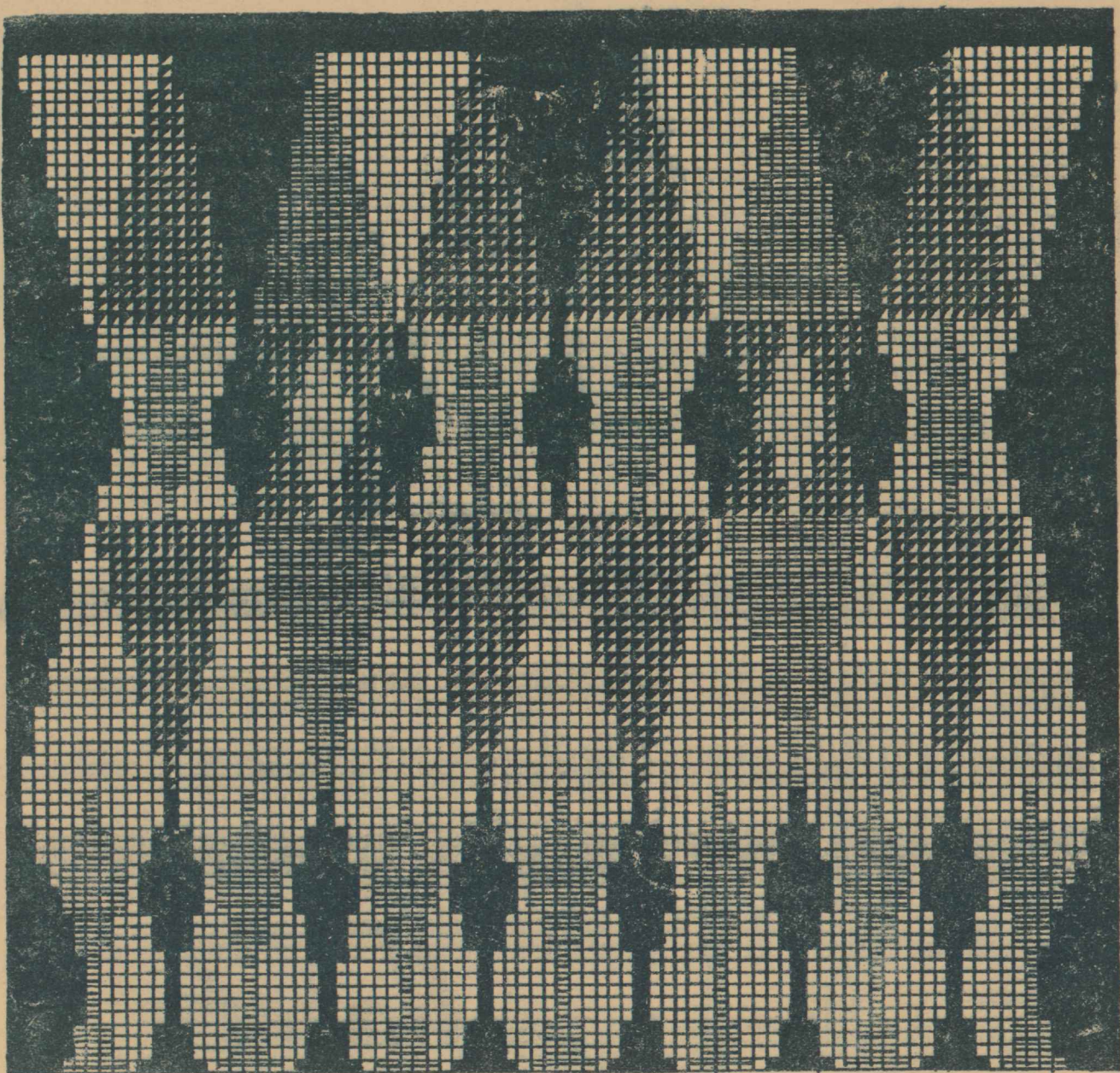
Kirjastus „**Eesti Raamat**“, Tartu, Suurturg 11-1. Postkast 10.

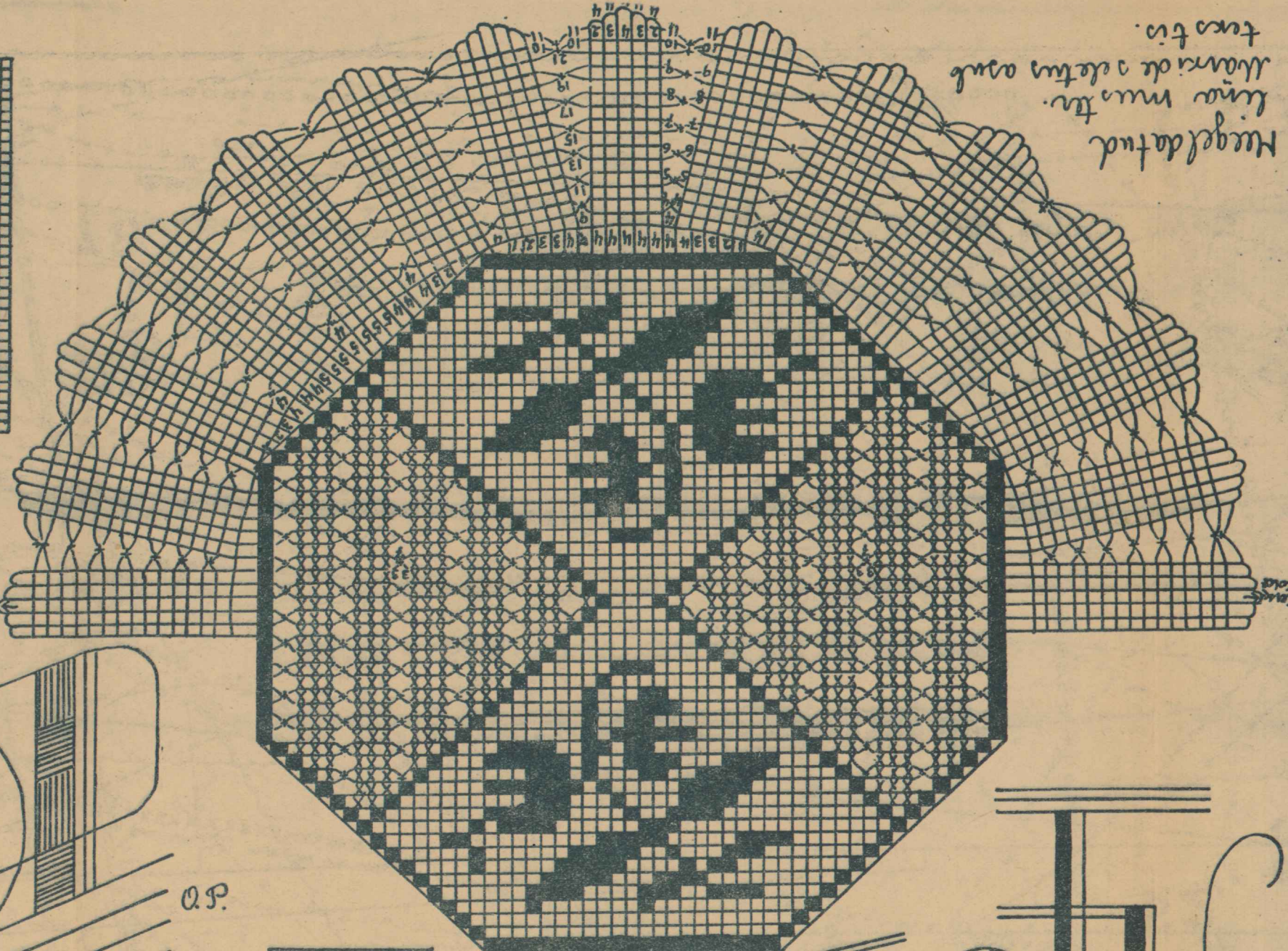
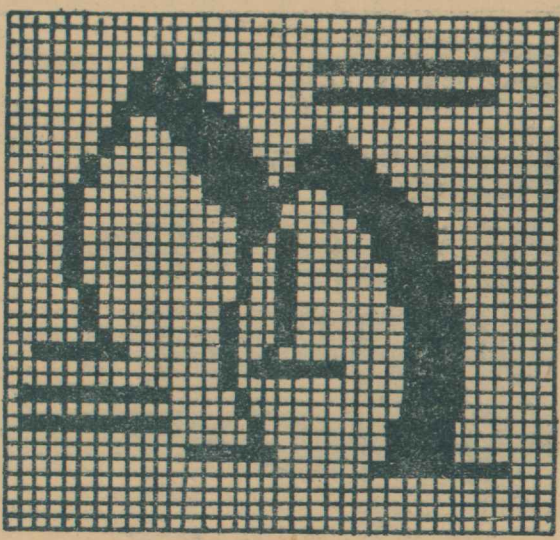
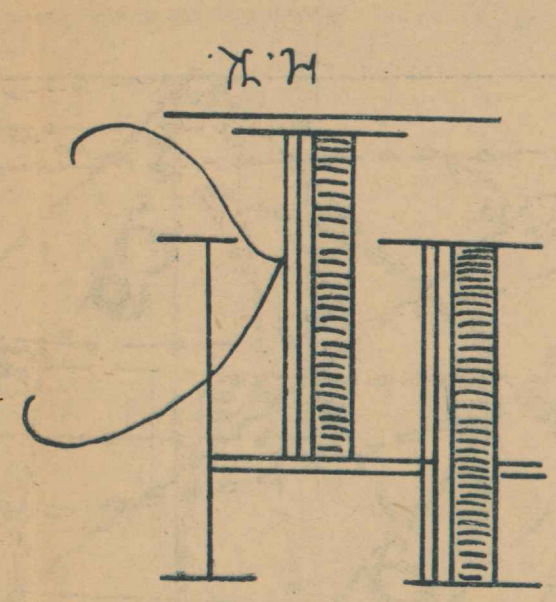
Maret

Naiste ja kodude kuukiri.
NOVEMBRIKUU LÕIKE- JA
MUSTRILEHT 1936. A.

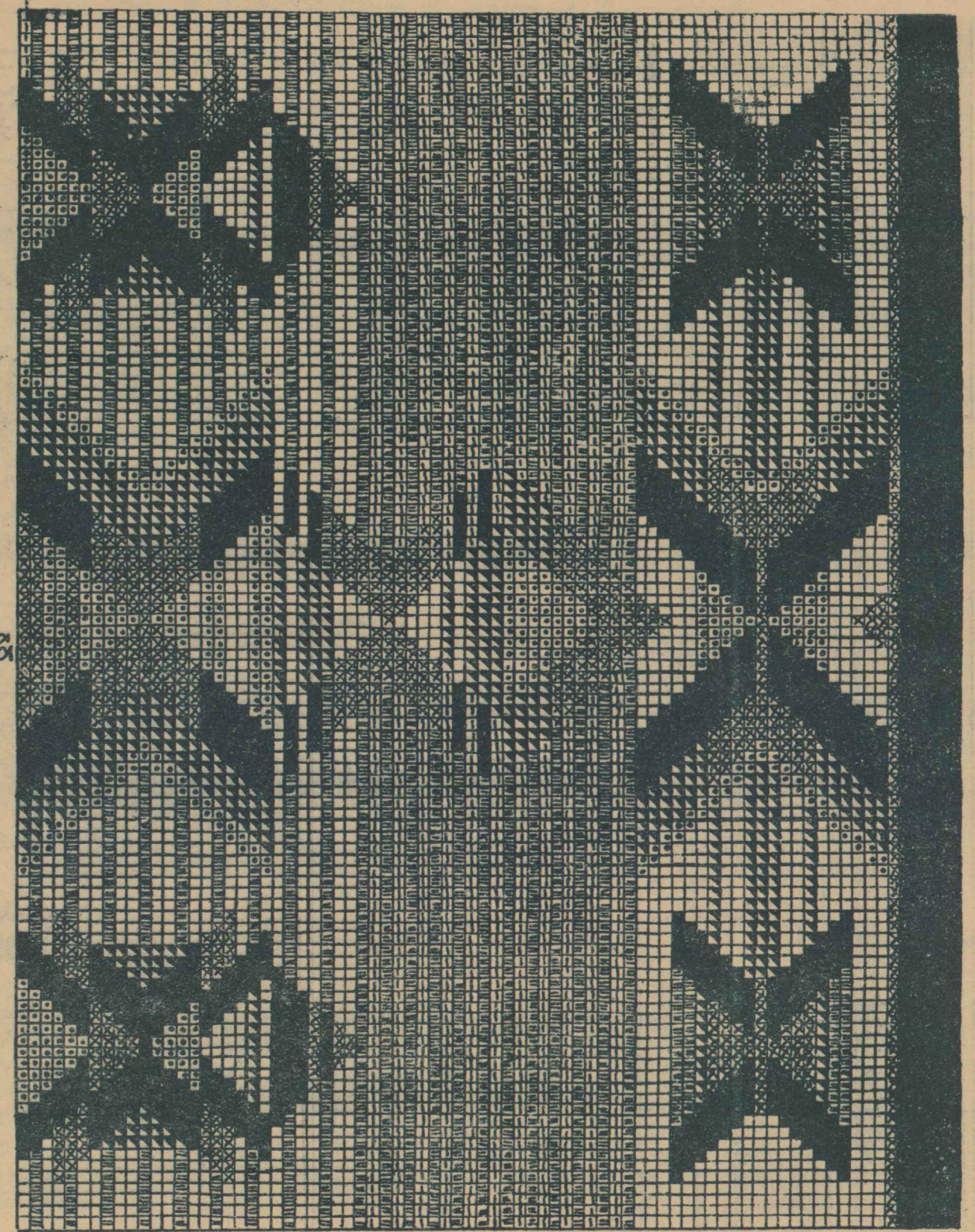
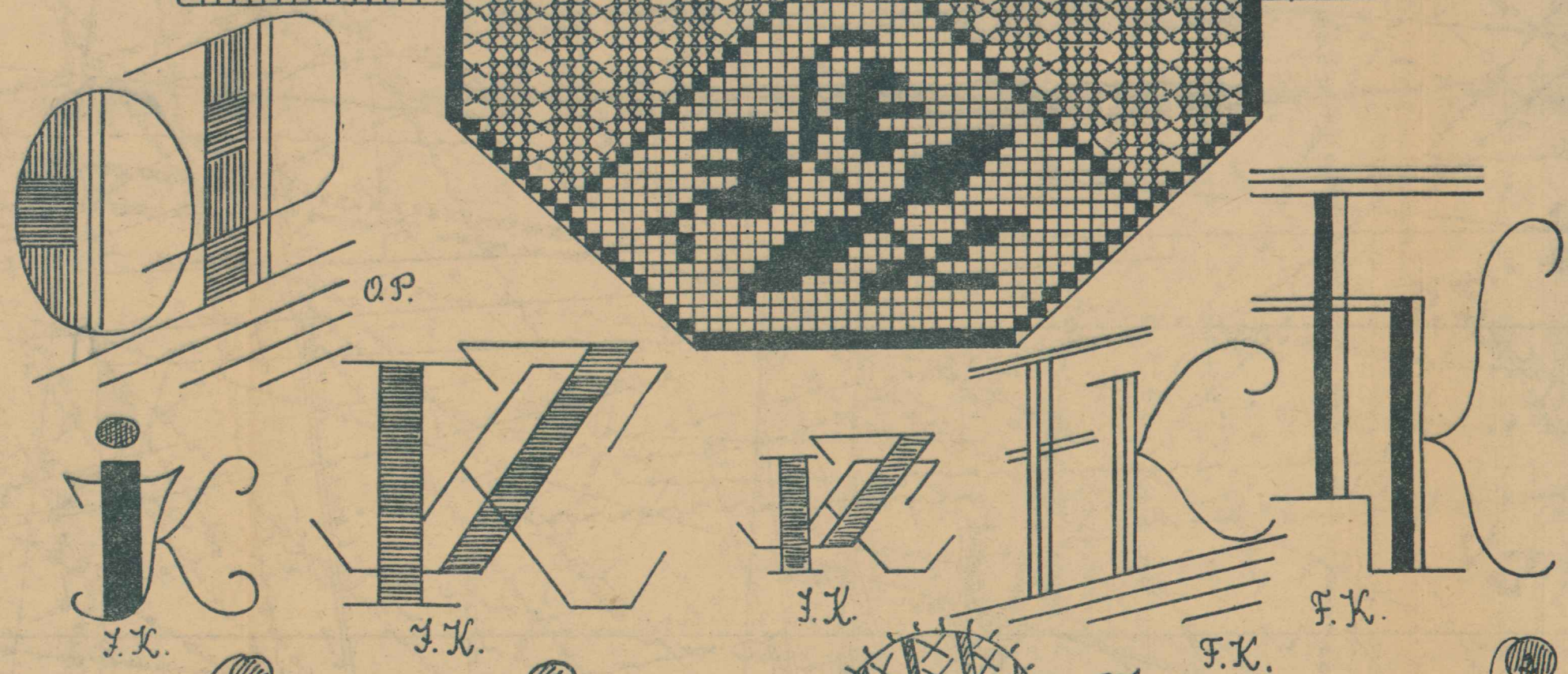
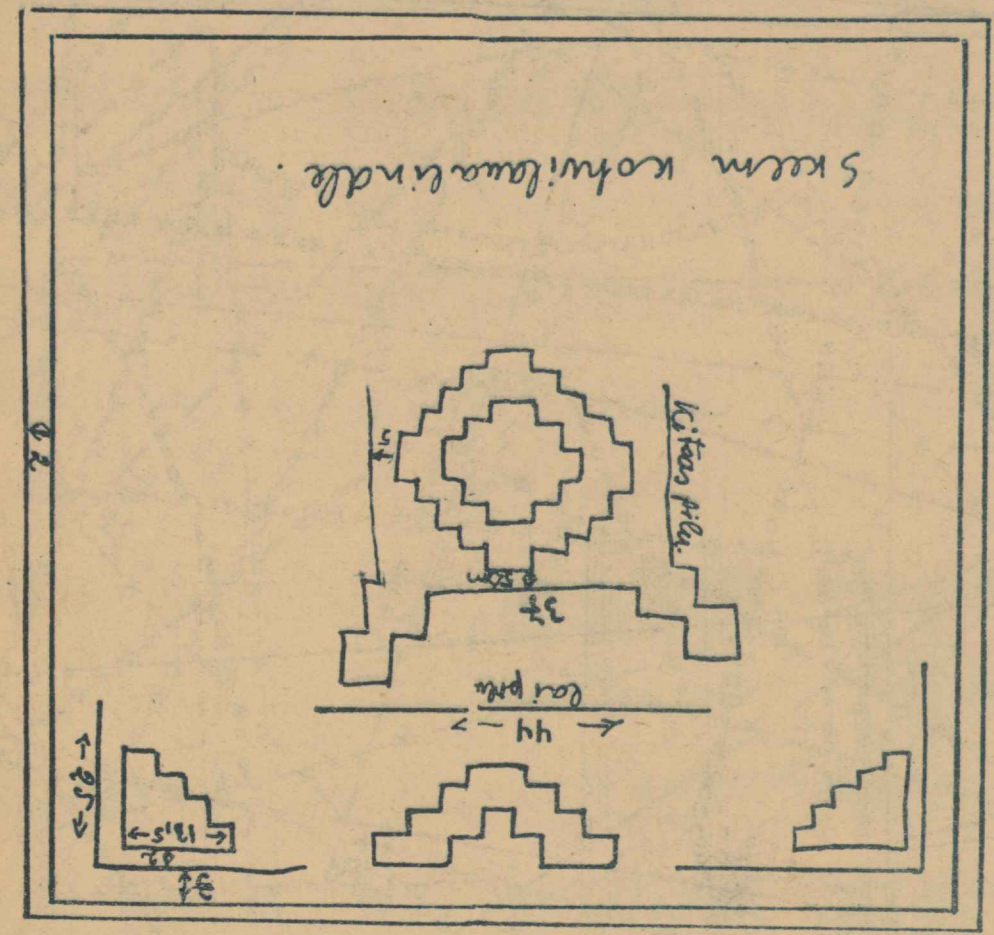
- Lõige I. Moetoto. Kleit, rinnaumb. 100 sm.
- 1 Esilaid
 - 2 Tagalaid
 - 3 Tagalala keskosa
 - 4 Esimene passe
 - 5 Keskosa ees
 - 6 Küljetükk
 - 7 Selja passe
 - 8 Küljetükk
 - 9 Keskseig
 - 10 Esimene soos
 - 11 Tagumine soos
- 12-15 Varrukas
- Lõige II. Pullover, rinnaumb. 88 sm.
- 17 Pool kehaosa
 - 18 Varrukas
- Lõige III. Pullover, rinnaumb. 96 sm.
- 19 Esipool
 - 20 Selg
 - 22 Varrukas
- Lõige IV. Meeste pullover, rinnaumb. 88 sm.
- 23 Esipool
 - 24 Selg
 - 25 Varrukas
- Lõige V. Pluus, rinnaumb. 92 sm.
- 26 Esitükk
 - 27 Selg
 - 28 Passe
 - 29 Varrukas
 - 30 Olatõstja
 - 31 Krae
- Lõige VI. Pluus, rinnaumb. 92 sm. Nr. 537.
- 32 Esitükk
 - 33 Selg
 - 34, 35 Varrukas
- Lõige VII. Ötuseelik, pusaümb. 102 sm. Nr. 537-a.
- 36, 36-a Esilaid
 - 37 Küljelaid
 - 38 Tagalaid
- Lõige VIII. Öösärk, rinnaumb. 108 sm. Nr. 543.
- 39 Esipool
 - 40 Seljapool
 - 41 Passe osa
 - 42 Varrukas
- Lõige IX. Kleit tütarlapsele kuni 6-aast. Nr. 546.
- 43 Esitükk
 - 44 Voldi osa
 - 45 Seljatükk
 - 46 Varrukas
 - 47, 48 Mansett
 - 49 Krae
- Lõige X. Poisikese üllikond 4-6-aast. Nr. 548.
- 50 Pükki
 - 51 Pükki esipool
 - 52 Pükki tagapool
 - 53 Avaalse äär
 - 54 Tasku
 - 55 Vestiosa, nõõbitav pihiku külge
 - 56 Krae
 - 57 Kuue esitükk
 - 58 Selg
 - 59 Reväär
 - 60 Tasku
 - 61 Taskuklapp
 - 62, 63 Varrukas
- Lõige XI. Tütarlapse mantel kuni 4-aast. Nr. 549.
- 64 Esitükk
 - 65 Selg
 - 66 Esipoole täiendustükk
 - 67 Selja täiendustükk
 - 68 Pelleriini osa
 - 69 Krae
 - 70 Varrukas
- Lõige XII. Mantel lapsele 1/2 kuni 1 aast. Nr. 550.
- 71 Esitükk
 - 72 Selg
 - 73 Eimene passe
 - 74 Selja passe
 - 75 Reväär
 - 76 Krae
 - 77 Varrukas
 - 78 Mansett
- Mustrilehel asuvad:
1. Sõlmvalba muster
 2. Ristpiste tikandiga lina muster
 3. Heegeldatud lina muster
 4. Valba muster
 5. Eesti tikandiga lina muster
 6. Filce päevaleki muster
 7. Toleedo motiividega kohvilaudlina muster
 8. Monogramme
 9. Sohvapadja muster

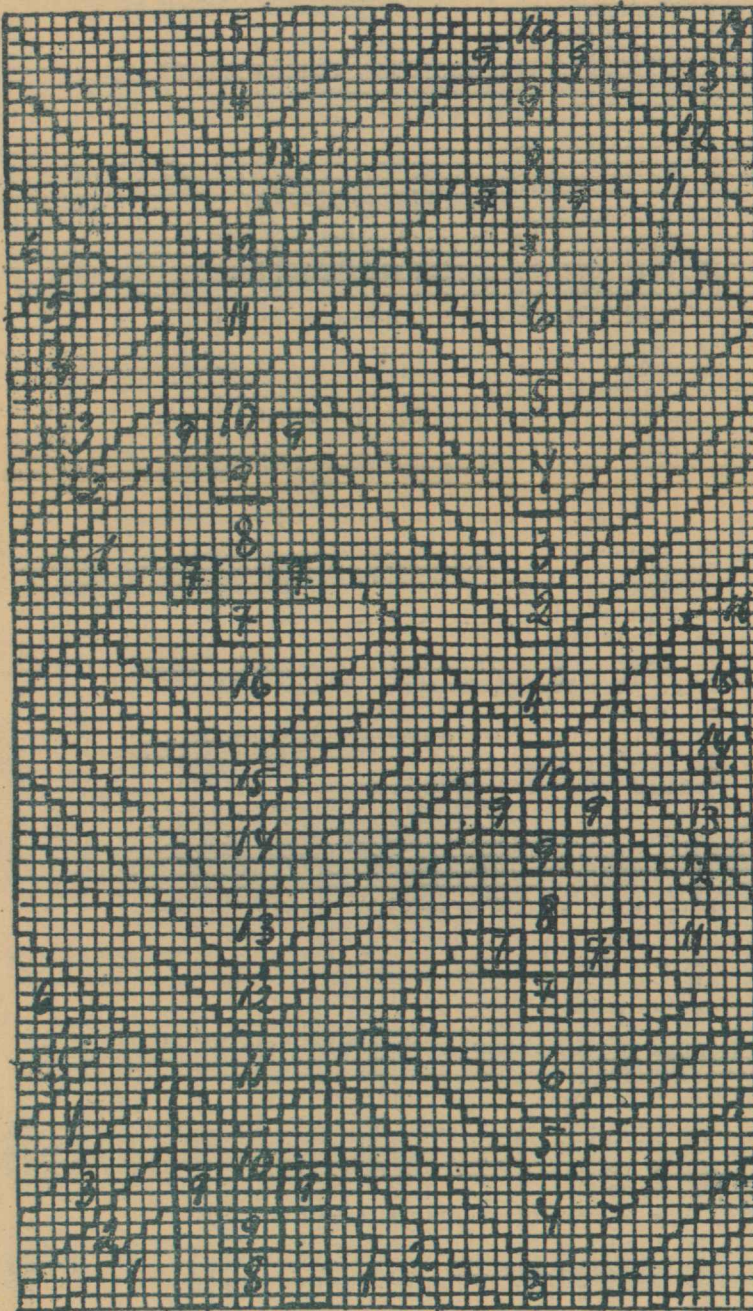
Vaibamuster Värvid A. Trassi „Ekstra kaardi järgi.
 ■ - mustjaspruun nr. 56, □ - tumeroheline nr. 66 või roostepunane nr. 10,
 □ - kollane nr. 60, □ - hall-roheline nr. 68.

Mügeldataud
 Linu musta
 Mõnede aegade arv
 teha tä.

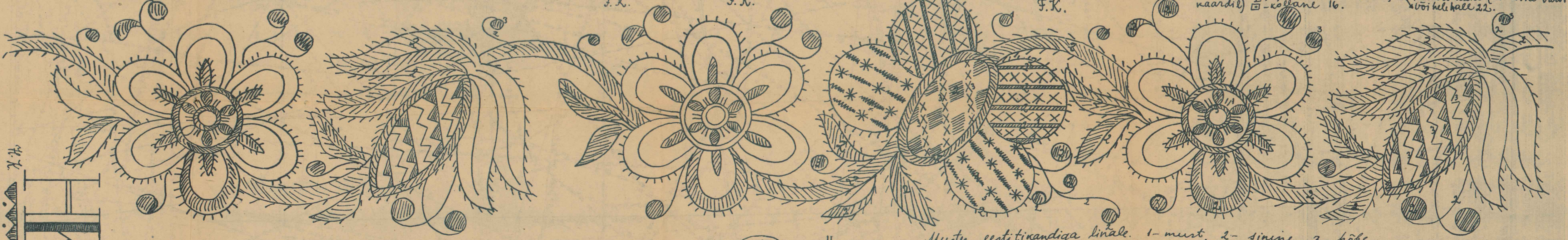

1/2 mustriid vaibale. Värvid „Ekstra kaardi järgi:
 ■ - tumepruun 56, □ - roheline 3 (või sinine nr. 6) □ - orange nr. 11,
 □ - hele hõbe 49 □ - tume hõbe 34, □ - heeroheline (ei esine värvikaardil) □ - kollane 16, □ - või heh hall 22.

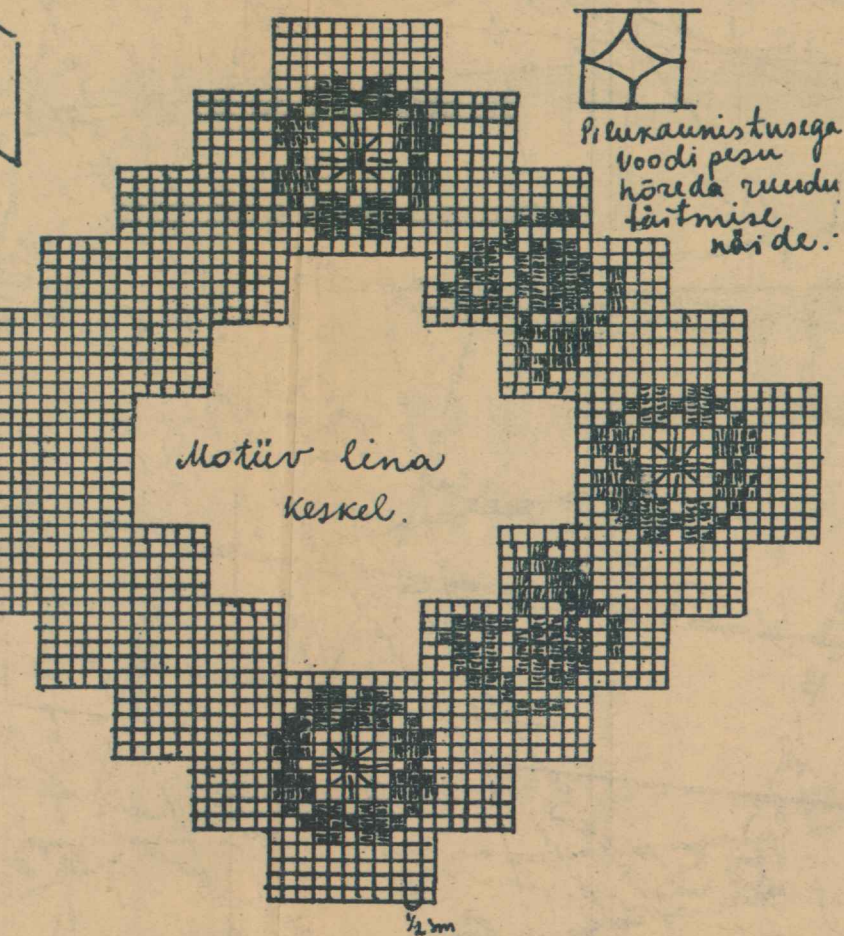

Muster sohvapadjale. Suurendada nii pisut kui ka laiuti, kuni vajaliku suuruse saamiseni Värvid Ineur ja Divo kaardide järgi:

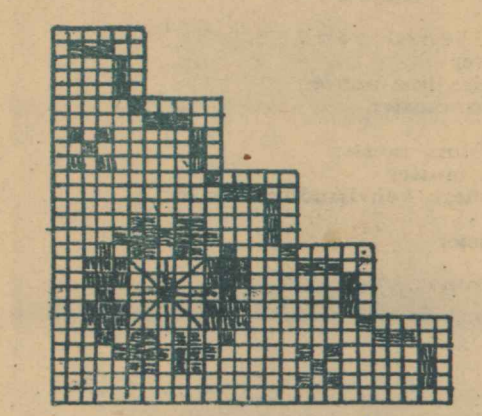
Arv	Arv	Arv	Arv
1. roheline - 496 - 3549	9. keskm pruun - 799 - 780	17. kollane - 733 - 725	15. hehrohvaste - 817 - 400
2. - - - 779 - 3348	10. mustas - - - 672 - 898	8. hele pruun - 747 - 782	16. tume - - - 809 - 249
3. - - - 497 - 3347	11. hele roosa - 803 - 771		
4. - - - 498 - 3346	12. tumedam - - - 537 - 402		
5. - - - 499 - 3345	13. - - - 538 - 401		
6. - - - 500 - 845	14. - - - 540 - 301		

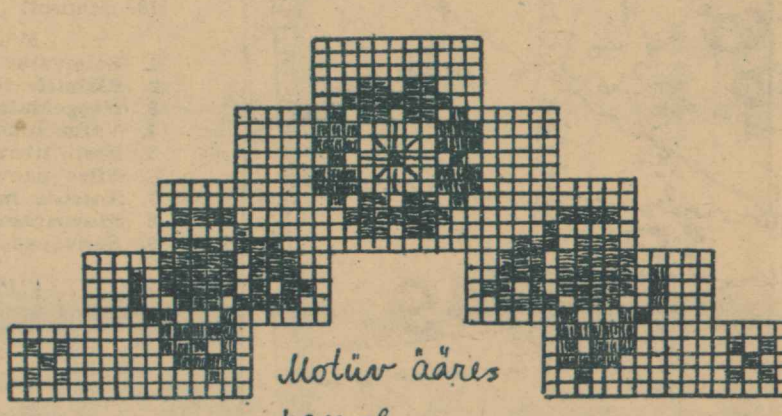
Muster eestitõrandiga linale. 1- must, 2- sinine, 3- hõbe

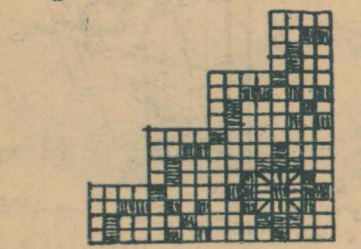
Motiv linale keskel.

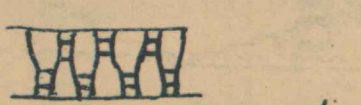
Toledo nurgamotiv kohvikaardile.

Motiv ääres keskel

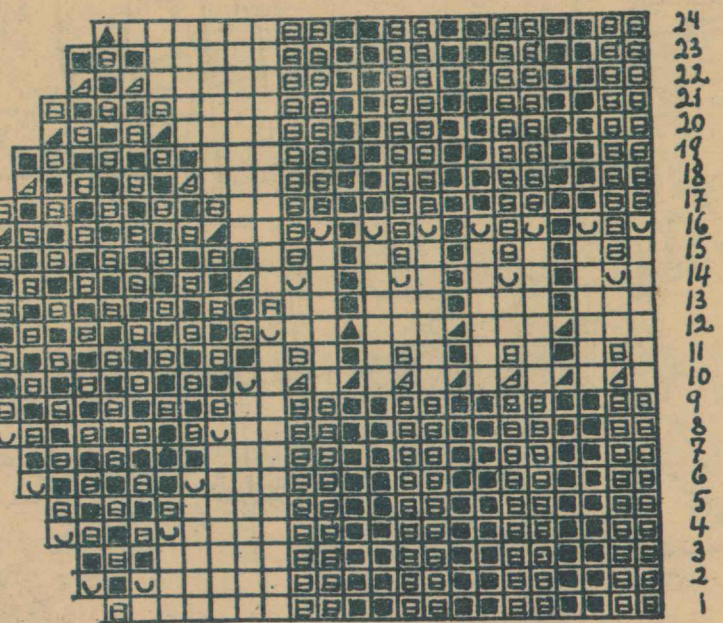
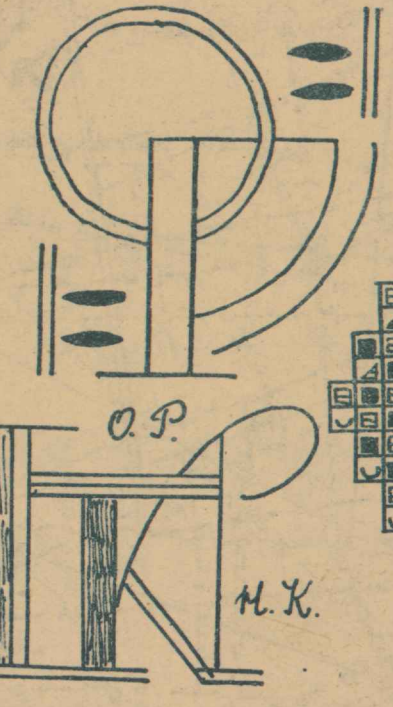
Nurgamotiv suurtele.

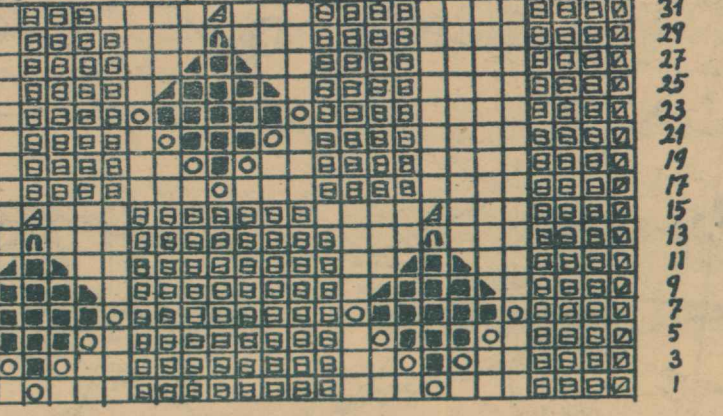
skem lastemast pilust.

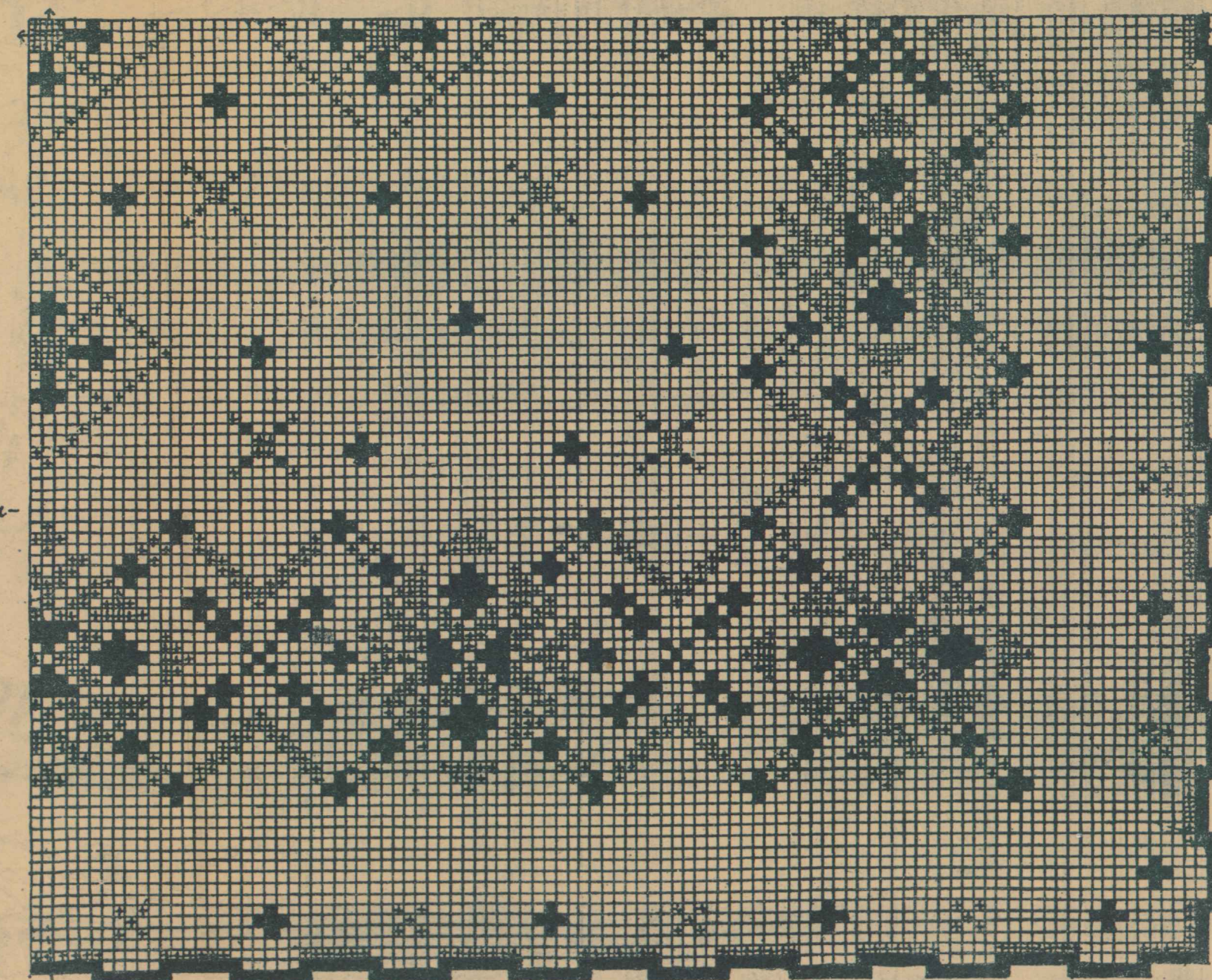
Muster ristpiste-tõrandiga linale. □ - orange, □ - pruun, ääremustrit pikendada. Keskele fikside üksikud õied.

Kudumisekiri sportlikule pulloverile. Kudumisekiri sportlikule pulloverile. Kudumisekiri sportlikule pulloverile. Kudumisekiri sportlikule pulloverile.

Kudumisekiri lehemustriga jumper-pleussile. □ - 1 silm pakempidi, □ - parempidi, ○ - õhusilm (ümber varda), ○ - 1 s. kudumata, 2 s. parempidi kokku ja kudumata silm üle tõsta, □ - kudumata tõsta, □ - 2 silma parempidi kokku kududa, □ - 1 silm kudumata, 1 s. parempidi kududa ja kudumata silm üle tõsta, □ - 2. pakemp kokku

Muster file- või heegeldatud päevatekile. □ - hõbe labane põime, □ - niigi õrgune hõbe põime.